POOJYA APPAJI'S VISION

By the blessings of Poojya Dr. Appaji, the Godutai Degree College of Arts and Commerce for women was started in the year 1973 with the objective of empowering women through value based education. It was inspired by the life and teaching of Godutai and guided by Dr. Appaji's vision. It provides a comprehensive education in arts and commerce degree courses. It is the most cherished dream of Appaji that our girl students should be spiritually guided, intellectually stimulated, and morally upright and socially committed. Then we can dream of building an ideal society and the nation. Appaji believes that the higher education does not mean mere acquisition of degrees, it is beyond. We foster traditional values and culture, which should enable them to face challenges in life.

EDUCATION PHILOSOPHY:

"Teaching and Learning not only for the sake of livelihood but also for the welfare others, thinking that serving humanity is serving god, is **Kayaka Dasoha Philosophy of Education**"

Poojya Dr. Sharnbaswappa Appaji

8th Peethadhipati, Sharnbasveshwar Samsthana
President Sharnbasveshwar Vidhya Vardhak Sangha
Chancellor, Sharanabasava University

FROM THE DESK OF CHIEF EDITOR

Man's inquisitive instinct could not leave him silent. His mind set him towards exploring, inventing and discovering the unknown, known and findings in different fields of research like Art, Literature, Science and Technology which further resulted in remarkable increasing growth and development of research activities. In this regard, our faculty members have been incessantly contributing in the field of research by writing research articles under the stewardship and guidance of Poojya Dr. Sharnbaswappa Appaji. In consequence with, they have been writing research articles related to their subjects, fields and publishing them. I wish that these research articles would be a source of resource for the future research scholars.

PRINCIPAL AND CHIEF EDITOR

Fax No: 08472,273556 Contact No: 08472-220835
Email id: principal@godutaidegree.org | www.godutaidegree.org

EDITORIAL BOARD

Dr. Neelambika Sherikar
Editor-In-Chief

Smt. Shridevi Harawal
Executive Editor & Publisher

Dr. Siddamma Guded
-Review Editor-

Dr. Seema Patil
-Assistant Editor-

Dr. N S Patil
-Editor-

ISSN 2454-7255 VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015

INTERNAL ADVISORY BOARD	
1. Prof. C S Ugaji Registrar, Sharanabasaveshwar Vidya Vardhaka Sangha, Kalaburagi	4. Dr. S G Dollegoudar Principal, Sharanabasaveshwar College of Arts, Kalaburagi.
2. Dr. V D Mythri APPA Institute of Engineering & Technology, Kalaburagi	5. Dr. S Honnalli Director, Doddappa Appa Institute of MBA Kalaburagi.
3. Dr. Anilkumar Bidve Dean, APPA Institute of Engineering & Technology, Kalaburagi	6. Dr. Harish S B Associate Professor, APPA Engineering College, Kalaburagi.

Shodha
International Recognition Multi disciplinary Research Journal

CONTENTS

ISSN 2454-7255 VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015

SL NO	Title & Name of the Author (S)	Page No
1.	ಶರಣಬಸವರು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ Dr. Neelambika Policepatil (Sherikar)	5
2.	Gangamma and Sankavve Smt, Shridevi S. Harwal	12
3.	Art and Expression Smt, Shantala B Appa	15
4.	ಗಣಕಯಂತ್ರ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಜಾಲ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಶಿಕಲಾ ಪುರವಂತ	18
5.	ಬಹಮನಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಕಾಲದ ಕಲಬುರಗಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಮಾರಕಗಳು ಪ್ರೊ. ಸುರೇಶಕುಮಾರ ನಂದಗಾಂವ	27
6.	ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಡಾ॥ ಸೀಮಾ ಪಾಟೀಲ	30
7.	Indian Women Athletes from South India Smt.Janaki.Hosur	33
8.	MGNREGS's SOCIAL AUDIT: A Case Study of Karnataka Dr. (Smt) Siddamma R Guded	38
9.	The Importance of English in India Prof Renuka S	46
10.	ಗದುಗಿನ ವೀರೇಶ್ವರ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮ ಪ್ರೊ॥ ರೇವಯ್ಯಾ ವಸ್ತ್ರದ ಮಠ	50
11.	The importance of Orality and Textuality Smt.Savitri S.Jambaldinni	52
12.	ಶರಣೆ ಸತ್ಯಕ್ಕಳ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಪುಟ್ಟಮಣಿ ದೇವಿದಾಸ	56
13.	Agricultural crisis in India Mr. Siddalingareddy	59
14.	ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಮಹಾಪೀಠಕ್ಕೆ ದರ್ಶನಗೈದ ರಾಜಕೀಯ ಮುತ್ಸದ್ದಿ ವೀರಶೈವ ನಾಯಕರು Prof. N.S Hugar	71

15.	ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲ ಮತ್ತು ವಂಶ ಕುರಿತು ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ Prof. Malappa K. Bothogi	79
16.	ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 'ರಂಗ ಸಂಗೀತದ ಮೂಲಕ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಸಂಗೀತ' ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಂಕರ ಜೋಶಿ,	82

ISSN 2454-7255 **Original Article** **VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015**

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

ಶರಣಬಸವರು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ

Dr. Neelambika Policepatil (Sherikar)
Principal, Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce, Degree College for Women
Kalaburagi-585103

ಪೀಠಿಕೆ:-

ಮಹಾದಾಸೋಹಿ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರರು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮವಾದಿಗಳು ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ತನ್ನ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಗೆ ಚ್ಯುತಿ ತಂದುಕೊಂಡವರಲ್ಲ. ತನು,ಮನ,ಧನಗಳನ್ನು ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮರ ಸೇವೆಗಿಟ್ಟು ತ್ರಿಮಲಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿಕೊಂಡು ನಿರಹಂಭಾವದಿಂದ ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯ ಪಡೆದು ದಾಸೋಹ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಶರಣಬಸವರ ಕಾಯ ಪವಿತ್ರ ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅವಿಮುಕ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶಿವ ಸ್ವರೂಪಿ, ಶಿವಕ್ರಿಯೆ, ಶಿವಜ್ಞಾನ ಭರಿತರಾಗಿದ್ದ ಶರಣರು ಮಹಾ ಯೋಗಿಗಳು. ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಜನಪದರಿಗೆ ಅವರು ದೇವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು.

ನಿಸ್ವಾರ್ಥವೇ ದೇವರು ಎಂಬುದು ಬಲ್ಲವರ ಮಾತು ಈ ಮಹಾಗುಣ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿ ಈ ಗುಣದಿಂದಲೇ, ಪ್ರೇಮ ತ್ಯಾಗ, ಸೇವೆ ಮುಂತಾದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಶರಣರಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಗುಣವೇ ಅವರ ಅಣ್ಣಂದಿರರಿಗೆ ಬಳುವಳಿಯಾಯಿತು. ಮನೆತನವನ್ನು ಒಡೆದು ಬೇರೆಯಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಜನಪದರು. ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಹಿರಿಹೊಲ ಕಿರಿಯಣ್ಣ ಛಲೋಹೊಲ
ಕಿರಿಯಂವ ಶರಣಗ ಉಳದಾದ । ಶಿವಕೊಟ್ಟ
ಕರಕಿಯು ಬೆಳೆವ ಕಡಿಹೊಲ॥
ದೊಡ್ಡಂವ ದೊಡ್ಡಮನಿ ಸಣ್ಣಂವ ಛಲೋಮನಿ
ಬಿದ್ಮನಿ ಬಂತು ಶರಣಗ। ತಿಳಿಲಿಲ್ಲ
ಜಗವೆಲ್ಲ ಅವನ ಮನಿಯೆಂದು॥

ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುವದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶರಣರಿಗೆ ಹಾಳಾಗಿರುವದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲದೆ, ಹಡೆದ ಪಡೆದ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಶರಣರ ಪಾಲಿಗೆ। ಜಗದಾಗ ನನದೆಂತಹ ಭಾಗ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಶರಣರು ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕರಕೀಯ ಹೊಲವೆಂದು ಕಿರಿಕಿರಿ ಮಾಡದೆ ಕರವೆತ್ತಿ ಇರಲಿಯೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕರಕೀಯ ಹೊಲವನ್ನು ಶಿವಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶರಣರು ಹೆಗಲಿಗೆ ಬಾರುಕೋಲು ಹಾಕಿ ರೈತನಾಗಿ ದುಡಿಯಲು ಹೋಗುವರು ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಿದರೂ ಜನಪದರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜೋಡಕೂರಿಗಿ ಹೂಡಿ ಮೂಡಲೆತ್ತನು ಹೂಡಿ
ಮೂಡಲಾ ಹೊಲವ ಬಿತ್ಯಾರ। ಶರಣಪ್ಪ
ಕರಕೀಯ ಹೊಲವ ಬೆಳದಾರ॥

ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಶರಣರ ಕಾಯಕವು ಲೋಕಪ್ರಿಯ ಶಿವನನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿತು. ದಾಸೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಬಿತ್ತಿದ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಮಳೆಯು ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಬಿತ್ತುವ ಶರಣನ ಬೆನ್ಹತ್ತಿ ಮಳೆಯು ಬಂತು ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಜನಪದರು. ಶರಣರು ಕರಕೀಯ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜವು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಜೋಡೆರಡು ಎತ್ತುಗಳ ಕೂರಿಗಿ ಹೂಡ್ಯಾರೊ
ಬೆನ್ನಿಲ್ಲದ ಬೀಜ ಬಿತ್ಯಾರೊ । ಶರಣರು
ಮೂರುದಿನಕ ಮೊಳಕಿ ನೋಡ್ಯಾರೊ॥

ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದಬೀಜ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ, ತೆನೆತುಂಬ ಕಾಳಾಗಿ ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವಂತಿದೆ.

ಮಳೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ತೆನೆತುಂಬ ಕಾಳಾಗಿ
ಬೆಳದಾನೊ ಜ್ವಾಳ ಹುಲುಸಾಗಿ। ಅವನಿಂದ
ಒಕ್ಕಲುತನವು ಹೆಸರಾಗಿ॥

ಅವರ ಪರಿಶುದ್ಧ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಕಾಯಕವು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಭಾವವೇ ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಹೊಲದ ತುಂಬ ಬೆಳೆದು ನಿಂತ ಬೆಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾಲುಗಾರ ಲಿಂಗಣ್ಣ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬೇಲಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಬೇಲಿ ಕಂಡ ಶರಣರ ಎದೆಯೊಳಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ತಾಪ, ನೋವು, ಸಂಕಟ ಸ್ವಲಾಭ ಸಂಕುಚಿತ ಸ್ವಾರ್ಥಭಿಲಾಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕರಕೀಯ ಹೊಲವನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಫಲದ ಅಪೇಕ್ಷೆವಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಹಂಚಿ ಉಣ್ಣಬೇಕು ಎಂದು ಘನ ನಿಲುವು ತಾಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಾವದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಲಿಂಗಣ್ಣ ಬೇಲಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾನೆ. ತಕ್ಷಣವೇ ಶರಣರು ಹೊಲದ ಬೇಲಿ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಬೇಲಿ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದೆ ತಡ ದಾರಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವ ದನಕರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಶರಣರ ಹೊಲದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿವೆ, ಬೆಳೆಗೆ ಬಾಯಿಟ್ಟಿವೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಶರಣರಿಗೆ ಖುಷಿಯೇ ಖುಷಿ। ತಕ್ಷಣವೇ ಶರಣರು ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇನು?

ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದಾನ ರಂಜಣಗಿ ಇಡಸ್ಯಾನ
ದಂಟಿಗೊಂದು ಮಗಿಯ ಕಟ್ಯಾನ। ಶರಣಪ್ಪ
ಸೇದಿ ಸೇದಿ ನೀರ ತುಂಬ್ಯಾನ
ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಗಿ ಕೈ ಮಾಡಿ ಕರಿತಾನ
ಬಾಬಾ ಅನುತಾನ ದನಕರುವಿಗಿ। ಶರಣಪ್ಪ

ಹೊಲದಾ ಬೆಳೆಯಾಗ ಹೊಡೆದಾನ.

ಅದ್ಭುತ ಘಟನೆ। ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ। ಶರಣರ ತ್ಯಾಗ, ಸೇವೆ, ಸಹನೆ- ಇವುಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೂಕಲೋಕಕ್ಕೆ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಸೇವಾ ವಿಧಾನ ಅನುಪಮವಾದುದು. ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಅವರ ಈ ಆದರ್ಶ ಮಲೀನಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಮರ್ತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಂತೆಯೇ ಅನೇಕ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿವೆ ಆದರೆ ಮಾನವ ತಾನೇ ಶ್ರೇಷ್ಟನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಡನೆ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಪ್ರೀತಿಯು ಮೂಕ ಜಂತುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಶರಣರು ತೋರಿದ ಆ ಪ್ರೀತಿ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹದು. ಬುದ್ಧನು ಹೇಳುವಂತೆ- ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯೂ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಯೆ ತೋರಿ ಎಂಬನುಡಿ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿತ್ತು.

ಶರಣಬಸವರು ಕೈಕೊಂಡ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಇರುವೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಡೀ ಜೀವಕುಲವೇ ಪ್ರಸನ್ನಗೊಂಡಿತ್ತು. ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ, ದಯೆ ತೋರಿಸಿದ ದಯಾಮಯಿ ಅವರು ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ಅಸದೃಶ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಅಹಿಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಸದೃಢವಾದರೆ ಆತನ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕ್ರೂರತನ ವೈರತ್ವ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಪ್ರೀತಿ, ಕರುಣೆ ಅಹಿಂಸೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ ಅದಕ್ಕೆ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರರ ಚರಿತ್ರೆ ಒಂದು ಜ್ವಲಂತ ಉದಾಹರಣೆ.

ಈವೆರಡು ಅಹಿಂಸೆಯ ಮುಖಗಳಾಗಿ ಶರಣಬಸವರಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ದಯೆಯೇ ಅವರಲ್ಲಿ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಬೀಜವಾಯಿತು. ಕರಕೀಯ ಹೊಲವೇ ಅವರಿಗೆ ಕಾಯಕವಾಗಿ, ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಜಂಗಮರಾಗಿ, ದನಕರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಗುರುವಾದವು ಅವರಿಗೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನಪದರು. ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗಂತೂ ಆತನ ಹೊಲ ತಮ್ಮದ್ದೆನ್ನುವಷ್ಟು ಆನಂದ ಏಕೆಂದರೆ ಶರಣರು ಮಂಚವು ಹಾಕಿಲ್ಲ, ಹಕ್ಕಿಯು ಹೊಡದಿಲ್ಲ ಚುಂಚ್ಹಾಕಿ ತೆನೆಯ ತಿನ್ನುತಾ ಅವು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಹಕ್ಕಿ ಬಂದಾವ ಹಾರಿ ತೆನಿಯಾ ತಿಂದಾವ ಹೀರಿ
ಗಿಡದಾ ನೆರಳಿಗೆ ಕುಂತಾವ। ಮಾತಾಡುತ್ತಾವ
ಶಿವಹನಾ ಏನು ಶರಣಪ್ಪ.
ಹಕ್ಕಿ ಬಂದಾವ ಜೋರ ತೆನಿಯಾ ತಿಂದಾವ ಪೋರ
ಗಿಡದಾ ನೆರಳಿಗೆ ಕುಂತಾವ। ಮಾತಾಡುತ್ತಾವ
ದಾಸೋಹ ಇಟ್ಟಾರ ಶರಣಪ್ಪ

ಶರಣರ ಶಿವಭಾವವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಹಕ್ಕಿ-ಪಕ್ಕಿಗಳು ಕಂಡಿವೆ ಅವು ಶರಣರಲ್ಲಿ ಶಿವತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದವು. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶರಣಬಸವರು ಪಕ್ಷಿ ಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಆ ಶಿವನೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಕ್ಕಿ, ಪಕ್ಕಿ, ದನ, ಕರು-ಮೇಯ್ದು, ಮನುಷ್ಯರು ತಿಂದು ಉಳಿದುದರಲ್ಲಿ ಶರಣಬಸವರು ರಾಶಿ ಮಾಡಲು ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಶೆಯಿಲ್ಲದ ರಶಿ ಶರಣರದು.

ಪುಂಡಭೂಮಿ ಮ್ಯಾಲ ಗುಂಡರ ಖಣಮಾಡಿ
ಗುಂಡಿಗಿ ಮೇಟಿ ಹೊಡದಾನೊ। ಶರಣಪ್ಪ
ದಿಂಡಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಮುರಸ್ಯಾನೋ॥

ಶರಣರು ದೂಡು ಮುರಿಯಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತೆನಿಯಿಲ್ಲಿರುವ ಕಾಳುಗಳೆಲ್ಲ ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಿಂದು ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಬರೀ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬರಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿತ ಮುಪ್ಪಾದ ಮುದುಕಿ ಮಾತ್ರ ಶರಣರ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬರಲು ಉಪ್ಪುತ್ತಾಳೆ.

ಕಂಕ್ಯಾಗ ಕಾಳಿಲ್ಲ ಕರೆದರ‍್ಯಾರು ಬರಲಿಲ್ಲ
ಮುಪ್ಪಾನ ಮುದುಕಿ ಮರಿತೀತೊ। ತೆನಿಗಣಕಿ
ಬ್ಯಾಸರಿಲ್ಲದ್ಹಾಂಗ ಹಾಡ್ಯಾಡಿ॥

ಬರಿದಾದ ತೆನಿಗಣಕಿಯನ್ನು ಮುದುಕಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಆಕೆಯ ಕಾಯಕದ ಪರಿಗೆ ಮನಸೋತ ಶರಣರು ಆಕೆಗೆ ಕಾಯಕದ ಕೂಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಗಂಗೆ ಮಾರಿಗಿ ನಿಂತು ಗೊಂಗಡಿ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಮಾಡಿ
ಮುದುಕಿಗಿ ಕೂಲಿ ಹಾಕ್ಯಾರೊ। ಶರಣಪ್ಪ
ನಗುತಲಿ ಆಕಿಗಿ ಖಳುವ್ಯಾರೊ॥

ಜೋಳವಿಲ್ಲದ ತೆನಿಯನ್ನೆ ಮುದುಕಿಗೆ ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಮುದುಕು ಅದನ್ನು ಒಯ್ದು ಮೂಲೆಗೆ ಹಾಕಿ ಬಡಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುವಷ್ಟು ಜೋಳ: ಮುದುಕಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಉಳಿದ ಜನರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಗಾಬರಿ ಇದಕ್ಕೆ ಶರಣಬಸವರ ಧರ್ಮದ ಹಸ್ತೇ, ದಾಸೋಹದ ಮನವೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಹೊಲದ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಶರಣರು ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತುಂಬಿದ ಸಾಗರವಾಗಿದೆ ಅವರ ಮುಖ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೇಲೆ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಶರಣರು ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಬಯಕೆಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಹೊಲದಲ್ಲಿಯೂ ಶರಣರು ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನಪದರು.

ಚಿಂತೆಯು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣೀರ ಹಾಕಿಲ್ಲ
ಸಂತಸಗೊಂಡಾದ ಆ ಜೀವ । ಶರಣಪ್ಪ
ಕಂತಹರನ ಮ್ಯಾಲ ಹಾಕ್ಯಾರ.

ಅಂತಹ ಹೊಲದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಶಿ ಮಾಡಲು ಶರಣರು ಸಿದ್ದರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡುವ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ತತ್ವವೇ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ ಜನಪದರು.

ಮೂರು ಕಾಲಿನಾ ಮೆಟ್ಟು ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳಾಗಿ
ತೂರುವ ರಾಶಿ ಶಿವನಾಗಿ। ಶರಣಪ್ಪ
ತೂರಿದಾ ರಾಶಿ ಶಿವಮತಕೆ.

ಅಂತಹ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಶರಣರು ರಾಶಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಲೆಕ್ಕ ಜನಪದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ.

ಹಿರಿರಾಶ್ಯಾಗ ಸಾವಿರ ಕರಿಕ್ಯಾಗ ಐನೂರ
ತಲಿರಾಶಿಗೇನು ಕಮ್ಮಿಲ್ಲ । ತೆನಿಗಳು
ಸೂಸಲ್ಯಾಡಾವ ಕಣದಾಗ॥

ಶಿವಮತಕ್ಕಾಗಿ ಶರಣರು ಶಿವನಾಗಿಯೇ ರಾಶಿ ಮಾಡಿದರು. ಅಂತೆಯೇ ಶರಣರ ಭಾವಕ್ಕೆ ಶಿವನು ಒಲಿದಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ರಾಶಿ ಸಾವಿರದಾನೂರಕ್ಕೂ ಮೀರಿತು. ತನ್ನ ಒಡಲ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಏನೊಂದು ಬಯಸದೇ ಎಲ್ಲವೂ ಶಿವನದೇ ಎಲ್ಲವೂ ಅವನಿಗಾಗಿಯೇ ಎಂಬ ಈ ಶಿವಪ್ರಜ್ಞೆಯೆ ಈ ರಾಶಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅಹಂಕಾರ ರಹಿತರಾಗಿ ಆ ರಾಶಿಯ ಒಡೆತನದ ಭಾವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಶರಣರು.

ರಾಶಿಯು ತಾಕಂಡು ಆಶೆಯು ಮಾಡಿಲ್ಲ
ಈಶನು ಕೊಟ್ಟಿದು ಎನುತಲಿ। ಶರಣಪ್ಪ
ಹೊಲದಾಗ ನಿಂತು ಹಂಚ್ಯಾರ॥
ಒಂದುತಾಳಿನ ಬೆಳೆಯು ದನಕರುಗಳಿಗಿಟ್ಟು
ಹಿಂದಿನ ಬೆಳೆಯು ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಿಟ್ಟು। ಶರಣಪ್ಪ
ಉಳಿದಿದ್ದು ದಾಸೋಹ ಮಾಡ್ಯಾರ.

ದಾಸೋಹವೆಂದರೆ ಸುಖದ ಸುಖ ಶರಣರಿಗೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಓಲಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ। ಎಲ್ಲವನ್ನು ಜೀವಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಲೇಸನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತ ತನು-ಮನ-ಧನದಿಂದ ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮರ ದಾಸೋಹಗೈಯುತ್ತಾ ದಾಸೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವಕೊಟ್ಟ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಾಯಕ ಗೈಯುತ್ತಾ, ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಶರಣಬಸವರು ಶಿವಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೆ ಜನಪದರು.

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರ ಶಿವಧ್ಯಾನ ಮನದಾಗ
ಕಣ್ಣು ತೆರೆದರೆ ದಾಸೋಹ। ಸತಿಪತಿ.
ದಾಸೋಹ ನಡೆಸಿ ಭಕ್ತಿಲಿ
ಆಡಿದ್ದ ಮಂತ್ರಾಯಿತು ಮಾಡಿದ್ದ ಮಾಟಾಯಿತು
ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಹೊನ್ನಾಯ್ತು। ಶರಣರ
ತನುವದು ಜ್ಞಾನದ ಗಣಿಯಾಯ್ತು.

ಸತ್ಯವಂತರ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆ. ಭೀತಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯುವದಿಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕಾದುದ್ದನ್ನು ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟತನದಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಸದಾ ತೃಪ್ತಿಯ ಮನೋಭಾವ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ನಡೆ-ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಪವಿರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಫಲ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಇತರರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹುಚ್ಚು ಹವ್ಯಾಸಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವದು ಅಂತಹ ಸದ್ಗುಣವಂತಿಕೆ ಶರಣಬಸವರಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಗಾಧ ಅಗಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಶರಣರ ಜೀವನದ ಪರಿಯನ್ನು ಪರಪರಿಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಹೃದಯ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಧರ್ಮ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟ ಶರಣಬಸವರು ಜೀವನವು ಪಾಪಮಯವೆಂದು, ಜಗತ್ತು ಮಿಥ್ಯೆವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕು ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಧರೆಯ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಳಿತನ್ನೆ ಬಯಸಿ ಮಹಾಂತನಾದರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನಪದರು. ಶರಣರ ಶರಣತ್ವವನ್ನು ಒರೆಗಿಟ್ಟು ನೋಡುವ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಜನಪದರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಶರಣಲೀಲೆಗಳಾಗಿವೆ.ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ದಾಸೋಹ ಕೂರಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನಾಗಿ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶರಣರ ಭಕ್ತಿಯ ದಾಸೋಹ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಕುಂದಿಲ್ಲ.

ಬೆಳೆಯುತ ಶರಣಪ್ಪಗ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಕೆಲಸಾಯ್ತು

ದಾಸೋಹ ಪೂಜೆ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು । ಶರಣಪ್ಪ

ನಂಬಿತಾ ನಡೆದ ಶಿವಧರ್ಮ.

ದಾಸೋಹ ಸೇವೆ, ಶಿವಸೇವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದವರು ಅವರು. ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮರಾಗಿಯೇ ಕಂಡವರು. ಶರಣರ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಇವು ಒಂದು ಘಟಕವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವರೂಪಿ ಶಿವನನ್ನು ಈ ಮೂರರ ಮೂಲಕ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು, ಕಾಣಬೇಕು, ಪಡೆಯಬೇಕು. ಈ ತ್ರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನಿದ್ದಾನೆ. ಈ ತ್ರಿವಿಧಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವ ಭಕ್ತಿ ಅದು ದಾಸೋಹ ಎನಿಸಿದೆ ಶರಣರಿಗೆ.

ಇಂತಹ ತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶರಣ ದಂಪತಿಗಳಿರ್ವರು ಏಕೋಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಶಿವಧರ್ಮ ನಂಬಿ ನಡೆದ ಶರಣರಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ ದಾಸೋಹ ನಿಲ್ಲುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನಪದರು. ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಜಂಗಮ ಎಂದು ನಂಬಿದ ಶರಣರಿಗೆ ಆ ಜಂಗಮರ ಸೇವೆಗೆ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾದರೆ ಶಿವನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸುವನು. ಅವರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಶಿವನು ಅರಿಯದಿರುವನೆ? ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾರ್ಪಣಗೈದ ಭಕ್ತದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರನೆ?

ಬಡತನ ಎಂಬುದು ಬಲುಕೆಟ್ಟ ತಂಗೆವ್ವಾ

ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಶರಣರಿಗೆ

ಬಡತನ ಬಂತು ಒಂದಿನ ॥

ಆದರೆ ಶರಣರು ಬಡತನ ಬಂದರೂ ಸತ್ಯಹರ

ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನಪದರು.

ಇಲ್ಲೆಂಬ ಸೊಲ್ಲವು ಅವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಲ್ಲ

ಒಲ್ಲೆಂಬ ಮಾತು ನುಡಿಲಿಲ್ಲ । ಶರಣರು

ಎಲ್ಲಭಾರ ಹಾಕಿ ಶಿವನ್ಮ್ಯಾಲ॥

ದಾಸೋಹವೇ ಉತ್ತಮ ಧರ್ಮ, ಉನ್ನತ ಸತ್ಕರ್ಮ, ಉಪಚಾರಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಉಪಾಸನವಿಲ್ಲ. ಉಪಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೃಪ್ತಿಯಿತ್ತು ಶರನಬಸವರಿಗೆ ಭಕ್ತರನ್ನೆ ಭಗವಂತನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ದೇವೋಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ, ದಾಸೋಹ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದವರು ಶರಣರು. ಏನೊಂದು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಉಪಚರಿಸುವ ದಾಸ್ಯತ್ವವೊಂದನ್ನೆ ಬಯಸಿದವರು. ಶಿವಯೋಗ ನಿಷ್ಠರಾದ ಶರಣಪ್ಪ ಜಗದಾತ್ಮತ್ವ ಭಾವನೆ - ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು ಇವರ ವಿಶಾಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವುದು ದೂರಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವು ಅಲ್ಲ.

ಶರಣಬಸವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಖರಕ್ಕೆರುತ್ತಿರುವದಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿನ ಸಹಾಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರೇರಣೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದಲ್ಲೇ ಅವರು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯತ್ತ ನಡೆದರು. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಗುರುಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಿಕ್ಕಿತು ನಿಜವಾದರೂ, ಅವರು ಸ್ವತ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಬೀರಿದಂತಹ ಪ್ರಭಾವ ಅಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ತಾವು ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಾಧನೆಯೊಳಗೆ ಗುರುಮುಟ್ಟಿ ಗುರುವಾದರು. ಅಂತೆಯೇ ಜನಪದರ ಪತ್ರಿವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶರಣರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತನ್ನನು ತಾ ಮರೆತ ಸನ್ನೂತ ಶಿವಶರಣ

ತನುಮನದಿಂದ ಒಂದಾಗಿ। ಅದರಾಗ

ಮುಂದಿನ ಹಾದಿ ಕಂಡಾ॥

ಶರಣರ ಪೂಜಾ ವೈಖರಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗಿತೆಂದರೆ

ದೀಪಿಲ್ಲ ಘಂಟಿಲ್ಲ ಅಕ್ಷತೆಯ ಅಲಲ್ಲಿ

ಹಚ್ಚಲು ಊದಿನ ಬತ್ತಿಲ್ಲ।

ಬೆಳಗಾಕ ಆರತಿ ತಾಟಿಲ್ಲ

ಅರಿವೆಂಬ ಆರತಿ ಘನತಾರೆ ಅಕ್ಷತೆಯು

ಮನವೆಂಬ ಬತ್ತಿಯು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ದೀಪವು

ಶರಣರ ಪೂಜಾಕ ಸಲ್ಯಾವ ।

ಗಂಟೆ ಗಂಟೆ ಹಾಗೆ ಪೂಜೆ ನಡೆದಿದೆ. ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾದ ಸ್ಥಳ ರಾಮಜಿಯು ಯಾವ ಶಬ್ದ ಮಾಡದೆ ತನ್ನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತಾ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಶರಣರು ಕಣ್ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಹರಡಿರುವ ಪತ್ತರಿ ದಳಗಳು ಹಾಲು ಚಲ್ಲಿದಂತಹ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಶರಣರ ಮನಸ್ಸು ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶಾಂತವಾಗಿದೆ ಎದುರಿಗೆ ಕುಂತಿರುವ ಶಿಷ್ಯ ರಾಮಜಿ ದಾದಾನು ಕಣ್ತೆರಿದಿದ್ದಾನೆ. ಶರಣರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಇಬ್ಬರು

ಮುಚ್ಚಿ ತಾ ತಂದಿರುವ ಗೋಧಿಯ ಸಜ್ಜಕ

ಭಕ್ತಿಲಿ ಸೇವಿಸಿ ಇಬ್ಬರೂ । ಬಾವಿಯಾ

ನೀರ್ಕೂಡಿದು ಮುಂದ ಹೊಂಟಾರ ॥

ಆದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಶರಣರಿಗೆ ಅತೀವ ದುಃಖವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಅದನ್ನೆ ಜನಪದರೂ,

ಹುಟ್ಟೂರಿನ ತಳಬಿಟ್ರು ಆಗಿಲ್ಲ ಆ ದುಃಖ

ಮಡದಿಗಿ ಬಿಟ್ಟರು ಆಗಿಲ್ಲ। ಶರಣರಿಗೆ

ಆಗ್ಯಾದ ಈಗ ಬಲುದುಃಖ

ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆ, ಊರು, ಬಂಧು, ಬಳಗ, ಮಡದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಾಗ ಶರಣರು ಸಂತೋಷದಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪತ್ರಿವನ ಬಿಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ದುಃಖ ಆವರಿಸಿದೆ. ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಹಾಕ್ಯಾರ ಪತ್ತರಿ ವನಕ್ಕ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನಪದರು.

ಹೀಗೆ ಬಾಯೊಳಗೆ ಓಂನಮಃ ಶಿವಾಯಃ ಓಂನಮಃ ಶಿವಾಯಃ ಎನ್ನುತ್ತಾ, ಶರಣರು ಸತ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ನಾಶ ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ನಾಶದ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಚಲವೂ, ಅವಿನಾಶಿಯೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನನು ಕಂಡುಕೊಂಡವರು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರರು. ಆ ಶಿವಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಶಿವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಶರಣರು ಸಂಸಾರದಿಂದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಶಿವ ಚಿಂತೆಯು ಅವರ ತನು-ಮನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಅವರು ನಿರ್ಭಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ISSN 2454-7255 Original Article VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015
Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

Gangamma and Sankavve

Smt, Shridevi S. Harwal
HOD, Economics, Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce, Degree College for Women
Kalaburagi-585103

Abstract

Sankavve took the kayaka of prostitute before she became a Shivasharane. She led a life of austerity with self respect and self pride. She was a brave women to defy social restrictions and to opt sharana way of life amidst derision and opposition, since once a prostitute, the society would ever look down upon her as a prostitute. She sublimates her experience as a prostitute, and tries to explain transcendental mystic experience in terms of her worldly experience as a prostitute. Loyalty to one's kayaka is as important as observance of any other rule.

Introduction

She says every one must follow the principle of honesty. One should pursue the kayaka as, how so low it may look in the eyes of common man; it must be performed without any hesitation and inferiority complex. Any kayaka must be performed with purity of mind and heart. Her worshipping God and pen name is Nirlajjeshwara. She has written only one vachana and it is as follows.

"If you take a person on lease,
And leave him in preference to another,
They will strip you naked and kill you,
If you join a vow-breaker knowingly,
They will chap off your hands, ears and nose
With a hot blade, O Sir,
No, no; I won't join a vow-breaker,
As I know the consequence of such a mis-deed,
Your curse on me if I do so,
O Nirlajjesvara!"

Sankavve very proudly accepts that she is doing the kayaka of prostitution. Regarding her kayaka she says, when she one person on lease she should not accept the other person. If she does so she will be stripped naked and will be killed by her worshipping God. She further says she do not want to sleep with a vow breaker [who is morally degraded]. Again if she does so God Nirlajjeshwara will chop off her ear, nose and head with a hot blade. Thus she says she will not join the vow breaker as she knows the consequences. She tells, God Nirlajjeshwara can curse her if she does so.

Gangamma

Gangamma, the wife of Marayya, also took the work of prostitute. She too did not sleep with vow-breakers. Work of Sankavve and Gangamma was outside the Anubhava Mantapa. Though they were prostitutes, they never sold their souls to the merchant hell, as prostitutes normally do. To them their work was as sacred as Linga worship and vow-keeping. Gangamma's views on Kayaka are extraordinary:

"Whatever be the kayaka a devotee pursues,

It makes no difference.
Whatever be the Vrata [vow] a devotee pursues,
It makes no difference.
No death to the vow keepers and
No union to the vow-breaker.
If the faithful in vow joins the faithless one,
They are sure to go to hell,
Since their union is ill matched
Like that of peacock and a crow,
In Gangeshwaralinga"

Gangamma says all works are equal. She also like Sankavve says that she too will not join the vow breaker. If at all she joins it becomes a mis match like peacock joining the crow.

References:

1) Dr. C. R. Yaravintelimath, "*The women who were intellectual companions", Basava Journal*, July-December, 2007, Basava Samiti, Basava Bhavan, Basaveshwara Road, Bangalore-560001,

2) Dr. C. R. Yaravintelimath, Tr (translated in English) "*Vachanas of Women Saints" Samagra Vachana Samputa Vol, 05, (kannada),* Published by, Basava Samiti, Basaveshwara Road, Bangalore-560001.

3) Prof. B. Virupakshappa, "The five great principles of Social Reconstruction", *Aroma of Sarana Culture*, Basava Samiti, Basava Bhavan, Basaveshwara Road, Bangalore-560001, 2006,

4) Prof. D. Javaregowda, TR Dr. C. R. Yaravintelimath, "Economic Thoughts", *Basaveswar-Ambedkar*, Basava Samiti, Basava Bhavan, Basaveshwara Road, Bangalore-560001, 2006,

5) Dr B. R. Hiremath, (Editor, Professor, Institute of Kannada Studies, Karnataka University, Dharwad) "*Sankirna Vachana Samputa*" (Kannada) Vol; IX, , TR(translated in English by Researcher), The Administrative Officer, Kannada

Pustaka Pradhikara(Kannada Book Authority), Pampa Mahakavi Road, Chamarajpet, Bangalore-560018, 1993

6) B. Mahavadevappa, “*Arivu Achara*”(kannada), (translated in English by Research Scholar), Satyashree Printers, Private Ltd, Chamarajpet, Bangalore-560018, 1999,

7) S. Shivanna, (Editor) “*Sankirna Vachana Samputa*”, (Kannada) Vol; XI; TR(translated in English by Researcher) The Administrative Officer, Kannada Pustaka Pradhikara(Kannada Book Authority), Pampa Mahakavi Road, Chamarajpet, Bangalore-560018

8) Dr Veeranna Rajur, (Editor, Professor, Institute of Kannada Studies, Karnataka University, Dharwad) “*Sankirna Vachana Samputa*”, (Kannada) Vol; XIV;, TR(translated in English by Researcher)The Administrative Officer, Kannada Pustaka Pradhikara(Kannada Book Authority), Pampa Mahakavi Road, Chamarajpet, Bangalore-560018, 1993,

ISSN 2454-7255 **Original Article** **VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015**

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

Art and Expression

Smt, Shanthala B. Appa
Asst.Lecturer in Dept, of Fine Arts
Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce College for Women,
Kalaburagi-Karnataka.

Abstract

Art is Expression. Take any movement, shape, sound, colour it is expressive. It may be physical, psychological, physiological, ethical, intellectual or aesthetic. A strike is an

expression of discontent. The cry of a child or an animal, the changes of a Salamander, are expressions A lady's face is expressive, her looks &smile are expressive, so her dress, when she sings, she paints, she is expressive too. Everyone employs some medium or other in expressing. It may be one's own body as in dance or acting, it may be colour in painting, and it may be the sound of stringed instruments. One cannot evoke a meaning in others unless one has been first able to evoke that meaning in oneself.

Introduction

Expression is something immediately sensed a sensation. It is also spoken of as an emotion like sadness, happiness, disgust, terror, grief, depression. Through creative expression, young people hone their ability communicates, acquire cultural literacy, gain industry knowledge, and, most importantly, develop their voice as community leaders. Art isn't just sketching drawing and painting. No, it's much more than that. Art is writing, poetry, acting, singing, dancing; art is anything. Art is what you want it to be. Art is like beauty, it lies in the eye of the beholder. Art is not an object, it is not a person, it is not an idea. It is much more than that. Art is an imaginary container, flexible enough to fit any category and fits the smallest, most specific focus at the same time.

It is seen by everyone in a different way. You ask an artist what art is, they will say art is anything. Art is anything. Art is a beauty and ugly at the same time. To one person, art is beautiful, and to another, it is repulsive. But that is because we are human. Humans see everything differently because every person has a different personality. Humans are flawed. Therefore, our views on art are flawed. Art is flawed. But, at the same time, art is perfect.

Again, art is anything. It is alive, it is dead, it never possessed life in the first place. It is manmade, it is artificial, it is natural, it is real. Any shape or form, it is art. The world, the universe, anything. It is impossible to grasp. Think about it, millions of people living on this planet. Billions, even. It is not a concept you can understand, no matter how hard you try .I don't even know how many people live on Earth, but each and every one of them sees art differently.

And try understanding that! 6 billion people! More, actually. Even the sheer number of our species is art. See, the fact of the matter is, art is inconceivable. It's like a dream you can't control, or a toy just out of a child's grasp. Art is like life. There is no true meaning; there is no definition, no matter how hard scientists try.

Art is the freedom of expression. If you can't get your opinion through writing, because it may influence others, then you can paint it. Or, if you can't get your emotions out with words, a chord on the guitar may just do it. Maybe it isn't even you who's doing the art. Maybe you let it all out by watching a movie, or reading a book, or listening to music, or even going out and looking at the world. Maybe it's traveling that will let you accept the world for how it is. Just seeing the world in its true, raw, and unchanged form lets you know there are some things in life you can't control or avoid.

And maybe that's just it. Maybe art is so simple, that we can't wrap our heads around it. Because everything in life is so convoluted, (or at least that's just what it's like when we humans are done with it) then so is art. But life isn't complicated. Therefore, neither is art. We just think it is. And that's another part of our expression through art.

Most of us will never learn that life isn't as complicated as we think it is, and just by thinking it is, we make it complicated. That's when art comes in. When we express ourselves, when we put all our energy into art, the world melts away, and all there is, is just us; us and our art, which is just another part of us. So, then, when we are expressing ourselves, we are living in the moment: another aspect of art.

Conclusion

living in the moment is the truest, purest form of life and art. When you live in the moment, you are your true self. This ties back to art because when you are expressing your self, you and only you goes into what you are doing. The most common time people live in the moment is during sports. You will only live in the moment if you are doing a sport you love, however.If you're playing soccer, and absolutely love soccer (again, not saying you do), all you'll be thinking about is soccer.

So, through love, comes art. Art can be connected to anything. It is like a maze that leads

to nowhere in particular, never stops being created, never stops being added on to, but always comes right back to art. Again, art is anything. We could go on and on, talking about the different forms of art.

Art can’t be specified, can’t be classified, can’t be measured, can’t be grasped, it can’t be understood. But, then again, it can’t be generalized .Art is anything, art is in the eye of the beholder. ART is EXPRESSION

ISSN 2454-7255 **Original Article** **VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015**

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

ಗಣಕಯಂತ್ರ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಜಾಲ

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಶಿಕಲಾ ಪುರವಂತ
ಗ್ರಂಥಪಾಲಕರು
ಗೋದೂತಾಯಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಕಲಾ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಹಿಳಾ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ

ಪೀಠಿಕೆ:-

ಮಾನವನು ತನ್ನ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟೀಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಕಯಂತ್ರವೂ ಒಂದು. ಗಣಕಯಂತ್ರವು ಗಣಿತದ ಒಂದು ಕೂಸು. ಏಕೆಂದರೆ, ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಗಣಿತಜ್ಞರ ಪಾತ್ರ ಬಹು ಮಹತ್ತರವಾದುದು. ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಮಹತ್ವ ಬಹು ಅಪಾರವಾದುದು. ದಿನೇ ದಿನೇ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೊಂದು ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಅದ್ಭುತ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದು, ಮಾನವ ಜೀವಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂದಿನ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಕಯಂತ್ರವು ಬಹಳ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ, ಮಹತ್ತರವಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೇ ಎಬ್ಬಿಸಿದೆ. ಇಂದಿನ ದಿನಮಾನವು ಬಹುತೇಕ ಗಣಕೀಕರಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ನಾವು ಇಂದು ಗಣಕಯಂತ್ರ ಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದರೆ ಗಣಕಯಂತ್ರ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರ, ತಾಂತ್ರಿಕಕ್ಷೇತ್ರ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕಕ್ಷೇತ್ರ, ಔದ್ಯೋಗಿಕಕ್ಷೇತ್ರ, ವೈದ್ಯಕೀಯಕ್ಷೇತ್ರ, ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಸಾರಿಗೆಕ್ಷೇತ್ರ, ಮನೋರಂಜನಾ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಈ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವಾದಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿರುವ ಕಂಪ್ಯೂಟರ ನೆಟವರ್ಕಗಳ ನೆಟವರ್ಕಗೆ ಇಂಟರನೆಟ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಭಾಗದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ನೆಟವರ್ಕಗೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ವಿಭಾಗದ ನೆಟವರ್ಕನ್ನು ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ, ಇವೆರಡು ನೆಟವರ್ಕಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ನೀವು ಒಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ ಜಾಲದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಜಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಹಿತಿ ಕಳುಹಿಸಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಹಲವಾರು ಜಾಲಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿದರೆ, ಒಂದು ಬೃಹತ ಜಾಲ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಟರನೆಟ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕಂಪ್ಯೂಟರಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಜೋಡಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯೆ:-

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಉಪಕರಣ ಎಂದೂ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವ ಯಂತ್ರ ಎಂದೂ ಕರೆಯಬಹುದು. ಅದು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ದತ್ತಾಂಶಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟ ಎಂದರೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವ ಯಂತ್ರವೇ ಗಣಕಯಂತ್ರ.

ಗಣಕಯಂತ್ರದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳು:-

1) ಗಣಕ ಯಂತ್ರವೆಂದರೆ ಒಂದು ಯಂತ್ರರೂಪ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತವಾಗಿದೆ.
2) ಗಣಕ ಯಂತ್ರವು ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಬಲ್ಲ ಒಂದು ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಯಂತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಇತಿಹಾಸ:-

ಮಾನವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಬಹುಶಃ ಅವನ ಮೊದಲ ಬೌದ್ಧಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯೆಂದರೆ ಎಣಿಕೆ. ಈ ಎಣಿಕೆಯಿಂದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮಾನವನು ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಲು ಹರಳುಗಳನ್ನು, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಮರದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲದೆ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಗೀರುಗಳನ್ನು ಎಳೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಸಹ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮುಂದೆ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಬೆಳೆದಂತೆ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಲು ಮಣಿ ಚೌಕಟ್ಟು ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಹೀಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

1) ಮಣಿಚೌಕಟ್ಟು:-

ಮಣಿಕಟ್ಟು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಎಣಿಕೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 600 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಚೀನಾದವರು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಈ ಎಣಿಕೆ ಸಾಧನ ಇಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದು ಅದರ ಮೂಲ ಮೌಲ್ಯದ

ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿದೆ. ಮಣಿಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಬಳಸಿ ಅಂಕಗಣಿತೀಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಾದ ಸಂಕಲನ, ವ್ಯವಕಲನ, ಗುಣಾಕಾರ,ಭಾಗಾಕಾರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಇವುಗಳನ್ನು ರಷಿಯಾ, ಜಪಾನ, ಚೀನಾ, ಭಾರತ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

2) ನೇಪಿಯರನ ಎಲುಬುಗಳು:-

ಸ್ಕಾಟಲ್ಯಾಂಡಿನ ಗಣಿತಜ್ಞ ಜಾನ ನೇಪಿಯರ ಎಂಬುವನು ಕ್ರಿ.ಶ.1614 ರಲ್ಲಿ ಗಣಿತದ ಗುಣಾಕಾರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕೆಲವು ಆಯತ ಘನಾಕೃತಿಯ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದನು. ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಎಲುಬಿನ ಒಂದೊಂದು ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಹೀಗೆ ಕೆತ್ತಲಾದ ಸಂಖ್ಯೆಗಳುಳ್ಳ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟಾಗ ಗಣಿತದ ಗುಣಾಕಾರ ಲೆಕ್ಕವೊಂದು ನಡೆದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಹನ್ನೊಂದು ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವುಗಳೇ ನೇಪಿಯರ ಎಲುಬುಗಳು.

3) ಬ್ಲೇಸ ಪಾಸ್ಕಲನ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕಲನಾಯಂತ್ರ:-

ಕ್ರಿ.ಶ. 1642 ರಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ ಗಣಿತಜ್ಞ ಹಾಗೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದ ಬ್ಲೇಸ ಪಾಸ್ಕಲನು ಸಂಕಲನ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಕಲನ ಮಾಡುವ ಮೊದಲ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕಲನ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. ಪಾಸ್ಕಲನು ಈ ಯಂತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ 18 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಉದ್ದಿಮೆಯಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹಾರದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಲು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. ಈ ಕಲನಯಂತ್ರವು ಗೇರು,ಚಕ್ರ, ಮತ್ತು ತಿರತಗಣಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಪ್ರತಿ ಗಾಲಿಯು 10 ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಬಲಬದಿಯ ಒಮದು ಚಕ್ರಪೂರ್ಣ ಸುತ್ತು ಸುತ್ತಿದ್ದರೆ. ಅದರ ಪಕ್ಕದ ಗಾಲಿ 1/10 ಭಾಗ ಚಲಿಸುವುದು. ಇದು ದಶಮಾಂಶ ಸಂಖ್ಯಾ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಸಂಕಲನ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಕಲನ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

4) ಲೇಬ್ನೀಜನ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕಲನಾಯಂತ್ರ:-

ಕ್ರಿ.ಶ. 1671 ರಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನಿಯ ಗಾಟಫ್ರೈಡ ಲೇಬ್ನೀಜನು ಪಾಸ್ಕಲನ ಕಲನಾಯಂತ್ರವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿದನು. ಗೇರುಗಳ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ದಂತವುಳ್ಳ ಗಾಲಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಬಳಸಿ ನೇರವಾಗಿ ಗುಣಾಕಾರ ಮತ್ತು ಭಾಗಾಕಾರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

5) ಜೋಸೆಫ ಜಾಕರ್ಡನ ಮಗ್ಗದ ರಟ್ಟುಗಳು:-

ಕ್ರಿ.ಶ.1802 ರಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸದ ಜೋಸೆಫ ಮಾರಿ ಜಾರ್ಕಡನು ತನ್ನ ಜವಳಿ ಉದ್ದಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ಮಗ್ಗದಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರಿತ ರಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದನು. ಈ ಮಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲದರ್ಜೆಯ ದಾರಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸಳಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ರಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಳಸಿದನು. ಈ ರಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ರಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ವಿವಿಧ ನಮೂನೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದನು.

6) ಚಾರ್ಲ್ಸ ಬ್ಯಾಬೇಜನ ವಿಭೇದನಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಯಂತ್ರ :-

ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಗಣಿತದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಬ್ಯಾಬೇಜ ಎಂಬುವರು ಕ್ರಿ.ಶ. 1822 ರಲ್ಲಿ ವಿಭೇದನಾತ್ಮಕ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ಅದು ಗಣತೀಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ನಿಖರವಾದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು 20 ದಶಮಾಂಶ ಸ್ಥಳಗಳವರೆಗಿನ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಬ್ಯಾಬೇಜನು ಮುಂದೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1833 ರಲ್ಲಿ ವಿಭೇದನಾತ್ಮಕ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರುತರವಾದ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. ಈ ಯಂತ್ರವು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ 60 ಸಂಕಲನ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಯಂತ್ರವು 5 ಪ್ರಮುಖ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಆಗಮಘಟಕ, ನಿರ್ಗಮ ಘಟಕ, ಸಂಗ್ರಹ ಘಟಕ, ಅಂಕಗಣತೀಯ ಘಟಕ, ನಿಯಂತ್ರಣ ಘಟಕ ಈ 5 ಘಟಕಗಳು ಮುಂದೆ ಆಧುನಿಕ ಕಂಪ್ಯೂಟರನ ರಚನೆಗೂ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವು.ಹೀಗಾಗಿ ಆಧುನಿಕವೆನಿಸುವ ಕಂಪ್ಯೂಟರನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ

ಘಟಕಗಳುಳ್ಳ ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಚಾರ್ಲಸ ಬ್ಯಾಬೇಜರನ್ನು ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಪಿತಾಮಹ ಆಧುನಿಕ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಜನಕ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

7) ಹರ್ಮನ ಹಾಲರಿಥನ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಯಂತ್ರ:-

ಅಮೇರಿಕೆಯ ಜನಗಣತಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿ ಹರ್ಮನ ಹಾಲರಿಥ ಎಂಬುವನು ರಂಧ್ರಿತ ರಟ್ಟನ್ನು ಬಳಸಿ ದತ್ತಾಂಶ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. ಜನಗಣತಿ

ಕಾರ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಜನಗಣತಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಯಂತ್ರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹರ್ಮನ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಯಂತ್ರ ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. ಇದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ 60-70 ರಷ್ಟು ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಓದಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿ ಕೇವಲ 6 ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಣತಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿತು.

8) ಹೋವಾರ್ಡ ಏಕನನ್ ಐಬಿಎಮ ಮಾರ್ಕ-1:-

ಹಾರ್ವರ್ಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಹೋವಾರ್ಡ ಏಕನ್ನ ಮತ್ತು ಗ್ರೇಸ ಹಾಪರ ಎಂಬುವರು ಐಬಿಎಮ ಕಂಪನಿಯ ಸಹಯೋಗದಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ. 1930 ರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದ್ದೇಶಿತ ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದು ಹದಿನೈದು ಮೀಟರ ಉದ್ದದ ಜಾಗವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ವೈಯರುಗಳು 800 ಕಿ.ಮೀ ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದವು. ಹಾಗೂ ಇದು ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯುತ್ ಆಯಸ್ಕಾಂತೀಯ ಪ್ರವಹನ ನಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇದು 1948 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಕ್ರಿ.ಶ.1959 ರ ವರೆಗೆ ಇತ್ತು. ಇದು 2-20 ಅಂಕಿಗಳನ್ನು 5 ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಿಸಬಲ್ಲದಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ಯಂತ್ರಗಳಿಗಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

9) ಇನ್ಯೆಕಾ:-

ಕ್ರಿ.ಶ.1946 ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾದ ಪೆನ್ಸಲ್ವೇನಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಜೆ.ಪಿ.ಎಕರ್ಟ ಹಾಗೂ ಜೆ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ ಮ್ಯಾಂಚ್ಲೆ ಎಂಬುವರು ಇನ್ಯೆಕಾ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾದ ಯಂತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ 5000 ಸಂಕಲನ ಅಥವಾ 350 ಗುಣಾಕಾರ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು 18000 ನಿರ್ವಾತ ನಳಿಕೆಗಳನ್ನು 70,000 ರೆಸಿಸ್ಟರಗಳನ್ನು 10.000 ಕೆಪ್ಯಾಸಿಟರಗಳನ್ನು 60000 ಸ್ವಿಚಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು 27 ಟನ್ ಭಾರ ಹೊಂದಿತ್ತು.

ಗಣಕಯಂತ್ರದ ವಿಕಾಸ:-

ಗಣಕಯಂತ್ರದ ವಿಕಾಸದ ವರ್ಗಿಕರಣವನ್ನು ವಿವಿಧ ತಲೆಮಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

1) ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಗಣಕಯಂತ್ರ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವಂತದು.
2) ವೇಗ ಕನಿಷ್ಟ 10 ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇಗ ಹೊಂದಿರುವಂತದು.
3) ಸಂಗ್ರಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಬದಲಾವಣೆ.
4) ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತೀ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವಂತದು.
5) ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೆಲೆ ಸುಮಾರು 2-3 ಪಟ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವಂತದು.
6) ಕಾರ್ಯಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯತತ್ಪರತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಿರುವಂತಹದು.

ಈ ಮೇಲಿನ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿಯ ತೀವ್ರ ವಿಕಸನದ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಗಣಕಯಂತ್ರದ ವಿಕಾಸ ಅಥವಾ ಅಭಿವೃದ್ದಿಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 5 ತಲೆಮಾರುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು. ಅವುಗಳು-

1) ಮೊದಲನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳು ಕ್ರಿ.ಶ 1946-1955
2) ಎರಡನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳು ಕ್ರಿ.ಶ 1956-1965

3) ಮೂರನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಗಣಯಂತ್ರಗಳು ಕ್ರಿ.ಶ 1966-1975
4) ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳು ಕ್ರಿ.ಶ 1976- ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ.

ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು:

1) ವೇಗವಾದ ಕ್ರಿಯಾವಿಧಾನ
2) ಅಗಾಧ ಸಂಗ್ರಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
3) ನಿಖರತೆ
5) ಕಾರ್ಯತತ್ಪರತೆ
6) ಸ್ವಯಂ ಕಾರ್ಯಚಾಲನೆ
7) ತಾರ್ಕಿಕ ಕ್ರಿಯೆ
8) ಪುನರವರ್ತನ ಕ್ರಿಯೆ

ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ:

ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ದತ್ತಾಂಶಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ, ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಅನುಗುನವಾಗಿ, ಕ್ರಿಯಾತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧಗಳು. ಅವುಗಳು-

1) ಸಂಖ್ಯಾ ಗಣಕಯಂತ್ರ
2) ಸಾದೃಶ್ಯ ಗಣಕಯಂತ್ರ
3) ಮಿಶ್ರ ಗಣಕಯಂತ್ರ

ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಗಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಸ್ಮರಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುನವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪುನಃ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು. ಅವುಗಳು-

1) ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಗಣಕಯಂತ್ರ
2) ಚಿಕ್ಕ ಗಣಕಯಂತ್ರ
3) ಪ್ರಧಾನ ಚೌಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಗಣಕಯಂತ್ರ
4) ಬೃಹತ ಗಣಕಯಂತ್ರ

ಆಗಮನಾಂಗ ಸಾಧನಗಳು:

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಘಟಕವೇ ಆಗಮನಾಂಗ. ಆಗಮನಾಂಗವು ನಿರ್ವಹಣಾ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಹಾಗೂ ಇನಾವುದೇ ಮೂಲಗಳಿಂದ ನೀಡಲ್ಪಡುವ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಪ್ರಧಾನ ಸ್ಮರಣಾಂಗಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತದೆ. ಗಣಕಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಹಲವಾರು ಆಗಮನಾಂಗ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಅವುಗಳು,

ವಿವಿಧ ಆಗಮನಾಂಗ ಸಾಧನಗಳು:

1) ಬೆರಳಚ್ಚು ಫಲಕ
2) ಮೌಸ
3) ದೃಷ್ಠಿ ವಿಚ್ಛೇದಕ ಸಲಕರಣೆಗಳು
4) ಕಾಂತೀಯ ಶಾಹಿ ಸಂಜ್ಞಾವಾಚಕಗಳು
5) ಜಾಯಸ್ಟಿಕ
6) ಲೈಟ್ ಪೆನ್
7) ಟ್ರ್ಯಾಕ್ ಬಾಲ್

8) ಡಿಜಿಟಲ್ ಕ್ಯಾಮೆರಾ
9) ಬಾಹ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣಾ ಸಾಧನಗಳು

- ಫ್ಲಾಪಿ ತಟ್ಟೆ
- ಕಠಿಣ ತಟ್ಟೆ
- ಸಿ.ಡಿ.ರೋಮ್
- ಕಾಂತೀಯ ಸುರುಳಿ

ನಿರ್ಗಮನಾಂಗ ಸಾಧನಗಳು:

ನಿರ್ಗಮನಾಂಗದ ಅರ್ಥ:

ಆಗಮನಾಂಗದಿಂದ ಪಡೆದಂತಹ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರಿಯ ಸಂಸ್ಕರಣಾಂಗವು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ, ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಣಾಂಗಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಯಂತ್ರಣದ ನಿರ್ದೇಶಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸ್ಮರಣಾಂಗವು ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಬಳಕೆದಾರನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗಣಕಯಂತ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಂದು ಸಹ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿತ್ತದೆ. ಆ ಸಹ ವಿಭಾಗವೇ ನಿರ್ಗಮನಾಂಗ.

ವಿವಿಧ ನಿರ್ಗಮನಾಂಗ ಸಾಧನಗಳು:

1) ದರ್ಶಕ
2) ಮುದ್ರಕ
3) ಚಿತ್ರಾಲೇಖ್ಯಕ
4) ಸ್ಪೀಕರಗಳು
5) ಪ್ರಕ್ಷೇಪಕಗಳು
6) ಬಾಹ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣಾ ಸಾಧನಗಳು

- ರಂಧ್ರತ ರಟ್ಟು
- ಕಾಂತೀಯ ತಟ್ಟೆ
- ಸಿಡಿ ರೋಮ

ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು:

1) ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು.

2) ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ, ವಸ್ತುಗಳವಿನ್ಯಾಸ,ರಚನೆ,ಮಾದರಿ ತಯಾರಿಕೆ,ಗುಣಮಟ್ಟ ಹಾಗೂ ವಸ್ತುಗಳ ಪರೀಕ್ಷಣೆಗೆ, ಯಂತ್ರಗಳ ದೋಷಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ, ಯಂತ್ರಗಳು ನಿಗದಿತ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿಕೆ ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸುವರು.

3) ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ತುರ್ತುಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ರೋಗಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಬಳಸುವರು. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇಹದ ರಚನೆ, ಅಂಗಗಳ ವೈಫಲ್ಯ, ದೇಹದೊಳಗಿನ ಗಂಭೀರ ತೊಂದರೆ, ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ,ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸುವರು.

4) ಇಂದಿನ ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದಿಮೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗಣೀಕರಣವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಡಿಬೆಸ, ಟ್ಯಾಲಿ, ಸಿ,ಸಿ++ ಮುಂತಾದವುಗಳು ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದಿಮೆಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ತಂತ್ರಾಂಶಗಳಾಗಿವೆ.ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರದ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡಲು, ಅವುಗಳ ಮುದ್ರಣ ಪಡೆಯಲು ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

5) ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಳಿಗೆಗಳಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಹೋಟೆಲಗಳಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಲಗಳು ಹಾಗೂ ಲೆಡ್ಜರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸುವರು.

6) ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಬ್ರಿಡ ತಳಿಯ ಸಂಶೋಧನೆ ,ರಸಗೊಬ್ಬರ, ಕೀಟನಾಶಕ ಹಾಗೂ ಕೃಷಿಯ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಸ್ಯಗಳ ಕಸಿಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸುವರು.

7) ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಗಳ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ, ಸಂಗ್ರಹಣೆಗಾಗಿ ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸುವರು.

8) ಕೃತಕ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹಾಗೂ ಕೃತಕ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ದೂರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಭೂಮಿ ಇತರ ಗ್ರಹ ಹಾಗೂ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ಭೂಗೋಳಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸುವರು.

9) ಹವಾಮಾನದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ, ವೀಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಮುಂತಾದ ಅಂಶಗಳಿಗಾಗಿ ಉಷ್ಣಾಂಶ, ಮಳೆ, ಬಿರುಗಾಳಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಗಣಕಯಂತ್ರವು ನೀಡುವುದು.

10) ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಟರಿಯ ನೌಕಾನೆಲೆ, ವಾಯುನೆಲೆ ಹಾಗೂ ಭೂಪಡೆಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

11) ಮನರಂಜನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಂಗಗಳಾದ ಸಿನೆಮಾ, ದೂರದರ್ಶನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸುವರು.

12) ಕಂಪ್ಯೂಟರ ಮೂಲಕ ಪಠ್ಯ ಹಾಗೂ ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ದಾಖಲೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ದರ್ಶಕದ ಮೂಲಕ ವರ್ಣರಂಜಿತವಾಗಿ ತಯಾರಿಸುವುದನ್ನು ಡೆಸ್ಕ ಟಾಪ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನು ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಸಬಹುದು.

ಅಂತರ್ಜಾಲ :-

ಅಂತರಜಾಲ ಅನೇಕ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕದ ಮೂಲಕ ಸೇರಿಸುವ ಒಂದು ಮಹಾಜಾಲ. ಇದು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಾಂತ ಇರುವ ವಿವಿಧ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳ ನಡುವೆ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ದೂರವಾಣಿ ಜಾಲದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೃಹತ ಸಂಗ್ರಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಗಣಕಯಂತ್ರದಿಂದ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇಂದು ಇಂಟರನೆಟನಲ್ಲಿ 60 ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಣಕಯಂತ್ರ ಜಾಲಗಳಿವೆ.ದೂರದರ್ಶನ,ದೂರವಾಣಿ ಅಥವಾ ಅಂಚೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂತೆ ಅಂತರಜಾಲ ಕೂಡ ಒಂದು ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಧ್ಯಮ. ನಾವು ವಿಶ್ವದ ವಿವಿಧ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಬಹು ಮಾಧ್ಯಮ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಸಹ ಇದರಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಅಂತರಜಾಲದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳು:

ಒಂದು ಗಣಕಯಂತ್ರದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಗಣಕಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಹಿತಿ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಏರ್ಪಡಿಸಲು ದೂರವಾಣಿ ಜಾಲ, ಮಾಡೆಮ್ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಘಟಕ, ಡಿಶ್ ಆಂಟೇನಾ, ಕೃತಕ ಉಪಗ್ರಹ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

1) "ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಹಿತಿ ವರ್ಗಾವಣೆಗಾಗಿ, ಅವೆರಡರ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅಂತರಜಾಲ .
2) ಅಂತರ ಜಾಲದಿಂದ ಪ್ರಪಂಚವು ಅತಿ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚವೇ ಮಾಹಿತಿ ಜಾಲದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಇಂಟರನೆಟನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸುವುದು:

ಒಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನು ಇಂಟರನೆಟನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು, ಮತ್ತೊಂದು ಇಂಟರನೆಟ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ.

ಇಂಟರನೆಟ ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಇವುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ :-

1) ಕಂಪ್ಯೂಟರ್
2) ಬ್ರೌಸರ್
3) ಇಂಟರನೆಟ್ ಸಂಪರ್ಕ
4) ಇಂಟರನೆಟ್ ಸರ್ವೀಸ್ ಪ್ರೊವೈಡರ್

ಇಂಟರನೆಟ್ ಸಂಪರ್ಕದ ವಿಧಗಳು:

ಇಂಟರನೆಟ್ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಮೂರು ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳು-

1) ಸಮರ್ಪಿತ ಇಂಟರನೆಟ್ ಸಂಪರ್ಕ
2) ಡಯಲ್ ಅಪ್ ಇಂಟರನೆಟ್ ಸಂಪರ್ಕ
3) ಬ್ರಾಡ್ ಬ್ಯಾಂಡ್ ಇಂಟರನೆಟ್ ಸಂಪರ್ಕ

ಅಂತರಜಾಲದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು:

ಅಂತರಜಾಲ ಎಂಬುದು ಮಾಹಿತಿಯ ಒಂದು ಬೃಹತ ಸಾಗರ. ಅದು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವವರೂ ಇದನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಕೇವಲ ಒಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಒಂದು ಮೋಡೆಮ್ ಮತ್ತು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸಂಪರ್ಕವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಟೆಲಿಫೋನ್ ಲೈನಿನ ಮೂಲಕ ಇಂಟರನೆಟ್ ಸರ್ವೀಸ್ ಪ್ರೊವೈಡರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಇಂಟರನೆಟನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಇಂಟರನೆಟನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನಗಳೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಟರನೆಟ್ ಎಂದರೆ :

1) ನೆಟವರ್ಕ ಸಂಪರ್ಕಜಾಲದಂತೆ-ಇಂಟರನೆಟ್.

ಉದ್ಯಮಗಳು, ಅದರ ಕಾರ್ಯಲಯ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಇಂಟರನೆಟ್ ಮೂಲಕ ಜೋಡಿಸಿ ಖಾಸಗಿ ಜಾಲವೆಂಬಂತೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯ ಸಂಪರ್ಕಜಾಲವನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಸಮ್ಮೆಳನಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲು ಬಳಸಬಹುದು.

2) ಇಂಟರನೆಟ್ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ.

ಇಂಟರನೆಟನ್ನು ಉತ್ಪಾದಕರು, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಇಂಟರನೆಟನ್ನು ಬಳಸಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ತನ್ನ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಜಾಹೀರಾತಿನ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬಹುದು.

3) ಇಂಟರನೆಟ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಾಗಿ.

ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸು ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು, ಪೂರೈಕೆದಾರರೊಂದಿಗೆ, ಬಳಕೆದಾರರೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಆನಲೈನಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಇಂಟರನೆಟ ಅನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

4) ಇಂಟರನೆಟ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ವೇದಿಕೆಯಂತೆ.

ಇಂಟರನೆಟ ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ, ಸಾವಿರಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಹೀರಾತಿನ ಮೂಲಕ ಇಂಟರನೆಟನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವು ಇಂಟರನೆಟನ ಮೂಲಕ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆದೇಶ ನೀಡಿ ಪಡೆಯಬಹುದು.ಇದನ್ನು ಆನಲೈನ ಷಾಪಿಂಗ ಅಥವಾ ಇ-ಷಾಪಿಂಗ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಅಂತರಜಾಲದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು:

1) ಪ್ರಪಂಚದ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಂತರಜಾಲ ಸಹಾಯಕ.
2) ಇದು ಅತ್ಯಂತ ವೇಗದ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನ.
3) ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸಲು ಇದು ಸಹಾಯಕ.
4) ಅಂತರಜಾಲವು ಜನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.
5) ಇದೊಂದು ಅಗಾಧ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಂಪರ್ಕ ಜಾಲ
6) ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.
7) ವಿಡಿಯೋ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು.
8) ಈ ವಾಣಿಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಂತರಜಾಲವನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು.
9) ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಅಂಚೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಅಂತರಜಾಲವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ.
10) ದತ್ತ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಜಾಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ.
11) ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅಂತರಜಾಲವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ.
12) ವಧು-ವರ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂದು ನಾವು ಅಂತರಜಾಲವನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು.

ಉಪಸಂಹಾರ:

ನಾವು ಇಂದು ಗಣಕಯಂತ್ರ ಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದರೆ ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಮಾನವ ಅರಿಯದ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಗಣಕಯಂತ್ರವು ಆಧುನಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅದ್ಬುತ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಗಣನಾಕಾರ್ಯ ಒಂದನ್ನೇ ಮಾಡದೆ, ಸಂವಹನ,ಮುದ್ರಣ.ಮನರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಗಣಕಯಂತ್ರ ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ತಾಂತ್ರಿಕ, ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಕೃಷಿ, ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ, ಮಿಲಿಟರಿ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ನ್ಯಾಯದಾನ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ದಿಗಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮಂತಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಜ್ಞಾನ ಒದಗಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನೂ ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ನಾವು ಮಾಹಿತಿ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವೇ ಶಕ್ತಿ. ಅಂತರಜಾಲವು ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಅಂತರಜಾಲದಿಂದ ಜನರ, ಉತ್ಪಾದನೆಗಳ, ಸಂಘಟನೆಗಳ, ಸಂಶೋಧನಾ ದತ್ತಾಂಶಗಳ, ಮುದ್ರಣ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಪಡಿಯುವುದು. ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಗಳಿಂದ ನಾವು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಜಾಗತಿಕ ಜಾಹೀರಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಂತಹ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ವೆಚ್ಚದಾಯಕವಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು,ನಾವು ಯಾರು, ನಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ,ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂತರಜಾಲವು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರಗೊಳಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಜಾಲದಿಂದ ವಿಶೇಷವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಆಧಾರಗ್ರಂಥಗಳು :-

1) ಗಣಕಯಂತ್ರ - ನೀಲಕಂಠ ರಬನಾಳ

2) ಕಂಪ್ಯೂಟರ ಶಿಕ್ಷಣ - ಶೋಭಾ ನಾಯ್ಕರ, ಡಾ.ಎನ್.ಬಿ.ಕೊಂಗವಾಡ

3) ಗಣಕಯಂತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ - ಪ್ರೊ. ರಾಜೇಶ ಹೊಂಗಲ್

4) Programming in Basic – E.Balaguruswamy

5) Basic Computer Progrmming – Jain.V.K

6) Computer Education – Yadwad S.B and Rabanal Neelkanta

7) Computer Education-Windows and office – R.Sridhar

8) Computer Application in Business – C.V. Uppin.

ISSN 2454-7255 **Original Article** VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015
Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

ಬಹಮನಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಕಾಲದ ಕಲಬುರಗಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಮಾರಕಗಳು

ಪ್ರೊ. ಸುರೇಶಕುಮಾರ ನಂದಗಾಂವ
ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಗೋದೂತಾಯಿ ಕಲಾ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಹಿಳಾ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕಲಬುರಗಿ.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ:–

೧೨ನೇ ಶತಮಾನದ ನಂತರ ಅಂದರೆ ಗುಲಾಮ ಸಂತತಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಒಂದು ಶತಮಾನದ ನಂತರವೂ ಅವರ ರಾಜ್ಯದ ಮೆರೆಗಳು ಉತ್ತರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಮೀತವಾಗಿದ್ದವು. ಮಲ್ಲಿಕಾಫೂರನ ದಕ್ಷಿಣದ ದಂಡಯಾತ್ರೆಯು ಸಂಪ್ತನುಕೊಳೆಹೊಡೆಯುವ ಯುದ್ಧ, ಅಥವಾ ದಾಳಿಯಾಗಿತೆ ಹೋರತು. ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆಯ ಉದೇಶ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಮಹ್ಮದ ಬಿನ ತುಘಲಖನ ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣದ ನಂತರ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಲವು ರಾಜಕೀಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆದವು. ಸೂರಪುರದ ಸಗರನಾಡು ಆ ಸಮಯಕೆ ಬಾಉದೀನ ಗುರ್ಶಫ ಎಂಬ ಸುಲ್ತಾನನ ಸಹೋದರ ಸಂಬಂಧಿಯ ಆಳಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಇತನು ಸುಲ್ತಾನನ ವಿರುದ್ಧ ದಂಗೆ ಎದ್ದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಂಪಿಲರಾಯನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಯುತ್ತ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿದನು.

ಕಂಪಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನವು ೩ನೇ ಸಿಂಗಣನಿಂದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡು ಇದು ಪ್ರಸಕ್ತ ರಾಯಚೂರ, ಧಾರವಾಡ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಮತ್ತು ಅನಂತಪೂರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಸಿಂಗಣನ ನಂತರ ಅಧಿಕಾರಕೆ ಬಂದ ಕಂಪಿಲರಾಯನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಂರ ವಿರುದ್ಧ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಂರ ದಾಳಿಯ ಕಡು ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದನಲ್ಲದೆ. ದೇವಗಿರಿಯ ರಾಮದೇವನಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಸಾಹಯ ನೀಡಿದನು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕಂಪಿಲರಾಯನು ಮಹ್ಮದಲೀನ ತುಘಲಖನ ವಿರೋಧ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲದೆ 'ಬಾವುದೀನನನಿಗೆ' ಆಶ್ರಯನೀಡಿ ಯುದ್ದಕೆ ಆಮಂತ್ರಣ ನೀಡಿದನು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ೧೩೨೮ರಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನನು ಸೈನದಾಳಿಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ದಾಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಸಗರನಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಸುರಪುರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಸೊರಾಪುರ ಎಂದು ಇದೇ ಕಾಲಕೆ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ಆಡಳಿತದ ಪ್ರಮುಖ ಕೇಂದ್ರವಾಯಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ದಂಗೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವೆ ಕಲಬುರಗಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮನಿ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಮೂಲಕಾರಣಗಳಾದವು. ಈ ದಂಗೆಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ ಹಸನನು ದಂಗೆಕೋರರ ನಾಯಕನೆಂದು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಆಯ್ಕೆ ಆದ ಹಸನ ೧೩೪೭ರಲ್ಲಿ ಅಬ್ದುಲ್– ಮುಜಾಫರ ಅಲಾ–ಉದ್ಧೀನ ಬಹುಮನಿ ಶಾಹ, ಎಂಬ ಪದನಾಮದೊಂದಿಗೆ ಬಹುಮನಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಅದರ ರಾಜ್ಯಧಾನಿ ದೌಲತಾಬಾದ ದಿಂದ ಗುಲಬರ್ಗಾಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಯಿತು. ಈ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಫ್ರರ್ಶಿನ ಶಾಸನದ ಅನುಸರವಾಗಿ "ಸಿಕಂದರ–ಎ–ಸಾನಿ ಅಲಾ–ಉದ.ದೀನ ಹಸನ ಬಹುಮನಿ ಶಾಹಿ–ಆಲ್–ವಾಲ್ಲಿಯ ಎಂಬುದು ಆತನ ಪದನಾಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಹುಮನ ಶಾಹಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು ಎಂದು ಫರಿಸ್ತಾ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಹಸನನ ಮೂಲ ಕುರಿತು ತಬತಬಾ ಎಂಬ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ತನ್ನ ಕೃತಿ "ಬುರಾನ–ಎ–ಮಾಸಿರ" ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹಸನನ್ನು ಪ್ರರ್ಶಿದ ಬಹಮನಿ ವಂಶಕೆ ಸೇರಿದವನೆಂದು ಆದರಿಂದಲೇ ಇತನಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಮನಿ ಎಂದು ನಾಮಕರ ಮಾಡಿ ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.

ಮೂಲ ಹೆಸರು:–ಕಲಬುರಗಿ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ ವಿರೋಧ ಗುಲಬರ್ಗಾ ಕಲ್ಲಿನನಾಡು, ಕಲಬುರಗಿ, ಕಲಂಬುರ್ಗಿ ಕಲ್ಲಿನ ದುರ್ಗ ಎಂದು ಚನುಮಳಿಶಾಸನ ಬೆಲ್ಲೂರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಬುರಗಿಗೆ ಕಲಂಬುರ್ಗಿ ಎಂಬ ಅನ್ವರ್ತಕ ಹೆಸರುಗಳು ಇವೆ ಅಲ್ಲದೆ ಗುಲಬರ್ಗಾ ಎಂದು ಕೂಡ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಗುಲ–ಎಂದರೆ? 'ಹೂ' ಬರ್ಗ ಎಂದರೆ? ಎಲೆ ಎಂದು ಹೋ ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳ ನಾಡು ಗುಲಬರ್ಗಾ ಎಂದು ಕೂಡ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ **ಭೌಗೋಳಿಕ ನೆಲೆ :–** ಕಲಬುರಗಿ ಉತ್ತರ ಈಶಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಈ ನಾಡು ಕರ್ನಾಟಕದ ಸರಕಾರದ ಆಡಳಿತ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಪ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ಹೈದ್ರಾಬಾದ ಕರ್ನಾಟಕವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟು ೧೬.೨೨೪ ಖ೦ ಇಟ ವಿಸ್ತಾರ ವಿರುವ ಈ ಜಿಲ್ಲೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎರಡನೆ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ.

ತಾಜುದ್ದೀನ್ ಫಿರೋಜಷಾ, (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೩೯೭–೧೪೨೨) ಬಹುಮನಿಯನ್ನಾಳಿದ ಸುಲ್ತಾನರುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸುಶಿಕ್ಷನು. ಜನಪ್ರಿಯನಾದ ಫಿರೋಜಷಾ ಸುಸಂಸ್ಕೃತನೂ. ವಿದ್ಯಾವಂತನೂ ಬಹುಭಾಷಾವಿಶಾರದನು. ವೇದಾಂತ, ಗಣಿತ, ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ, ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯಹೊಂದಿದನು. ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದನು ಅದರಿಂದಾಗಿ ಕರ್ಡೊಂವ ಎಂಬ ಸ್ಪೇನಿನ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸುಂದರ ಮಸೀದಿಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಗುಲಬರ್ಗಾದ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಸೀದಿಯೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಈ ಮಸಿದಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟವೆಂದರೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಛಾವಣಿಯಿಂದ ಆವೃತ್ತವಾಗಿದ್ದು ಇಂಥ ಮಸೀದಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದಿಲ, ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂರಾಜರುಗಳಂತೆ ಬಹುಮನಿ ಸುಲ್ತಾನರುಗಳು ಕಲೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತು ಶಿಲ್ಪಕೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನುನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ರಾಜಧಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಗುಲಬರ್ಗಾ ಮತ್ತು ಬೀದರಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೋಟೆಗಳು ಅರಮನೆಗಳು ಮಸೀದಿಗಳು ಸಮಾಧಿಗಳು ಇನ್ನಿತರ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿವೆ.

ಬಹುಮನಿಯರ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಶೈಲಿ:– ಬಹಮನಿಯರ ವಾಸ್ತು ಶೈಲಿಯು ಸ್ಥಳೀಯ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಶೈಲಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವತಗೊಂಡಿದೆ. ಇವರ ವಾಸ್ತು ಶಿಲ್ಪದ ಎರಡು ವಿಶೀಷ್ಠ ಶೈಲಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ ೧) ಒಂದು ದೆಹಲಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಕಾಲದ ಶೈಲಿ, ೨) ಪರ್ಶಿಯನ, ಶೈಲ್ಲಿ ತೂಗಲಕ ಕಾಲದಿಂದ ತನ್ನ ದೆಹಲಿ ಮತ್ತು ದಖನ ಶೈಲಿಗಳು ಕಂಡು ಬಂದರು ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಷಿಯನ ಶೈಲಿ ತನತನ್ನವನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಶೈಲಿಯನ್ನು "ಸಾರ್ ಸೈನಿಕ ಶೈಲಿ" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಬಹಮನಿಯರ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಮಾರಕಗಳು:– ಕಲಾ ಅಭಿರುಚಿಹೊಂದಿದ ಬಹುಮನಿ ಸುಲ್ತಾನರು ತಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಗುಲಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ ೧) ಒಂದು ಕೋಟೆ ೩ ಕಿ. ಮಿ. ಸುತ್ತಳತೆ ಇದು. ೫೦ ಅಡಿ ಅಗಲ ದಪದ ಗೋಡೆಹೊಂದದೆ ಅದಕ್ಕೆ ೨೫ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ೫ ಕಾವಲು ಗೋಪುರಗಳನ್ನು (ಬುರುಜು) ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತ ೩೦ ಅಡಿ ಆಳದ ಕಂದಕವನ್ನು ಕೋಟೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಅರಮನೆ, ಆನೆ ಹಾಗೂ ಸೈನಿಕರ ನಿವಾಸ, ಪದ್ಮಾವತಿ ದೇವಸ್ಥಾನ, ದೇವಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ಹಾಗೂ ಜಗತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜುಮಾಮಸೀದ, ಸುಲ್ತಾನರ ಗೋರಿಗಳು ಗೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ಫಿರೋಜನ ಗೋರಿ ವಿಶಿಷ್ಠತೆ ಉಳ್ಳದಾಗಿದೆ. ಇದು ಎರಡು ಅಂತಸ್ತುಗಳು ಹೊಂದಿದೆ. ಪರ್ಸಿಬ್ರೌನ ರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವದ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿದ್ದು ದಖ್ಖನೀನ ಗೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಗಣ್ಯಸ್ಥಾನ ಹೊಂದಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ ೪ ಮಂದಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಹಾಗೂ ಮೂವರು ಸಂತರುಗಳ ಸಮಾಧಿಗಳು ಗುಲಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಇಂದು ಸಾತ್ ಗುಂಬಜ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಸಂತರ ಸಮಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಫಿ ಸಂತ ಖಾಜಾ ಬಂದೇನವಾಜ್‌ರ ದರ್ಗಾ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಜಾಮೀ ಮಸೀದಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೩೬೭:– ೧ನೇ ಮಹಮದ್ ಷಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ ಇದನು ರಫಿ ಎಂಬ ಶಿಲ್ಪಿಯ ನೆರವಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ೨೧೬ ಅಡಿ ಉದ್ದ ೧೭೬ ಅಡಿ ಅಗಲವಿದು ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡ ಮಸೀದಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ೫೦೦೦ ಜನರು ಏಕಕಾಲಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಭವನದ ಮೇಲ್ಗಡೆ ತಳದಲ್ಲಿ ೬೩ ಅಡಿ ವ್ಯಾಸದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಮಟ್ಟವಿದೆ. ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಮಾನುಗಳು ಹಾಗೂ ಎತ್ತರವಾದ ದ್ವಾರ ಬಾಗಿಲು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಶೋಭೇ ತಂದಿವೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ೧ ದೊಡ್ಡ ಗುಮ್ಮಟ ೪ ಸಣ್ಣ ಗುಮ್ಮಟ ಇದು ೬೨ ಸಣ ಸಣ್ಣ ಗುಮ್ಮಟಗಳು ಇದು. ಇದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟಕಲಾ ಶೈಲಿಯಾಗಿದೆ.

ಫಿರೋಜ್ ಷಾ ಗೋರಿ–೧೪೮೦:–ಗುಲಬರ್ಗಾ ಕೋಟೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಫಿರೋಜ ಷಾ ತನ್ನ ಗೋರಿಯನ್ನು ತುಘಲಕ ಶೈಲಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದಾನೆ. ಇದು ೧೫೩ ಥ ೬೬ ಅಡಿ ಉದ್ದಗಲವಿದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರ್ಶಿಯನ ಶೈಲಿ ಯಲ್ಲಿದೆ ಇದರ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಲಂಕಾರಕ್ಷರಗಳು ಆಕರ್ಷಣಿಯವಾಗಿವೆ ಅಲ್ಲದೆ ದಕ್ಷಿಣದ ಗೋರಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗೋರಿಯಾಗಿದೆ.

ಬಂದೇ ನವಾಜ್ ದರ್ಗಾ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೪೨೨:– ಬಂದಾನವಾಜ ಇವರು ದೆಹಲಿಯ ನಸಿರು ಉದ–ದೀನ ಚೇರಾಗ ಎಂಬ ಸಂತನ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೪೧೩ ರಲ್ಲಿ ಗುಲಬರ್ಗಾಕೆ ಬಂದರು ಬಂದೇನವಾಜ್ ಸಂತ ಪರ್ಶಿಯಾದವರಾಗಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಂತರ ಉರ್ದು ಕಲಿತ್ತು ಹಲವಾರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೪೨೨ ರಿಂದ ೧೪೩೬ರ ವರೆಗೆ ಆಳಿದ ಅಹ್ಮದ ಶಾಹ ಬಹುಮನಿಯು ನೀಡಿದ ಅಪಾರವಾದ ದತ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಬಂದಾನವಾಜ ದರ್ಗಾ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ ಇದಲ್ಲದೆ ಇತರ ಗುಮ್ಮಟಗಳು ಇದು ಅವು ಮೊಗಲರ ಪರ್ಶಿಯನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇಂದು ಈ ಸ್ಥಳ ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಂರ ಸಾಮರಷದ ಭಕ್ತಿ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಈ ದರ್ಗಾದ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಮದರಸ, ಮಸೀದಿ ಸಂತರ ಸಮಾದಿಗಳು ಖಾನ ಖಾನಾ ಇದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಗುಮ್ಮಟಗಳು ಗೋಪುರಗಳು ಇದ್ದು ನೋಡಲು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿವೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಗುಮ್ಮಟಗಳೆಂದರೆ ಷಾ ಕತೊಲ್ ಮುಜಫರ ದರ್ಗಾ ಗೇಸುದರಾಜ, ಸಾತಗುಂಬಜ್ ಗಳು ಈ ಸಾತಗುಂಬಜನಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ರೇಖಾ ವಿನ್ಯಾಸ, ತಾವರೆಯ ಬಳ್ಳಿಯಾಕಾರದ ರಚನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸುಂದರವಾದ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಕಾಣಬಹುದು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಗುಲಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇದು ಅವುಗಳು ಯಾರ ಕಾಲಕೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಲಾಯಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರು ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಬಹುಮನೀಯರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕುರಿತು ವಿವರವಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ಅವಶಕತೆ ಇದೆ.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು:

೧) ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸ ಡಾ. ಕೆ. ಸದಾಶಿವಪ್ಪ

೨) ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಕ ಡಾ. ಬಸವರಾಜ

೩) ಬಹಮನಿ ಇತಿಹಾಸ ಡಾ. ಝೂಕೀಯಾ ಅನಸರಿ

೪) ಗುಲಬರ್ಗಾ ಗೆಜೇಟೀಯರ

ISSN 2454-7255 **Original Article** **VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015**
Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು

ಡಾ॥ ಸೀಮಾ ಪಾಟೀಲ
ಸಂಗೀತ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿ ಹಿಂ. ಸಂಗೀತ ವಿಭಾಗ, ಗೋದುತಾಯಿ ಕಲಾ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕಲಬುರಗಿ

ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಬಂಧ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರದಿಂದ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವದಾದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ವ, ರಜ ಹಾಗೂ ತಮ ಎಂಬ ಗುಣಗಳಿವೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಈ ಗುಣಗಳ ಸಮಾವೇಶವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸತ್ವಗುಣದ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸು ಬಲಶಾಲಿ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ರಜೋಗುಣದ ಪ್ರಮಾಣವು ಅಧಿಕವಿದ್ದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಕರ್ಮನಿರತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ತಮೋಗುಣದ ಪ್ರಮಾಣ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ, ಮೂಢನಾಗಿ ಹಾಗೂ ನಿರಂತರ ಆಲಸ್ಯಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಮನಸ್ಸು ಇದೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪಂಚ ಮಹಾಭೂತಗಳ ಕಾರ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಜಡವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಚೇತನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಚೈತನ್ಯರೂಪ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಡೆಗೆ 'ನಾನು' ಈ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸ್ಫುರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಈ 'ನಾನು' ಎಂದರೆ ಮೂಲ ಅರಿವು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ 'ನಾನು' ಎಂಬ ಅರಿವಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಆಗುವ ಸ್ಥಾನವೇ ಮನಸ್ಸು ಎನ್ನಬಹುದು.

ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವದಾದರೆ ಮನಸ್ಸು ಅಂದರೆ ಕ್ರಮಶ: ಜ್ಞಾನ, ವಿಚಾರ, ಇಚ್ಛಾ ಹಾಗೂ ಭಾವನೆಗಳ ಕ್ರಿಯಾ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಗಮಗೊಳುತ್ತವೆ. ಮನೋವೈಜ್ಞಾನದ

ಆಧಾರದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಭಾವ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಜನ್ಮದಾತ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಮಾನವೀಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತುಂಗ ಸಾಗರದ ಅಲೆಗಳಂತೆ ಸುಕ್ಷ್ಮ ಭಾವನೆಗಳ ಹಾಗೂ ಅನುಭೂತಿಗಳ ಅವರ್ತನೆ ನಡೆದೇ ಇರುತ್ತದೆ. . ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಭಾವೋದ್ವೇಗಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಧ್ವನಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಶಾರೀರಿಕ ಹಾವಭಾವಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಧ್ವನಿಯ ಸಂಬಂಧವೂ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಬಂಧದ ಬಗೆಗೆ 'ಪ್ರಾಣಿನೀಯ ಶಿಕ್ಷಾ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. "ಆತ್ಮ ಬುದ್ಧಯಾ, ಸಮೇತ್ಯಾಥಾನ್ ಮನೋಯುಕ್ತ ವಿವಕ್ಷಯಾ ಮನ: ಕಾಮಾಗ್ನಿ ಮಾಹಂತಿ ಸ ಪ್ರೇರಯತಿ ಮಾರುತಂ"॥ ಅರ್ಥಾತ್ ಆತ್ಮವು ಬುದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ಎಲುವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನಸಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾವೇಶವಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಮನಸ್ಸು ಶರೀರಾಗ್ನಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತದೆ ಅಗ್ನಿ ವಾಯುವಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆಗಲೇ ನಾದದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಗೀತ ರತ್ನಾಕರ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಗೆ ಚೇತನ ನೀಡುತ್ತದೆ ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿದ್ದ ವಾಯುವು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ನಾಭಿ, ಹೃದಯ, ಕಂಠ, ಶಿರಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಮುಖ ಈ 5 ಸ್ಥಾನಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಮಾನವಿನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವರಗಳ ಸಂಬಂಧ ನಿಕಟವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಗಳು ಯಾವಾಗಲು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎದ್ದಾಗ ನಾವು ದಿನದ ಉಳಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿರುವುದಕಿಂತ ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ ದಿನಚರಿ ಬಂದಂತೆ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಇರುವ ಮನೋಭಾವಗಳು ರಾತ್ರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಮನೋಭಾವಗಳ ಅಭವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಸ್ವರಗಳೂ ಕೂಡಾ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ವರಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವಗಳಿಗೆ ಏಕರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದೇ ರೂಪವು ರಾಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಗೀತವನ್ನು ಮಾನವೀಯ ಅನುಭೂತಿಗಳ ಅಭಿವ್ಯಂಜನೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾಧ್ಯಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಬ್ದಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಆಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ತುಂಬಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ವರಗಳ ಬಣ್ಣಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ರಾಗ–ರಸ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅನುಸಾರ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಯ ಈ ರಸ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಾನಗಳಿವೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವು ನಡುವಿನ ಸ್ಥಾನ (ಕಾಮಾಗ್ನಿ), ಹೊಟ್ಟೆ (ಜಠರಾಗ್ನಿ) ಮಸ್ತಕ ಹಾಗೂ ಹೃದಯ ನಮ್ಮ ಸಂಗೀತ ಸಂಬಂಧಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಶಬ್ಧ ಹಾಗೂ ಸ್ವರಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಈ ಅಗ್ನಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಧಿಪನ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಮನಸ್ಸು ಚೆಂಚಲ ಹಾಗೂ ಏಕಾಗ್ರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ಭಾವಗಳ ಅಧಿಪತ್ಯವಾದಾಗ ಅದು ಚಂಚಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಭಾವದ ಅಧಿಪತ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಆದಾಗ ಅದು ಏಕಾಗ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಪತಂಜಲಿಯ "ಯೋಗದರ್ಶನ" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಎರಡನೇ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆ ಹಾಗೂ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಗೀತದ ಸಹಜ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾವಿತ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರಗೊಳ್ಳತ್ತದೆ. ಈ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಪರಮಾವಧಿ ಆತ್ಮ ವಿಸ್ಮೃತಿಯವರೆಗೂ ಆಗುವುದುಂಟು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಸಂತ ಕವಿಗಳು ಸಂಗೀತದ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಗೆ ಒಂದು ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿಯೂ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾದ ಸ್ವರಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುವು ತಾನಪೂರ (ತಂಬುರಾ) ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಶೃತಿಗೆ ಅನುವಾಗಿ ಕೂಡಿಸುವಾಗ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುವಾಗ ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ರಾಗದಲ್ಲಿ ರಸೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತವಾಗಿ ರಾಗದ ಸ್ವರೂಪ ಚಿಂತನೆಯ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗಲೇ ಅವನ ಗಾಯನ ಅಥವಾ ವಾದನ ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು. ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನೀಡುವಾಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತವಾದರೆ ಅವನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಕೇಳುಗರಿಗೆ ನೀರಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಗಾಯಕ–ವಾದಕರ ಜತೆಗೆ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನೋವೃತ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಭಾವನೆ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ. ಹೃದಯದ ಸಂಬಂಧವು ಭಾವುಕತೆಗೆ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಯ ಸಂಬಂಧವು ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ರಾಗಾಲಾಪದಲ್ಲಿ ಭಾವುಕತೆ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆಲಾಪದ ಮೂಲಕವೇ ಗಾಯಕನು ತನ್ನ ಹೃದಯದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗಾಯಕನು ರಾಗಾಲಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ರಾಗದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತನ್ನ ಹಾಗೂ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಂಗೀತವು ಭಾವನಾ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ ಭಾವನೆಗಳ ಉಗಮವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಆಗುವುದು. ಪ್ರೇಮ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ವಿಯೋಗ, ಶೋಕ, ಶೌರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಜೊತೆಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇವೇ ಭಾವಗಳು ರಸಗಳ ರೂಪತಾಳುತ್ತವೆ. ಈ ರಸಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ರಾಗಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅನ್ಯೋನವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಆಧರಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳು:

1) ಸಂಗೀತದ ರೂಪು ರೇಷಗಳು – ಪ್ರೋ. ಎ.ಯು. ಪಾಟೀಲ
2) ಪ್ರಾಣಿನೀಯ ಶಿಕ್ಷಾಗ್ರಂಥ ಹಾಗೂ ಯೋಗದರ್ಶನದಿಂದ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹ.

ISSN 2454-7255 Original Article VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015
Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

Indian Women Athletes from South India

Smt.Janaki.Hosur
Godutai Doddappa Appa Arts and Commerce, College for Women Kalaburgi
Karnataka State

Introduction

South India Women athletes contribute their achievements in the field of International Sports and Games.

Mrs. Vandana Rao

Vandana Rao, an international athlete has represented India in many-many international events and had won awards both at national and international level.

In 1987, India honored her with her highest award for sportspersons, The Arjuna Award. In 1984, Karnataka state government conferred her with The highest state award, The Rajyotsava Award.

Vandana's key international athletic events participation include – 1982 Asian Games at New Delhi, 1984 Olympic Games at Los Angeles, USA, 1985 Asian track & field event at Jakarta, Indonesia (she won gold medal in 4 x 400 meters relay and bronze medal in 200 meters) and World Cup Athletics event at Canberra, Australia held in 1985. She took gold medal in 200 meters in 1986 four nation athletic meet at New Delhi

She brought home gold medal in 4 x 400 meters relay from 1986 Asian Games held at Seoul, South Korea. She bagged yet another gold medal in 4 x 400 meters relay in 1987 Asian Track & Field event held at Singapore.

Vandana also participated in 1987 world cup athletics at Rome and in 1998 Olympic Games at Seoul, South Korea.

Anju Bobby George

Anju Bobby George was born on the 19th of April 1977 at Changanassery, Kerala to K.T. Markose and Gracy Markose. Her father encouraged her to enter sports, while Mr P.V. Wesley at St. Anne's School and Mr. K.P. Thomas, a Coach at CKM Koruthode School taught her the basics of Athletics. She won the 100m hurdles and relay race, and finished 2nd in the Long Jump and High Jump events at the School Athletics meet in the year 1991-92. Further, she showed her prowess at National School Games where she finished 3rd in 100m hurdles and 4x100m relay race.

Career:

Initially Anju began her Athletics career with Heptathlon, a combined Athletics competition comprised of 7 different events. Later on, she decided to focus upon jump events only, and won the medal in Long Jump event at Delhi Junior Asian Championship 1996. She created a new National Record in Triple Jump at the Bangalore Federation Cup and grabbed the Silver Medal at South Asian Federation Games in Nepal in the year 1999. At the National Circuit Meet held at Thiruvananthapuram in 2001, Anju improved her own record in Long Jump with a jump measuring 6.74m. She also grabbed the Gold Medals in Triple Jump and Long Jump events at Ludhiana National Games in the same year.

International Athletics:

Anju grabbed the Bronze Medal in the Long Jump event at the Manchester Commonwealth Games 2002. She covered a distance of 6.49m at the event. Further, at the Busan Asian Games 2002 she won Gold Medal in the Long Jump event clearing 6.53m, and became the First Indian Woman Athlete ever to win a Gold Medal at the Asian Games. She created history when she cleared a distance of 6.70m at the Long Jump event of Paris World Athletics Championship 2003 to win a Bronze Medal. This was the first ever medal grabbed by an Indian woman at the World Athletics Championship.

At the Athens Olympic Games 2004, Anju delivered her personal best performance by clearing 6.83m in the Long Jump event, although the very high standard of the competition let her finish at the 6th place only. Further, she won a Gold Medal in the Women's Long Jump event at 16th Asian Athletics Championship 2005, held at Incheon, South Korea. She cleared 6.65m in the event. What Anju considers to be her best achievement though, is her Silver Medal win at the International Association of Athletics Federations (IAAF) World Athletics Final 2005, where she covered 6.75m. At the Doha Asian Games 2006 she won a Silver Medal in Women's Long Jump and a Silver Medal again at the 17th Asian Athletics Championship held at Amman (Jordan) with a jump of 6.65m. This victory led Anju to qualify for the Osaka World Championship 2007, where she couldn't fare well enough and finished at 9th place.

In the year 2008, Anju grabbed a Silver Medal at the 3rd Asian Indoor Championship held at Doha (Qatar), clearing 6.38m. Further, she improved her performance at 3rd South Asian Athletics Championship held at Kochi (Kerala), and delivered a jump of 6.50m to win a Gold Medal at the championship.

Awards & Honours:

For her unparalleled excellence in the sport and her continuous contribution to the nation through the numerous laurels she's brought home, Anju Bobby George was honoured with Arjuna Award in the year 2002-2003 by the Government of India. Further, she was bestowed upon the most prestigious Indian award in the field of sports, Rajiv Gandhi Khel Ratna award in the year 2003-2004. She was also conferred upon the Padma Shri award in the year 2004.

National record holder in long jump; won bronze medal at the 2002 Manchester Commonwealth Games.

Won gold medal in the 2002 Busan Asiad Games. Became the first Indian athlete ever to win a medal in a World Championships when won bronze at Paris World Championship

Anju Bobby George is an Indian Athlete, and is credited to be the First Indian Athlete ever to have grabbed a Medal at the World Athletics Championship. Also, she has won a Silver Medal at the International Association of Athletics Federations (IAAF) World Athletics Final event.

Shiny Wilson or Shiny Abraham

Shiny Wilson (nee Abraham) was born on May 8, 1965 at Thodupuzha village in Idukki district of Kerala. A National Champion for 14 years in the 800 metres category, she represented India in six consecutive Asian Track & Field Meets starting with Jakarta in 1985.

Shiny got attracted towards athletics early on in life. She joined the sports division in Kottayam along with PT Usha and M D Valsamma under the tutelage of NIS coach P. J. Devesla. Thereafter she underwent training at the G.V. Raja Sports School in Thiruvanthapuram. She represented India in four Olympics and three Asian Games. In the 1984 Los Angeles Olympic Games, Shiny became the first Indian woman to enter the semi-finals of an Olympic event. She was a part of the 4X400 relay squad, which while setting an Asian record, entered the final at the 1984 Olympic Games. She also captained the Indian Contingent at the 1992 Games.

In one of the saddest moments in her career, Shiny was disqualified during the 1986 Asian Games in Seoul when she was leading the field. At the 1992 Barcelona Olympics, she became the first Indian women to be given the honour of being a flag-bearer for India. In one of the highlights of her career, at the Asian Track & Field Meet at Delhi in 1989, in spite of being pregnant, she came second in the 800 metres behind Sun Sumei of China, but was awarded the title when Sun Sumei tested positive. In the Asian Track and Field meets, she won a total of 7 Gold Medals, 6 Silver Medals and 2 Bronze Medals.

She tied the nuptial knot with former international swimmer and Arjuna awardees, Cherian Wilson. For her on-field achievements, she was honoured with the Arjuna Award in 1985, the Birla Award in 1996 besides the Padma Shri in 1998.

References

- www.mapsofindia.
- www.iloveindia.com
- en.wikipedia.org/wiki

ISSN 2454-7255 **Original Article** **VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015**

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

MGNREGS's SOCIAL AUDIT: A Case Study of Karnataka

Dr. (Smt) Siddamma R Guded

Associate Professor, Head Dept of Commerce, Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce College Kalaburgi.

Abstract

A social audit is a process by which the people, the beneficiaries, programme, policies, or lows, are empowered to social audit. A social audit is an ongoing process by which the potential beneficiaries and other stakeholders of an activity or project are involved from the planning to the monitoring and evaluation of the programs. The activity or project is

designed and implemented in a manner that ismost suited for the prevailing conditions reflects the priorities and preferences of those affected and most effectively serves public interest.

INTRODUCTION

To put it in a simpler way, social audit can be described as checking and verification of a programme/ scheme implementation and its results by the community with the active involvement of the primary stakeholders. Social audit covers the quantity and quality of works in relation to the expenses incurred, number of works/ materials used and also selection of works and location of works. The aim is effective implementation and control of irregularities. Administrative machinery should extend full support in carrying out a social audit by the community.

Salient Features

The foremost principle of Social Audit is to achieve continuously improved performances in relation to the chosen social objectives. The principles have been identified form Social Auditing practices around the world. They are:

1. Multi-Perspective/Polyvocal. Aims to reflect the views (voices) of all those people (stakeholders) involved with or affected by the organization/department/programme.

2. Comprehensive. Aims to (eventually) report on all aspects of the organization’s work and performance.

3. Participatory. Encourages participation of stakeholders and sharing of their values

4. Multidirectional. Stakeholders share and give feedback on multiple aspects.

5. Regular. Aims to produce social accounts on a regular basis so that the concept and the practice become embedded in the culture of the organization covering all the activities

Review of Literature

Freer Spreckley (1981) would suggest that when implementing social audit techniques groups allow themselves perhaps three years before deciding on any form of legal definition. At Beachwood College have developed a legal constitution which includes social audit clauses that can be used in any co-operative constitution

According to Kurian Thomas (2005) The Social Audit report and the receptiveness of the departments/organizations to adopt the recommendations in the Social Audit report. The social auditors should suggest modalities for improving its performance based on the feedback received from different stakeholders. The detailedwork plan needs to be identified by the social auditors and the same should be implemented at the earliest. Jhilam Roy Chowdhury (2010) Social audit has been more successful in state like Rajasthan where civil societies' involvement in much extensive starting from implantation to monitoring and evaluation of employment guarantee act. Their participation has resulted in higher rate of pro-active disclosure which in turn raised the level of accountability in implementation.

Social Audit of NREGS (AP) in Andhra Pradesh (2009).This is a historic step in the direction of institutionalisingsocial audit that civil society must take forward. Even more mystifying is the unwillingness or inability of the Congressparty to showcase its great work in Andhra Pradesh and push other States to move in this direction (Mihir Shah &PramatheshAmbasta, 2008).

Institutional Arrangements for Capacity Building

The effective implementation of social audit in Rajasthan was primarily achieved through capacity building of all stakeholders from top management to those working in the grassroots through a series of activities and training programs. A number of training manuals and guides were created to achieve this and put in place a robust institutional structure for undertaking social audits across the state.

1. State Level Social Audit Unit: The Rural Development Department, Government of Karnataka put together a team of people who were from different work backgrounds but who all invariably had experience of working at the grass root level on rights of the poor people. People from administration worked closely with those from non–government groups. Expertise was drawn from other places where social Audits had been carried out previously. The team was kept small and manageable.

2. State Level Resource Persons (SRPs): Around 20-25 State level Resource Persons were trained through a Training of Trainers (TOT) programme in social audit methodology. The resourcepersons were selected from civil society groups with not less than 10 years of grassroots experience.

3. District Level Resource Persons (DRPs): A cadre of trainers and resource persons were developed at the district level to further undertake trainings at Taluka, Mandal and village level. Around 260 District Resource Persons were trained who now coordinating social audit activities at the district level.

4. Village Level Social Auditors (VSAs): To undertake the actual social audits at the village level and also to educatethe community on the benefits and entitlements of the scheme a large number of village social auditors were trained. Interested candidate's from each village was selected to operate as village social auditors. Using Village Social Auditors who are literate youth from wage seekers families was arrived at after much brain storming and trials as to who would actually undertake social audits in the village.

5. Training of Officials: The training these officials of the state machinery like Mandal Parishad Development Officers (MPDO), Village Administrative Officers (VAOs), officers of the District Water Management Agencies (DWMAs), Engineers of the Panchayat Raj Department, were trained in social audit to get them on board and support and cooperate with the community in undertaking the social audits.

6. Training of Political Executive: Political representatives like the elected members of the Panchayat, Taluka Parishad Territorial Constituency (MPTC) Members and Zilla Parishad Territorial Constituency (ZPTC) Members etc. were provided training to actively participate in social audits.

Mainstreaming Social Audits

One of the major challenges faced by the department of Rural Development Department, Government of Karnatakawas mainstreaming and sustaining social audits. This challenge was overcome with a number of activities; policy level as well as ground level activities initiated to institutionalize social audits.

1. Separate Social Audit Unit: The Government of Karnataka has set up a separate unit exclusively for social audit - **Karnataka: Society for Social Accountability & Transparency** with autonomy and freedom of action. This unit supports the social audit initiatives through technical and knowledge inputs, training and capacity building inputs and administrative inputs to control and manage hundreds of social audits undertaken in the state.

2. Adoption of Standard Social Audit rules and guidelines: Social Audit rules/guidelines have been recently passed by the Karnataka Cabinet that will go a long way in institutionalizing social audit. These rules are made by the experience of the last two years. The social audit rules passed by the cabinet also perpetuate the Right to Information regime by stipulating all the concerned officialsto provide the information requested pertaining to the Mahatma Gandhi National Rural Employment Guarantee Scheme (MGNREGS) without fail within seven days of the receipt of the application.

3. Scaling & Deepening Social Audit Process: Social Audit of works under MGNREGS – Karnataka initially started in all districts. Further deepening of social audits was taken up by extending the knowledge on social audits to civil society, citizens group and politician

through training programs. Social audit appraisals are also undertaken to assess the impact of each social audit every 15 days/monthly.

4. Capacity Building: In addition to the initial capacity building activity that helped create a cadre of trainers and social auditors, regular training programs are undertaken on a monthly basis where 20 to 40 people are trained at the Mandal level on social audit.

5. Computerization of the MGNREGS Process: Creating a website to implement and monitor the works at all stages of the programme and also hosting all the information in the public domain has brought in transparency and accountability in implementation. The impact of this is reduction in corruption. All stages of the programme – from registration of workers to issue of job cards, work estimation, muster rolls and payment to workers - have been fully computerized.

6. Formal Banking Introduced: In a bid to prevent delay and ensuring transparency in wage payment, all payments made to the wage seeker under the MGNREGS are done through post office accounts or accounts opened in banks. This has helped the government to contain corruption to a great level.

7. Civil Society Organization's (CSOs): Involvement of Civil society Organizations has been one of the key success factors for social audit. More than 40 Civil Society Organizations (CSOs) are directly involved in undertaking social audit. These organizations helped in creating awareness among the laborers and ensuring their support to the social audit initiative.

Impact of Social Audit in Karnataka

1. A State-level Social Audit Unit created with senior officers and experts to spearhead social audit initiative.
2. 33 District-Level Resource Persons (Trainers) created
3. 7,796 Village Social Auditors working at the grassroots created

4. More than 1000 Mandals (Blocks) were covered all social audits
5. Works in more than 5628 Gram Panchayats and around 11266 habitations have been audited
6. All 30 Districts were engaged in the social audit
7. More than 1 million people were covered under the social audits.

Strategy for Success

Social audit would be opposed by those perpetuating corruption, steps were taken to ensure that social audit is consolidated and scaled up with considerable speed and authority.

1. Continuous monitoring of the processes at the grassroots and ensuring that no co-option of the process takes place has yielded positive results.

2. Ensuring that the Administration is brought on board and accepts the social audit process as a tool to improve the implementation of the scheme has been a critical factor.

3. Commitment to the process at the top levels of administration ensured that down the line every official took it seriously and supported it as has been communicated to them through Government Orders and Memos.

4. A 15 day appraisal to ensure that decisions taken at public meetings are complied with, for which a group of Village Social Auditors and two District Resource Persons go back every fifteen days with the reports of what action has been taken and what is yet to be taken.

5. Constant deepening and experimenting with new ideas to make the social audits more proactive and for it to strike root in the community has been a key focus.

6. A robust capacity building strategy which involved training of officials and the civil society from the grassroots to the top level management in government.

Challenges

1. Resentment of administrative machinery at the public nature of social audit and also at being held accountable publicly was clearly a hurdle. This was overcome with a combination of executive instructions from the top and a sensitization and orientation of the administrative machinery in the socialaudit processes.

2. The political class also posed constant problems to social audit process because of the inherent nexus between them and the middleman. The social audit processes were spread very quickly horizontally across the state before anyone could realize it.

3. Initial response from CSOs was poor. However in time response of the laborers helped the social audits to continue on a regular basis. People participated actively in the verification process and attended in large numbers in the social audit public meeting.

4. The gap between the government, the community and the civil society was the key for sustaining social audits. The bridge building exercises between the CSOs who undertake social audits and the administration helped in bringing both these key stakeholders onto a single platform.

5. Information pertaining to the works was not freely available and at times withheld by the government organization. This was overcome by Using RTI.

Conclusion

Social Audits in Karnataka have proved beyond doubt that if an administration has the will to put in transparency safe guards and the intent to be accountable to its people, they can adopt the process and work at a much larger scale. The initiative that has been undertaken in Karnataka will requirehand holding initially to trigger the process of questioning on the part of the beneficiaries and the process of responding to the queries by the administration.

Taking the queue from the Rural Development Department, Department of School Education and the Department of Backward Class Welfare, Government of Karnataka have piloted social audit. The School Education Department conducted the social audit of the "Mid-Day Meal Programme" and the Department of Backward Class Welfare undertook the audit of "Post-matric Scholarships and Reimbursement of Tuition Fee programme.

REFERENCES

[1] So Audit I. Mahatma GandhiNational Rural Employment Guarantee Act. (2011)

[2] Social Audit – K Thomas- Retrieved May, 2005-ncsa.sapnepal.org.np

[3] Freer Spreckley Social Audit – A Management Tool for Co-operative Working (1981) Published by: BeechwoodCollege Ltd.

[4] Right to Information and National Rural Employment Guarantee Acts An Attempt Towards More Accountable and Transparent Governance. JhilamRoyChowdhury (2010).

[5] www.nrega.nic.in

[6] www.en.wikipedia.org

[7] www.google.co.in

ISSN 2454-7255 **Original Article** **VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015**

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

The Importance of English in India

Prof Renuka S
Associate Professor Dept of English, Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce

College for Women, Kalaburgi

Abstract

Language is our primary source of communication. It's the method through which we share our ideas and thoughts with others. Some people even say that language is what separates us from animals and makes us human.

There are thousands of languages in this world. Countries have their own national languages in addition to a variety of local languages spoken and understood by their people in different regions. Some languages are spoken by millions of people, while others are spoken by only a few thousand.

Introduction

English is the most commonly used language among foreign language speakers. Throughout the world, when people with different languages come together they commonly use English to communicate.

English plays an important role in our everyday life. There is great utility of English in modern world because it serves as a link-language in the country.

Modern India has many large states. People of each state converse in their own language and often cannot speak or understand the regional language of other people. In such cases English becomes the link between these people. Therefore we cannot deny the importance of English in Modern India.

But some people make a great fuss over the merits and demerits of a language and overlook an important point that a language is not merely a means of communicating thoughts but also a way of getting civilized.

Since, the date of India's independence, there has been running many claims and counter-claims regarding the use and importance of English in India. Some speak in

favour while some others oppose the idea of retaining English as a subject, in our school or college curriculum whereas, the British rules introduced English in Indian schools with a hope that the troubles in administration due to linguistic barrier would disappear.

There are some Indian nationalists who claim that English should be removed from this country when the British rule in India has come to the end. For them, English language carries a disgraceful memory of India's subjugation. In their opinion, Hindi should replace English for all purposes.

But the rival section of people judge English from academic point of view. Though Hindi has been pronounced as the national language in India, they argue that English is a window language and is the most widely spoken language in the world and It is only through this language that India can establish her contacts with the developed nations of the world.

Today the world is developing in the field of science and technology. Scientific inventions in Germany, France and Russia cannot reach India through any language other than English and India must keep up with the progress of the world in field of science. Even the information we get in the net is only in English, because generally the universal language on the internet is English. Therefore, English is inevitable for our country.

Some people argue that important scientific inventions by the German or the Russian or the French Scientists may be translated into any Indian language and thus the necessity of learning English can be avoided. But it is a very tough task as it involves multiple translations, for example, from German or Russian language to English and then from English to an Indian language. As scientific inventions get out-dated very quickly, any scientific invention in Germany or Russia will have become out-dated and old by the time the same invention reaches the Indian scientists through translation.

India is a land of diversity where many languages are spoken and many diverse cultures and ethnic groups co-exist. These regional languages differ from each other so much so that, it is not possible to communicate with people of other regions without a common language. Further, India is growing on all fronts, be it a social or economic angle .English is the common language used in administration, law courts, legislature, and communication between the provinces, commerce and for all international purposes. It is still the medium of instruction in medical, engineering, technical, nursing and other professional education.

A language attracts people because of the wealth of literature and knowledge enshrined in it. English poses no danger to Indian languages. The Indian languages are vibrant and are developing by the contributions of great minds using them as their vehicle of expression. English is available to us as a historical heritage in addition to our own language. We must make the best use of English to develop ourselves culturally and materially so that we can compete with the best in the world of mind and matter. English language is our window to the world.
English language is just one tool to establish our viewpoint. We can learn from others experience. We can check the theories of foreigners against our experience. We can reject the untenable and accept the tenable. We can also propagate our theories among the international audience and readers.

We can make use of English to promote our worldview and spiritual heritage throughout the globe. Swami Vivekananda established the greatness of Indian view of religion at the world conference of religions in Chicago in 1893. He addressed the gathering in impressive English. Many spiritual gurus have since converted thousands of English people to our spirituality by expressing their thought and ideas in masterful English. English has thus become an effective means of promoting Indian view of life, and strengthening our cultural identity in the world.

As India is on the road to become a strong and prosperous nation in the world and is trying to maintain a good foreign policy, there is a strong need of a common language which is understood almost all over the region and the world. As English fulfils a large number of utilitarian purposes including acquisition of knowledge of all kinds in a fast moving world of Science, technology informatics and knowledge which is not possible through any other language of India, it can be safely said that English with its almost two hundred years of co-existence on our soil cannot be called a foreign language. We have, over the years, adapted and mastered it, and have made it our own. We have learnt a great deal through the acquisition of this language and we have taken advantage of English being a language of our legacy of two hundred years.

Thus, today if the world has become one family it is only because of English and it still enjoys an important position in our country and as the matters stand at present it is obvious that it will continue to enjoy this position for a considerable period of time to come.

Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

ಗದುಗಿನ ವೀರೇಶ್ವರ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮ

ಪ್ರೊ॥ ರೇವಯ್ಯಾ ವಸ್ತ್ರದ ಮಠ
ಗೋದೂತಾಯಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಕಲಾ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಹಿಳಾ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ, ಅನೇಕ ಸಂತರು ಮಹಾತ್ಮರು, ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು, ಮಹಾಕವಿಗಳು, ಈ ನಾಡನ್ನು ಬೆಳಗಿ ತನ್ಮೂಲಕ ನಾಡ ಸೇವೆ ಗೈದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅವರ ಪುಣ್ಯದ ಫಲದಿಂದ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆತಿದೆ. ಆದರೆ, ಆಗಿ ಹೋಗಿರುವ ಸಂತರು, ಮಹಾತ್ಮರು, ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು, ಕವಿಗಳು, ಕಲಾವಿದರು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಆ ಮಹಾ ಪುರುಷರ ಸಾಧನೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಾಧನೆಗೈದು, ಕನ್ನಡಾಂಬೆಯ ಕೀರ್ತಿ ಕಲಶಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ತಂದವರು, ಪಂ॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಗವಾಯಿಗಳು, ಕಲೆಯನ್ನು ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡವರೇ ಹೆಚ್ಚು, ಆದರೆ, ಬದುಕೇ ಕಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡವರು ಬಹಳ ವಿರಳ, ಅಂತಹ ವಿರಳದಲ್ಲಿ ವಿರಳರಾದವರು ಪಂ॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಗವಾಯಿಗಳು. ಇವರು ತಮ್ಮ ತಪಃ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ವೀರೇಶ್ವರ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮ ಇಂದು ಅಖಿಲ ಭಾರತದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಖ್ಯಾತಿಗಳಿಸಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋಗಿರುವ ಇತರ ಮಹಾತ್ಮರ ಸಾಧನೆಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸದರೂ, ಇವರ ಸಾಧನೆಯ ಮುಂದೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಪವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು, ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣು ಹೊಂದಿದವರು, ಆದರೆ, ಪಂ॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಗವಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಃ ಅಂಧರಾದ ಅವರು ನೂರಾರು ಅಂಧ ಅನಾಥರನ್ನು ಜಾತಿ ಬೇಧ ಎನಿಸದೇ ಅಂತರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಅನ್ನ, ವಸ್ತ್ರ, ವಸತಿ ನೀಡಿ ಸಲುಹಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಣೀಯ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೈವದ ದುರ್ವಿಪಾಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರಾಗಿರುವ ಜನಾಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಗಂಧದ ಕೊರಡಿನಂತೆ ತೇಯ್ದರು. ನೋವೆಲ್ಲ ತಾವು ನುಂಗಿ, ನಗುನಗುತ್ತಾ ಅಂಧ ಅನಾಥರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ದೇವರನ್ನು ಕಂಡವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತರ ಮಹಾನುಭಾವರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನರಾಗಿ, ಅಂಧ ಅನಾಥರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬೆಳಕನು, ಹೊಸ ಬದುಕನ್ನು, ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು, ಆಶಾವಾದವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿ, ಅವರ ಬಾಳಿಗೆ ಕಣ್ಮಣಿಯಾದರು.

ಪೂಜ್ಯ ಪಂ॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಗವಾಯಿಗಳವರ ಜನನವು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಾನಗಲ್ ತಾಲೂಕಿನ ಕಾಡಶೆಟ್ಟಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ 18-02-1892ರಲ್ಲಿ ಚರಂತಿಮಠದ ಶ್ರೀ ಗುರುಪಾದಯ್ಯ ನೀಲಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಗದಿಗಯ್ಯ ಮತ್ತು ಗುರುಬಸವ ಎಂಬ ಅಂಧ ಮಕ್ಕಳ ಜನನವಾಯಿತು. ಸಂಗೀತವೇ ಮೈವೆತ್ತಿ ಬಂದಂತೆ ಈರ್ವ ಮಕ್ಕಳು ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಗೀತದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಧುರ ಕಂಠದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇವರು, ಅಲ್ಪ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆ ಮಾತಾದರು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹಾನಗಲ್ ಕುಮಾರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಈ ಈರ್ವರು ಮಕ್ಕಳ ಗಾನ ಸುಧೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಈ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಸಂಗೀತ ಲೋಕದ ಧ್ರುವತಾರೆಯಾಗುವುರೆಂದು ತಮ್ಮ ಅಂತಃ ಚಕ್ಷುವಿನಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನನ್ನ ಉಡಿಯಲ್ಲಿ

ಹಾಕಿರಿ. ಇವರನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಸಂಗೀತಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ರತ್ನ ನೀಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ, ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಅಂದರೆ, ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವ ಮನಸ್ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇಡಲು ಬಂದವರು ಸಾಮನ್ಯರಲ್ಲ. ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿ ಹಾನಗಲ್ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆದು ಉತ್ತಮ ಕಲಾಕಾರರಾಗುವರು ಎಂದು ದುಃಖವನ್ನು ಒಡಲಲ್ಲೇ ಹುದುಗಿಸಿ, ಭಾರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಈರ್ವ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತ ಶ್ರೀಗಳು, ಅವರಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಹರಪನ ಹಳ್ಳಿಯ ಭೀಮರಾಯಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಶಿರಾಳ ಕೊಪ್ಪದ ಗದಿಗೆಯ್ಯ ಎಂಬುವರಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಇದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳದ ಈರ್ವರೂ ಶ್ರೀಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವ ಹಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಗಳು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರಂ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ವಿದ್ವಾನ ವೆಂಕಟರಮಣಯ್ಯನವರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯುವ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತವನ್ನೇನೋ ಕಲಿತರು. ಒಬ್ಬ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕಲಾವಿದನಾಗಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತರಾದಿ ದಕ್ಷಿಣಾದಿ ಎರಡನ್ನೂ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಗಾಯನ ಕಲಿಯುವ ಮನಸ್ಸಾಗಿ ಮಿರಜದ ನೀಲಕಂಠ ಬುವಾ ಆಲೂರಮಠ ಹಾಗೂ ಉಸ್ತಾದ ವಹೀದ ಖಾನರಿಂದ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಗದಿಗೆಯ್ಯನ ಅಣ್ಣ ಗುರುಬಸವ ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ತುತ್ತಾದ.

ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದುಃಖದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಗೀತ ಮುಂದುವರೆಸಿದ ಗದಿಗೆಯ್ಯ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉಭಯ ಗಾಯನ ವಿಶಾರದರೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದರು. 1938ರಲ್ಲಿ ಬಾಗಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ವೀರಶೈವ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಗದಿಗೆಯ್ಯನವರಿಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಗವಾಯಿ ಎಂಬ ನಾಮಕರಣವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಗವಾಯಿಗಳಾದರು. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು 1914ರಲ್ಲಿ ಬಸವಜಯಂತಿಯಂದು ನಿಡಗುಂದಿ ಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಪಂಚಕ್ಷರಿ ಗವಾಯಿಗಳು ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಸರಿ ಗಿಡದ ವೀರಣ್ಣ ಎಂಬುವರ ಉದಾರ ಭೂಮಿ ದೇಣಿಗೆಯಿಂದ ಗದುಗಿನಲ್ಲಿ 1942ರಲ್ಲಿ ವೀರೇಶ್ವರ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಅಂದರೆ 1940ರಲ್ಲಿ ಕುಮಾರೇಶ್ವರ ಕೃಪಾ ಪೋಷಿತ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಆದ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿದರು. ನಾಡಿನ ಅಂಧ, ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲಿಗೆ ದೇವರಾದರು. ಅವರಿಗೆ ವಸತಿ, ಅನ್ನ, ವಸ್ತ್ರ, ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ನಟನೆ, ಕಲೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಅಮರರಾದರು. 1930ರಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಹಾನಗಲ್ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. 1933ರಲ್ಲಿ ಗವಾಯಿಗಳು ಎಚ್.ಎಂ.ವಿ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಧ್ವನಿ ಸುರುಳಿಗಳು ಬಿಡುಗಡೆಯಾದವು.

ಉಭಯಗಾನ ವಿಶಾರದರಾದ ಪೂಜ್ಯ ಗವಾಯಿಗಳವರು ಜೂನ್ 1944 ರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಪೂಜ್ಯ ಗವಾಯಿಗಳ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಪಂ॥ ಪುಟ್ಟರಾಜರು ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ, ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮವನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕಾ ಸರಕಾರವು 1991ರಲ್ಲಿ ವೀರೇಶ್ವರ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ 30 ಲಕ್ಷ ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಿದೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಪ್ರೈಮರಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಜ್ಯೂನಿಯರ್, ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜು, ಡಿ.ಎಡ್, ಬಿ.ಎಡ್, ಸಂಗೀತ ಪಾಠಶಾಲೆ, ಕೀರ್ತನ, ಪುರಾಣ ಪಾಠಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಸಾವಿರಾರು ಅಂಧ ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ISSN 2454-7255 **Original Article** **VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015**
Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

The importance of Orality and Textuality

Smt.Savitri S.Jambaldinni

Asst. Professor, Dept of English

Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce College for Women,

Kalaburagi.

Abstract

The oral verbalization and the written documentation - text play an important part of education system of teaching- learning process. They are part of classroom deliverance, conveyed through linguistic skills. The oral expression and the textual deliverance or reading has their own profound cognitive connotation in communicative language.

Introduction

The meaning of oral or orality is related to speech, communication or expression which means a thought and verbal expression in illiterate societies of ancient period. The study of orality is closely allied to the study of oral tradition. In the broader outlook, it is implied to all the aspects of human development in the societies be it politics, economics, or any of the institutional development. Later the development could be seen in its impact on human culture with regard to literacy.

The history of human communication has primarily started from speech, that is oral and its gradual paradigm shift is noticed in the stage by stage development of technology from

speech to electronic communications of today. It has restructured human conscious resulting in profound transition beyond the frontiers of human understanding.

Oral literature as such is seen as same as the written literature except it is not written. The literature of any type is a written document but the origin of the written must have been oral literature. That is, before something is written it is usually orally communicated. Thereby, it is understood that some are accustomed to written literature while others are more accustomed to oral literature. This wrought out the concept of existing of primary and secondary orality among diverse cultures.

There are two types of orality that is primary orality and secondary orality. Primary orality is a thought and verbal articulation or verbal expression within cultures that which is wholly untouched by any knowledge of writing or print. A speech is a form of sound which shares presence and power whereas a text is just writing on paper. Writing is also powerful which permits people generate ideas, store them and retrieve them as needed across time in a highly efficient and accurate way.

Orality refers to those cultures that are unaware of written or printed technology.Writen literature has replaced oral literature these days .In the past days, written and printed technology did not even exist and the only way to communicate was through words, sounds, noises or gestures. To remember things, one had to memorize them because one could not write. In the European Middle ages, literacy was based on the Holy Scriptures and on Latin which was not the mother –tongue of anyone but guaranteed universal communication and access to the treasure house of classical learning and literature. Literacy means not only writing but also extensive and intensive reading. Middle Ages was also said to be a period of orality where orality and literacy were supported and agreed. There existed many forms of literacy in Latin and many forms of orality comprising storytelling and memorized or improvised poetic tradition.

Literacy in the middle Ages was not available to everyone at every time and place. Literacy could be found in a monastery which was always subject to change depending upon the local conditions. It was also entrusted to medieval church which acted as learning centers. It was here that oral tradition was everyday life in monasteries; and the psalms learnt by heart became part of a secondary oral culture. Likewise reading was a part of monastic education because it was taught there.

It was recorded in Jewish history that in some of the Israeli and Babylonian cultures, people have preserved their traditions and also passed them down using both modes of transmission i.e., oral and written. The written word was at the centre of transmission in Isrealinian culture whereas orality was the norm even with the elite comprised society. Babylonian people were literate, but texts were limited. Texts are related in some way to a prior or ongoing oral tradition. Text concept refers to the world of print and documentation. The word 'Text' is derived from Latin verb *texere* means to weave, intertwine, plait, or (of writing) compose. The etymology of the word text refers to the weaving of a story, the thread of an argument, or the texture of a piece of writing. It is weaving of analytical, conceptual relations that are woven with the threads of language. The written text could be defined as memory concretized, where memory is torn out from its native soil in human experience. Memory is the living medium of oral tradition and that text displaces memory. It is an important factor in human context which plays an important part in human existence. Text stands in the place of voice and presence. The increased literacy is associated with social and intellectual progress that is when texts were available to the masses; it opened up the minds of the society to new ideas.

Textuality has two aspects—one is expanding the range of texts which includes the broadening of the objects that we study and teaching which includes all the media and modes of expression is said to be one aspect of studies in Textuality. The other is the way we look at texts to combine the perspectives of writer and the reader. These two aspects of Textuality help the students open up their minds and expand their vision of how texts

work and what they do. The larger goal of Textuality is the opening of a wider world of culture for students. It concerns about what the works mean and how they mean. According to Robert Scholes any descriptive readings of a work comprises of 'the interaction of texts and humans. Humans are consisted of minds, bodies and shared experiences. Texts are the objects produced, by people drawing on these resources. Textuality is the outcome of the workings of shared cognitive mechanics evident in texts and readings. Texture is the experienced quality of Textuality'.

"The secondary orality is…" as Walter J. Ong observes:" essentially a more deliberate and self-conscious orality, based permanently on the use of writing and print." So, the thought is expressed in writing form with a deliberate and self-conscious act. Secondary orality is based on the existence of writing and is allied with literate cultures.

Secondary orality is not essentially connected to print but now it has transcended beyond the communication limit. It has passed through a transition from pre-literate to literate and now has reached more advanced digital heights. Human communication which was earlier dominated by oral culture, now the knowledge is formed through digital media and delivered over the internet.

The advent of social media and the social networking has brought about drastic changes in the communication. The social media like- Face books, Twitter where in human beings convey their thoughts and expressions mostly in conversational style or tone. This type of communication takes place to larger groups of people in a speed that would be more or less identical or resemble oral storytelling, where there is no physical presence and audience to share. (Liliana Bounegru)

The journey of communication from ancient mode of expression to modern digital mode has brought out certain changes no doubt, but has changed the attitude of the people and transformed them into more voluble.

REFERENCES:

- Orality and Literary- Walter J.Ong.
- Oral Tradition- Elwan Yaakov.
- Transmitting Jewish Traditions: Orality, Textuality and Cultural Diffusion- Y.Elman & I.Gershuni (Eds) Yale University Press.
- English after the Fall: From Literature to Textuality- Robert Scholes.
- Weblinks: Orality and Textuality excerpts from (www.wikipedia.org)

ISSN 2454-7255 **Original Article** **VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015**

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

ಶರಣೆ ಸತ್ಯಕ್ಕಳ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆ

ಶ್ರೀಮತಿ ಪುಟ್ಟಮಣಿ ದೇವಿದಾಸ

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಗೋದೂತಾಯಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಕಲಾ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಹಿಳಾ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ

"ಕುವರನಾದೊಡೆ ಬಂದ ಗುಣವೇನದರಿಂದ
ಕುವರಿಯಾದೊಡೆ ಕುಂದೇನು?"

ಇದು 17ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅರಸನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಂಚಿ ಹೊನ್ನಮ್ಮ ಎನ್ನುವ ಮಹಿಳೆ ಹಾಕಿದ ಸವಾಲು. 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯದ ಭಯಾನಕ ದರ್ಶನವನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವರಿಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 17ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹಾಗೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಗಳು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೂಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸತ್ಯ, ನಿಷ್ಠೆ, ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಗಳಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಭಾರತೀಯರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಈ ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಕೇವಲ ಮೂರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯನ್ನಬಹುದು. ಆ ಸಂದರ್ಭಗಳೆಂದರೆ, ವೇದಗಳಕಾಲ, ಬುದ್ಧನ ಕಾಲ, ಹಾಗೂ ಬಸವಣ್ಣನ ಕಾಲ, ಗಾರ್ಗಿ, ಮೈತ್ರೇಯಿ, ವಿಶ್ವಾವಾರಾ, ಅಪಾಲಾ, ಘೋಷಾ, ಗೋಧ್ರಾ, ವಾಚಕ್ನವಿ, ವಡವಾ, ಸುಲಭಾ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ವೇದಗಳ ಕಾಲದ ಘನ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ವಿದ್ವತ್ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರೊಡನೆ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಿಯರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎನ್ನುವ ಅನೇಕ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇಂದಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ 'ಅಸತೋಮ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಮಯ...'

ಎನ್ನುವ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕ ಬರೆದದ್ದು ಮೈತ್ರೇಯಿ ಎನ್ನುವ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಿ ಎನ್ನುವುದು ಬಹುಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ನಿದರ್ಶನಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ವೇದಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಳು ಎನ್ನುವುದು.

ನಂತರ 'ನಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮಹರ್ತಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮನುವಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯ ವಾಹಿನಿಯಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾದಳು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಸ್ತ್ರೀಯು, ತಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಬುದ್ಧನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಾಹಚರ್ಯವಿನಃ ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮನಗಂಡಿದ್ದ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧನು ತನ್ನ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗ, ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಿಯ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಧಮ್ಮದಿನ್ನ, ಚಂಡಿ, ಕ್ಷೇಮಾ. ವಿಶಾಖ, ಆಮ್ರಪಾಲಿ, ಸುಜಾತಾ, ಸಂಘಮಿತ್ರಾ, ಮಹಾಪ್ರಜಾಪತಿ, ಕಿಸಾಗೌತಮಿ, ವೈಶಾಲಿ, ಸಂಘಮಿತ್ರ ಮುಂತಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬುದ್ಧನ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದವರಾಗಿದ್ದು, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಮಾಜದ ಏಳ್ಗೆಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದರು.

ಬುದ್ಧನ ನಂತರ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ತಾರತಮ್ಯ ಧೋರಣೆ ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀ ವಿರೋಧಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ನೀತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸ್ತ್ರೀಯರು 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಬಸವಣ್ಣನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಭೆಗಳ ಬಲದಿಂದ ಅದ್ಭುತ ಸಾಹಿತಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತಕರಾಗಿಯೂ, ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿಯರಾಗಿಯೂ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸದ ಅದ್ಭುತ ಅಚ್ಚರಿಯ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯವಾದ ಘಟನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಎಲ್ಲ ಶರಣರು ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹಲವು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಹಲವು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿದರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಚನಕಾರ್ತಿಯರು, ಸಮಾಜವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕ್ರಮವೆಂದರೆ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪ್ರಚಾರ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಇತರರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ಆಯಾ ವಚನಕಾರ್ತಿಯರ ವಚನಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಸತ್ಯ, ನಿಷ್ಠೆ, ಕಾಯಕ, ದಾಸೋಹ, ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳದೆ ನಡೆದು ತೋರಿಸಿದ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ನೀಲಾಂಬಿಕೆ, ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಕಮ್ಮ, ಹಡಪದ ಲಿಂಗಮ್ಮ, ಮೋಳಿಗೆ ಮಹಾದೇವಿ, ಕಾಳವ್ವೆ, ಗಂಗಾಂಬಿಕೆ, ಅಕ್ಕ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ, ಅಕ್ಕಮ್ಮ, ಸತ್ಯಕ್ಕ,ಮುಂತಾದ ವಚನಕಾರ್ತಿಯರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಕಾಯಕ ನಿಷ್ಠೆ, ಸತ್ಯ ನುಡಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗಳಿಂದಲೇ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ ವಚನಕಾರ್ತಿಯರಲ್ಲಿ ಶರಣೆ ಸತ್ಯಕ್ಕ ಗಮನಾರ್ಹಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಸತ್ಯಕ್ಕನ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಅನೇಕ ಪುರಾಣ ಕಾವ್ಯ, ಸಮಕಾಲೀನ ವಚನಕಾರರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಶಿವತತ್ವ ಚಿಂತಾಮಣಿ, ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ, ಭೈರವೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಕಥಾಮಣಿ ಸೂತ್ರರತ್ನಾಕರ, ಪಾಲ್ಕುರಿಗೆ ಸೋಮೇಶ್ವರ ವಿಜಯ, ಭೈರವೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ, ಬಸವರಾಜ ವಿಜಯ ಪುರಾತನದೇವಿಯರ ತ್ರಿವಿಧಿ ಮತ್ತು 770 ಅಮರ ಗಣಾಧೀಶ್ವರರ ಚರಿತ್ರೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸತ್ಯಕ್ಕನ ಸತ್ಯ ನಿಷ್ಠೆ, ಕಾಯಕನಿಷ್ಠೆ, ಶಿವಭಕ್ತಿ, ಶರಣರಲ್ಲಿಯ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿವೆ.

ಕವಿಚರಿತೆಕಾರರು ಈಕೆಯ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ.1160 ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕ ತನ್ನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಜೇಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯ, ದುಗ್ಗಳೆ, ಮರುಳು ಶಂಕರದೇವ, ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕ, ಭೋಗಣ್ಣ, ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಕೆಯು ಬಸವಣ್ಣನ ಸಮಕಾಲೀನಳು ಎಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಿರೆಜಂಬೂರು ಸತ್ಯಕ್ಕಳ ಊರಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಹೆಸರಿನ ಗುಡಿಯೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಡಾ. ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕಳ ವಚನಗಳ ವಚನಾಂಕಿತ ಶಂಭುಜಕ್ಕೇಶ್ವರ ಎಂದಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಆಕೆಯ ಹುಟ್ಟೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪುಷ್ಠಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈಕೆಯ 28 ವಚನಗಳು ದೊರಕಿದ್ದು, ಎಲ್ಲವೂ ಅನುಭಾವದ ಆಳದಿಂದ ಮೂಡಿದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮುಲಾಜಿಗೂ ಸತ್ಯಕ್ಕ ಒಳಗಾಗಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಆಕೆಯ ಹಲವಾರು ವಚನಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಮಾಜದ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆಸುವ ಆಕೆಯ ಒಂದು ವಚನ ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಪ್ರಸ್ತುತವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

"ಮೊಲೆ ಮುಡಿ ಇದ್ದುದೆ ಹೆಣ್ಣೆಂದು ಪ್ರಮಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ
ಕಾಸೆ ಮೀಸೆ ಕಠಾರವಿದ್ದುದೆ ಗಂಡೆಂದು ಪ್ರಮಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ

ಅದು ಜಗದ ಹಾಹೆ; ಬಲ್ಲವರ ನೀತಿಯಲ್ಲ
ಏತರ ಹಣ್ಣಾದಡೂ ಮಧುರವೆ ಕಾರಣ
ಅಂದವಿಲ್ಲದ ಕುಸುಮಕ್ಕೆ ವಾಸನೆಯೆ ಕಾರಣ
ಇದರಂದವ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ಶಂಭು ಜಕ್ಕೇಶ್ವರ"

ಶಾರೀರಿಕ ರಚನಾವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೇ ಮಾನದಂಡವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡುವುದು, ಅದು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ರೀತಿ, ಬಲ್ಲವರ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದಲೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಅನಾಹುತಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲವರು ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ, ಮೂರ್ಖರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮಲೀನಗೊಳ್ಳುವ ಸಮಾಜವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕಳ ಈ ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು ತುಂಬ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಆಕೆ ರುಚಿಯಿಲ್ಲದ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸುವಾಸನೆಯಿಲ್ಲದ ಹೂವಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬೆಲೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಗುಣವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಮರ್ಶೆ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಗುಣ ಮಾನದಂಡವಾಗಬೇಕೆ ವಿನಃ ಲಿಂಗವಲ್ಲ, ಜಾತಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಸತ್ಯಕ್ಕ ತುಂಬ ನಿಷ್ಠುರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಸತ್ಯ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಆಚರಣೆಯ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗುರುವೇ ಆಗಲಿ ದೇವರೇ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನೇ ಆಗಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಸರ್ವ ಸಮಾನರು ಎನ್ನುವ ಧೋರಣೆ ಸತ್ಯಕ್ಕಳದು. ನಡೆ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದ ಗುರುವಾದರೂ ಸರಿ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವನೇ ಆದರೂ ಸರಿ ಸತ್ಯಕ್ಕಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಅಪರಾಧಿಯೇ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುರುವೆಂದು, ದೇವರೆಂದು ಹೇಗೆ ಕರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಆಕೆಯ ಒಂದು ವಚನ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲೇಬೇಕು.

"ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯತನಕ್ಕೆ ಪಥವೇ, ಬಾಣನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ವುದು?
ನಿಮ್ಮ ಮಹಂತತನಕ್ಕೆ, ಪಥವೇ, ನಂಬಿಗೆ ಕುಂಟಣಿಯಾದುದು?
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಿತನಕ್ಕೆ ಪಥವೇ, ಸಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ಕೊಲುವುದು?
ನಿಮ್ಮ ದೇಹಿತನಕ್ಕೆ ಪಥವೇ, ದಾಸನ ವಸ್ತ್ರವ ಸೀಳುವುದು?
ನಿಮ್ಮ ಗುರುವತನಕ್ಕೆ ಪಥವೇ, ಬಲ್ಲಾಳನ ವಧುವ ಬೇಡುವದು?
ನಿಮ್ಮ ಗುರುವತನಕ್ಕೆ ಪಥವೇ, ನಾರಿಯರಿಬ್ಬರೊಡನೆ ಇಪ್ಪುದು?"

ಈ ಒಂದು ವಚನವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಸತ್ಯಕ್ಕಳ ಅದ್ಭುತವಾದ ಧೈರ್ಯ, ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆ, ಹಾಗೂ ವೈಚಾರಿಕತೆಗಳ ಆಳವಾದ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವರೇ ಆದರೂ ಆತ ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಒಡ್ಡುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಈ ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿರಬಾರದೆಂದು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಪರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರು ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ಅದು ಒಂದು ಮೌಲ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಇನ್ನು ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಗುರುವೆಂದು ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಎನ್ನುವ ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಆದರೆ ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತನ್ನು ನುಡಿದ ಸತ್ಯಕ್ಕಳ ಧೈರ್ಯ ಮೆಚ್ಚಲೇಬೇಕಾದುದು.

ವಿರಕ್ತಿ ಎನ್ನುವಂಥದ್ದು ಅಂತರಂಗದ ಜ್ಞಾನ. ಅದು ಬಹಿರಂಗದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಶರಣ-ಶರಣೆಯರ ಜೀವನ ಕ್ರಮಗಳು ನಿದರ್ಶನವಾಗಿವೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕಳ ಜೀವನ ರೀತಿಯೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಶರಣರ ಮನೆಯಂಗಳ, ಗುಡಿಯ ಪ್ರಾಂಗಣ ಹಾಗೂ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಕಸವನ್ನು ಗುಡಿಸಿ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಇಡುವಂತಹ ಕಾಯಕವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದ ಸತ್ಯಕ್ಕ ಪರರ ಹೊನ್ನು, ವಸ್ತ್ರ, ಇತ್ಯಾದಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಮಟ್ಟಿಯೂ ಕೂಡ ನೋಡಬಾರದೆನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ವ್ರತವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದ್ದಳು ಎನ್ನುವುದು ಬಹು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

"ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನು, ವಸ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕೈಮುಟ್ಟಿ
ಎತ್ತಿದೆನಾದಡೆ ನಿಮ್ಮಾಣೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಮಥರಾಣೆ
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ನೀವಿಕ್ಕಿದ ಭಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಪ್ಪೆನಾಗಿ
ಇಂತಲ್ಲದೆ ನಾನು ಅಳಿಮನವ ಮಾಡಿ ಪರದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆ ಆಶೆ ಮಾಡಿದೆನಾದಡೆ,
ಎನ್ನನು ನರಕದಲ್ಲದ್ದಿ ನೀನೆದ್ದು ಹೋಗಾ ಶಂಭುಜಕ್ಕೇಶ್ವರಾ!"

ಸ್ವತಃ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಗಳಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನಲ್ಲದೇ, ಪುಕ್ಕಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಸಿಗುವ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಮಾನವನು ಆಸೆಪಡಬಾರದು. ದೇವರು ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ಅದಮ್ಯ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾರ್‍್ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಅವರವರ ದುಡಿಮೆ, ಗುಣ, ಸ್ವಭಾವಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ಆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಪರಸ್ತ್ರೀ,ಪರದ್ರವ್ಯ, ಪರ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅತೀ ಘೋರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನವರು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸತ್ಯಕ್ಕ ಬಲು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ನುಡಿದಿದ್ದಾಳೆ.

ಹೀಗೆ ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ನಡೆ-ನುಡಿ, ಕಾಯಕಶ್ರದ್ಧೆ, ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆ ಮುಂತಾದ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾಳಿ, ಬದುಕಿ, ಬೋಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ಅನುಭಾವಿ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕಳ ಹೆಸರು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಂಥ ಋಣ:

1. ಶಿವಶರಣೆಯರ ವಚನಗಳು ಸಂಪುಟ-05 - ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.
2. ಸಂಕೀರ್ಣ ವಚನ ಸಂಪುಟ- ಸಂಪುಟ, 1,2- ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.
3. ಬಸವೇಶ್ವರರ ಸಮಕಾಲೀನರು - ಬಸವ ಸಮಿತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.
4. ಅರಿವು ಆಚಾರ-ಬಿ. ಮಹಾದೇವಪ್ಪ.

ISSN 2454-7255 Original Article VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

Agricultural crisis in India

Mr. Siddalingareddy
Ph.D Scholar, Department of Economics, Gulbarga University,
Kalaburagi-585106.

Abstract:

Twenty first century India has emerged as a major economic power in the world with the growth rate of the Gross Domestic Product reaching impressive levels and the poverty ratio coming down significantly. The government started reducing its investment in agriculture and the industrial sector allowing the private sector to take over. The restructuring of the public distribution system really affected the availability of food

grains to the poor at subsidised rates. All such measures had implications for the farm sector. Agriculture in India is undergoing a structural change leading to a crisis situation.

Key Words: Agricultural crisis, GDP, slowdown; PDS, subsidies, Causes; Food grains; Agriculture credit.

Introduction

The rate of growth of agricultural output is gradually declining in the recent years. The relative contribution of agriculture to the GDP has been declining over time steadily. The performance of agriculture by crop categories also clearly indicates the slowing down process of agriculture in India. It is argued that the cause of the crisis was that agriculture is no more a profitable economic activity when compared to other enterprises. It means that the income derived from these activities is not sufficient enough to meet the expenditure of the cultivators. And therefore, unless agriculture is made a profitable enterprise, the present crisis cannot be solved. The related factors responsible for the agricultural crisis include: Cut back in agricultural subsidies, Restructuring of the public distribution system, declining in government investment in agricultural sector, dependence on rainfall and climate, Lack of credit and marketing facilities, Poor techniques of production, Inadequate irrigational facilities and conversion of agricultural land for alternative uses. It revealed that the agricultural crisis would be affecting a majority of the people in India and the economy as a whole in the long run. And therefore, it can be argued that the crisis in agriculture is a crisis of the country as a whole.

The only remedy to the crisis is to do all that is possible to make agriculture a profitable enterprise and attract the farmers to continue the crop production activities. As an effort towards this direction, the government should augment its investment and expenditure in the farm sector. There should be an expansion of adequate marketing facilities to sell the agricultural product. Here should be a provision of cheap credit on

reasonable terms especially to small farmers for better techniques of production.

Twenty first century India has emerged as a major economic power in the world, with the growth rate of the Gross Domestic Product reaching impressive levels and the poverty ratio coming down significantly. The Structural Adjustment Programme in 1991 that the policy of globalisation was concretely introduced in India. Based on this policy and the directives of the World Bank, International Monetary Fund and World Trade Organisation, the Indian economy was substantially overhauled. The Export Import policy was liberalised; the import and customs duties of many products were drastically lowered or totally dropped so that they could be imported without any restriction. The government started reducing its investment in agriculture and the industrial sector allowing the private sector to take over. The restructuring of the public distribution system really affected the availability of food grains to the poor at subsidised rates. All such measures had implications for the farm sector. Agriculture (including allied activities) accounted for only 18per cent of the Gross Domestic Product (GDP at constant prices) in 2007-08 (Economic Survey 2008-09), but it is a source of income and employment for more than two thirds of the nation's population. The role of agricultural sector remains critical as it accounts for about 52 percent of the employment in the country, apart from being the provider of food for the people, fodder for livestock and raw materials to industries. In fact, agricultural sector contributed 12.2 per cent of national exports in 2007-08(Economic Survey 2008-09).Based on the fact that the relative contribution of agriculture to the GDP has been declining over time, it could be stated that this sector has lost its importance as the backbone of Indian Economy. Agriculture is now being seen by many as a sector of "cows and poultry", and the crop husbandry as a dismal area. In general, the agricultural crisis in India poor performance of agricultural production and food production is not a healthy sign for the economy.

Objectives of the study:

The following are the objectives of the study:

1. To study the current agricultural trends in India
2. To find out the causes of agricultural crisis in India
3. To suggest the measures to increase the productivity of Indian agriculture

Methodology:

The present study is based on the secondary data which have been collected from reputed journals, books, websites and magazines

The current agricultural trends in India

Share of Agriculture and allied Sectors in GDP:

Agriculture has got a prime role in Indian. The share of Agriculture in national income has come down since the inception of planning era in the economy. The contributory share of agriculture in GDP was 55.4% in 1950-51, 52% in 1960-61 and is reduced to 15.7% only in 208-09. And it is again reduced 14% at 2004-05 prices in 2011-12 as compared to 14.5% in 2010-11.growth of agriculture over a period of time remained lower than the the growth in non- agriculture sectors and this decelerating trend is cause for concern.(Table:1)

Table: 1: Share of Agriculture and allied Sectors in GDP

Year	Share
1950-51	55.4%
1960-61	52%
2008-2009	15.7%
2009-2010	14.7% *
2010-2011	14.5%**
2011-12	14%***

*Provisional Estimate, **Advanced Estimate, ***Quick Estimate

Crop Production:

For five consecutive years, from 2004-05 to 2008-09, food grains production recorded an increasing trend. However, it declined to 218.11 million tonnes in 2009-10 due to severe drought conditions in various parts of the country. Normal monsoon in the subsequent year, 2010-11, helped the country reach a significantly higher level of 244.78 million tonnes of food grains production. As per the second Advance Estimates, production of food grains during 2011-12 is estimated at an all time record level of 250.42 million tonnes which is a significant achievement mainly due to increase in the production of rice and wheat (Table 2).

Table: 2: Agriculture Production (Kharif) (million tones)

Crops	2010-2011	2011-2012 (2nd Advance Estimates)	Percentage Increase
Rice	95.98	102.75	7.1
Coarse cereals	43.68	42.08	-3.7
Pulses	18.24	17.28	-5.3
Oilseeds	32.48	30.53	-6.0
Sugarcane	342.38	347.87	1.6
Cotton (Million bales of 170 kgs each	33.00	34.09	3.3
Jute and Mesta (Million bales of 180 kgs each)	10.60	11.61	9.3

Growth Rates of Area, Production, and Yield of Major Agricultural Crops:

Growth in the production of agricultural crops depends upon acreage and yield. Given the obvious limitations in expansion of agricultural land, long-term growth primarily depends on improvement in yields. An analysis of trends in indices of area, production, and yield indices of different crops during the period 1980-81 to 2011-12 (base triennium ending (T.E.) 1981-82=100) indicate a mixed picture (Table-3).

Table: 3: Compound Growth Rates of Area, Production, and Yield Indices of Principle Crops during 1980-1990, 1990-2000 and 2000-2011 (Base: Te 1981-82=100)

	1980-81 to 1989-90			1990-91to1999-2000			2000-01to 2011-12*		
	Area	Production	Yield	Area	Production	Yield	Area	Production	Yield
Rice	0.41	3.62	3.19	0.68	2.02	1.34	0.04	1.72	1.68
Wheat	0.46	3.57	3.10	1.72	3.57	1.83	1.22	2.37	1.14
Coarse Cereals	-1.34	0.40	1.62	-2.12	-0.02	1.82	-0.75	3.01	4.39
Total Pulses	-0.09	1.52	1.61	-0.60	0.59	0.93	1.70	3.47	1.91
Sugarcane	1.44	2.70	1.24	-0.07	2.73	1.05	1.37	1.96	0.58
Total Oilseeds	1.51	5.20	2.43	-0.86	1.63	1.15	2.08	4.45	3.39
Total Food grains	-0.23	2.85	2.74	-0.07	2.02	1.52	0.43	2.32	2.91

Notes: * Growth rates are based on the second advance estimates (AE) 2011-12 released on 03 February
2012;Total oilseeds include nine oilseeds, cotton seed, and coconut.

Causes of Low Productivity

Per hectare yield of major crops has increased over the last two decades yet it is far below the international levels (Table.4). This scenario calls for an examination of the causes of low productivity o f agricultural in India. There are many causes for the low productivity of the agricultural sector they are as follows.

Table: 4: Comparative Yield of Principle crops in Various Countries, 1999

Country	Paddy	Wheat	Maize	Groundnut	Sugarcane
India	2929	2583	1667	913	68012
China	6321	3969	4880	2799	85294
Japan	6414	----	----	2336	----
USA	6622	2872	8398	3038	80787
Indonesia	4261	-----	2646	1523	----
Canada	-----	2591	7974	----	----
Vietnam	4105	-----	----	1435	----
World average	3845	2711	4313	1336	65689

1. Dependence on Rainfall and Climate:

Unlike other sectors, agriculture depends largely on the natural climate including rainfall .Nearly 60% of India's farmers depend on rains for irrigation and a failed monsoon means crops such as rice, wheat, soybean, sugarcane and cotton take a severe hit. To protect the fall in prices during times of harvest, the government has hiked the

minimum support price for paddy and pulses, and increase then time to time. These support prices are

It is beneficial to farmers, only if they could harvest the crop. If the crop failed due to adverse climatic conditions and poor rainfall, the risk is more felt by the farmers. Though the initiatives such as modern irrigation system.

2. Inadequate Irrigational Facilities:

Indian agriculture is a gamble in monsoon due to non availability of irrigation facilities. In spite of several measures, irrigation has not substantially increased in India.

3. Cutback in Agricultural Subsidies:

In the post-reform period the government reduced different types of subsidies to agriculture, and this has increased the production cost of cultivation. Cutback in Agricultural subsidy and control of fertilizers over the last few years has adversely affected the agricultural sector. It has increased the input cost and made agriculture less profitable.

4. Decline in Government Investment in the Agricultural Sector:

After the economic reforms started, the government's expenditure and investment in the agricultural sector have been drastically reduced. This is based on the policy of minimum intervention by the government enunciated by the policy of globalisation. The rate of capital formation in agriculture came down, and the agricultural growth rate was also reduced.

5. Restructuring of the Public Distribution System (PDS):

As part of the neo-liberal policy, the government restructured the PDS by creating two groups like Below Poverty Line (BPL) and Above Poverty Line (APL)-and continuously increased the prices of food grains distributed through ration shops. As a

result, even the poor people did not buy the subsidised food grains and it got accumulated in god owns to be spoiled or sold in the open market

6. Lack of Credit and Marketing Facilities:

On account of lack of marketing facilities and non availability of loan on fair rate of interests, the cultivators are not able to invest the requisite resources in agriculture. This keeps the level of productivity on land and per cultivator low. Indian farmers do not get a fair return for their crops. It has been estimated that on an average the agriculturist cannot get more than 50 per cent of the price. As majority of the farmers are poor they cannot hold their crops for a long time so as to have a better price for their crops because they have to return the loans taken for purchasing seeds, fertilisers, water etc.Moreover inadequate storage facilities and chain of middle men make the marketing system more complex. Although there is government agency like Food Corporation of India for this but it handles only big and rich farmers. Cooperative Marketing Societies and Warehousing facilities are not developed.

7. Poor Technique of Production:

The technique of production adopted by Indian farmers is old, outdated and inefficient. The tradition-bound poor farmers have not yet been able to adopt the modern methods to get the best yield from their land. The seeds they use are of poor quality and the age- old, traditional wooden plough still exists in Indian agriculture. The farmers do not enjoy the benefits of agricultural research and development programmes. They consider agriculture as a way of life rather than a business proposition. Therefore, production remains at a low level.

8. Conversion of Agricultural Land for Alternative Uses:

On the one hand, the demand on land for non-agricultural uses has been steadily increasing. On the other hand, farmers are unable to cultivate any crop due to the unviable nature of agriculture. This makes the conversion of cropland for non-

agricultural purposes easy and effective. In addition to the above fact, as part of the economic reforms, the system of taking over land by the government for commercial and industrial purposes was introduced in the country. As per the Special Economic Zones (SEZ) Act of 2005, the government has notified more than 400 such zones in the country. Since the SEZ deprives the farmers of their land and livelihood, it is harmful to agriculture The consequence of agricultural crisis in India is very vast and likely to hit all the other sectors and the national economy in several ways a first step, it affects the domestic food production significantly. This would lead to import of food grains for large human population. This has an immediate effect on the prices of agricultural commodities, rising up the cost of living. As the basic requirement food becoming costlier for the mass, naturally it affects the health and nutrition of the people badly and aggravates the poverty levels The crisis would displace huge labourers and farmers from agricultural employment. These displaced labour forces will have limited opportunities of getting alternative employment and therefore, they would become unemployed and dependents. Moreover, the fall out actions such as migration from rural to urban for want of jobs and imbalance in the labour market would bring several social and economic setbacks on the economy

As agriculture is not attractive to farmers, they discontinue their agricultural activities and shift the land for no-agricultural uses. Though this will be of beneficial to other growing sectors, it is pitiable that the fertile land that is suitable for cultivation are getting converted for other activities. Once these lands are put into use for activities other than

Cultivation, it is not possible to bring them back to agriculture. Thus, the land loss for agriculture will be permanent and great. In this context, the agricultural crisis would be also a permanent crisis and trap At the macro level, the decline in agricultural production would necessitate increase in import of food grains. The dependence on food

imports would drain the foreign exchange and India thereafter will become a net importer of grains, capital, technology and money.

Measures to Improve Productivity:

The following measures to increase the productivity of Indian agriculture:

1. The farmers should be provided with a stable price for their agricultural products at a remunerative level.

2. There should be an expansion of adequate marketing facilities to sell the agricultural product.

3. The land tenure system should be changed in favour of the cultivator.

4. There should be a provision of cheap credit on reasonable terms especially to small farmers for better techniques of production.

5. The modern inputs like fertilisers. Pesticides and improved seeds should be made available to the farmers at reasonable prices.

6. There should be provisions of education, research and extension of agro-economic services to spread the knowledge of improved methods of farming.

7. The State should make provision for the development of resources which are not possible in the part of individual farmers e.g. large scale irrigation, land reclamation or resettlement projects.

8. There should be an extension of land used and intensification and utilisation of land already in use through improved and scientific implements.

Conclusion:

Agriculture in India is undergoing a structural change leading to a crisis situation. The rate of growth of agricultural output is gradually declining in the recent years. The relative contribution of agriculture to the GDP has been declining over time steadily. The

performance of agriculture by crop categories also clearly indicates the slowing down process of agriculture in India. It is argued that the root cause of the crisis was that agriculture is no more a profitable economic activity when compared to other enterprises. It means that the income derived from these activities is not sufficient enough to meet the expenditure of the cultivators. And therefore, unless agriculture is made a profitable enterprise, the present crisis cannot be solved. The related factors responsible for the crisis include: dependence on rainfall and climate, liberal import of agricultural products, reduction in agricultural subsidies, lack of easy credit to agriculture and dependence on money lenders, decline in government investment in the agricultural sector and conversion of agricultural land for alternative uses .it revealed that the agricultural crisis would be affecting a majority of the people in India and the economy as a whole in the long run. And therefore, it can be argued that the crisis in agriculture is a crisis of the country as a whole. the only remedy to the crisis is to do all that is possible to make agriculture a profitable enterprise and attract the farmers to continue the crop production activities. As an effort towards this direction, the government should augment its investment and expenditure in the farm sector. Investment in agriculture and its allied sectors, including irrigation, transport, communication, rural market, rural infrastructure and farm research, should be drastically increased, and the government should aim at integrated development of the rural areas. Implementation of National Rural Employment Guarantee Scheme can also become a means of revival of the rural economy.

References:

1. Albert Christopher Dhas, *Agricultural Crisis in India: The Root Cause and Consequences* ,MPRA Paper No. 18930, posted 1. December 2009 07:07 UTC
2. A.N. Agraval, *Indian Economy Problems of Development and Planning,* New age International p pvt.ltd.
3. Pratiyogita Darpan *Indian Economy*(2012-2013).
4. V Mallika, *Agrarian Crisis in India: It's Impact on Production and Export*,indiastat.com july-august,2012(socio -economic voices)

5. Venkatesh Athreya, The Current Agrarian Crisis in India: An Overview (Sundarayya.org)
6. www.shareyouressays.com
7. www.preservearticles.com

ISSN 2454-7255 **Original Article** **VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015**

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಮಹಾಪೀಠಕ್ಕೆ ದರ್ಶನಗೈದ ರಾಜಕೀಯ ಮುತ್ಸದ್ದಿ ವೀರಶೈವ ನಾಯಕರು

Prof. N.S Hugar
Asst Professor, Godutai Womens Degree for Arts & Commerce College
Kalaburagi

ಮಹಾದಾಸೋಹಿ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಕಿತ್ತೂರು ಅರಸ ಮಲ್ಲ ಸರ್ಜ, ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮ, ಕೆಳದಿ ರಾಣಿಯರು ದರ್ಶನಗೈದು ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಆ ಪರಂಪರೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.ಮಾಹಾದಾಸೋಹಿ ಶರಣಬಸವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಾಹಾದಾಸೋಹ ಪೀಠದ ದರ್ಶನ ಬಯಸಿ ಹಲವಾರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಹಾಪುರುಷರು ಬಂದುದುಂಟು ಶರಣಬಸವರ ಮಹಾದಾಸೋಹ ಪಿಠಾಧಿಪತಿಗಳ ದರ್ಶನ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ಸಂತಸಗೊಂಡುದುಂಟು ಉದ್ಧಾರವಾದದ್ದುಂಟು.

ದೇಶದ ನಾಡಿನ ಹಲವಾರು ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಹಾದಿಗೆಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಾದಾಸೋಹ ಪೀಠದ ದರ್ಶನಕ್ಕೆಂದು ಕಲಬುರಗಿಗೆ ಬಂದು ಕೂಡಿರಬಹುದಾಗಿದೆ.ಪೂಜ್ಯ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ 1927 ಫೆಬ್ರವರಿ 22 ರಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು ಪಿಠದ ದರ್ಶನಗೈದು ಪೂಜ್ಯ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಅಪ್ಪಾ ಅವರ ದರ್ಶನಾಶಿರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಶರಣಬಸವಶ್ವೆರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣದಲ್ಲಿಯೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನಾವು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವೆ.

ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಶರಣಬಸವಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಹಾಪುರಷರಲ್ಲದೆ. ಅನೇಕ ರಾಜಕೀಯ ಮುತ್ಸದ್ದಿ ನಾಯಕರು ಮಹಾದಾಸೋಹ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.ಈಗ ಮಹಾದಾಸೋಹ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ನಿಜವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವರೂಪವು ತಿಳಿಕೆಗೆ. ಬರುತ್ತದೆ ಒಂದು ಮಹಾದಾಸೋಹ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಾತಾವರಣ, ಇನ್ನೊಂದು ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಶರಣಬಸವಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸಂಭಾಷಣೆ–ಸಂವಾಹ ಕ್ರಿಯೆ ––––

ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಯಾವುದೆ ಧರ್ಮವಿರಲಿ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗುವುದು ಸೇವಾದಾಸೋಹದಿಂದ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದೃಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ "ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳ ಮರ್ಮವು ದಾಸೋಹವೆ" ಆಗಿದೆ.ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಆಗಮ ಪುರಾಣಗಳ ಮರ್ಮವನರಿತ ಫಲ ದಾಸೋಹವಯ್ಯ ಝಿನ–ಬುದ್ಧ ಶಿಖ್ಖ–ನಿರಂಕಾರಿ ಧರ್ಮಗಳ ಮರ್ಮವನರಿತ ಫಲ ದಾಸೋಹವಯ್ಯ, ಕ್ರೈಸ್ತ–ಇಸ್ಲಾಂ ಪಾರಸಿ ಧರ್ಮಗಳ ಮರ್ಮವನರಿದ ಫಲ ದಾಸೋಹವಯ್ಯ ಪುರಾತನರು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ಶರಣಬಸವನ ಪರಂಪರೆಯವರು ವಚನವನೋದಿ ಪ್ರಸಂಗಾನುಭವದಲ್ಲಿದ್ದು ಅರಿದ ಫಲ ದಾಸೋಹವಯ್ಯ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಂಜಲ ಮನದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಾಜಕೀಯ ದಾರ್ಶನಿರಿಗೆಲ್ಲ ಮಹಾ ದಾಸೋಹ ಪೀಠವು ದರ್ಶನಿಯವಾದ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ.ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಮಹಾದಾಸೋಹ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಗಣ್ಯಮಾನ್ಯರು ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ದರ್ಶನಾಶಿರ್ವಾದ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ

ಸೇನಾನಿಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಕ್ತರು, ಸಮಾಜ ಸೇವಕರು, ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉದ್ಯಮಿಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ಸದ್ಧಿ ನಾಯಕರು ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಗದ ಸಾಧಕರನ್ನು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯರು.

1. ಸಿದ್ದವನಹಳ್ಳಿ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರು
2. ಚಂದ್ರಶೇಖ ಪಾಟೀಲ ಮಹಾಗಾಂವ
3. ಬಸಪ್ಪ ದಾನಪ್ಪ ಜತ್ತಿಯವರು
4. ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ
5. ಶಿವರಾಜ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪಾ ಪಾಟೀಲ
6. ಎಸ್ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ
7. ಜಯದೇವಪ್ಪಾ ಹಾಲಪ್ಪ ಪಾಟೀಲ
8. ಭೂಕನಕೆರೆ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಪ್ಪಾ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪಾ
9. ಮಹಾದೇವಪ್ಪಾ ರಾಂಪೂರೆ
10. ಶರಣಗೌಡ ಇನಾಮದಾರ
11. ವಿಶ್ವನಾಥ ರೆಡ್ಡಿ ಮುದ್ನಾಳ
12. ಬಾಪೂಗೌಡ ದರ್ಶನಾಪೂರ
13. ಸೋಮರಾಯಪ್ಪ ಬೊಮ್ಮಾಯಿ
14. ಧರ್ಮರಾವ ಅಫಜಲಪೂರ
15. ಭೀಮಣ್ಣ ಖಂಡರೆ
16. ಬಸವರಾಜ ಪಾಟೀಲ ಸೇಡಂ
17. ಗುರುಪಾದಪ್ಪ ನಾಗಮಾರಪಳ್ಳಿ
18. ಚೌಡಪ್ಪಗೌಡ
19. ಎಮ್.ವಾಯ್ ಪಾಟೀಲ
20. ಬಸವರಾಜ ಪಾಟೀಲ ಅಟ್ಟೂರ
21. ಬಸವರಾಜ ಪಾಟೀಲ ಹುಮನಾಬಾದ
22. ಜಗದೀಶ ಶೆಟ್ಟರ
23. ವೀರಪ್ಪಾ ಮೋಯಿಲಿ
24. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ ಮದನಾ
25. ಶಿವಶಂಕರಪ್ಪಾ ಪಾಟೀಲ ಶಿರವಾಳ
26. ಅಮರೇಗೌಡ ಬೈಯ್ಯಾಪೂರ
27 ಎ. ವಿ. ಪಾಟೀಲ ಆಳಂದ
28. ಡಾ. ಮಲಕರೆಡ್ಡಿ
29. ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾದೇವಿ ಆರ್ ಪ್ರಸಾದ
30. ಚೆನ್ನಾರೆಡ್ಡಿ ತುನ್ನೂರ
31. ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಣಿ ಸತೀಷ
32. ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ
33. ವಿಮಲಾಗೌಡ
34. ಡಾ. ವಿಶ್ವನಾಥ ರೆಡ್ಡಿ
35. ಎಮ್. ವಿ. ರಾಜಶೇಖರನ್
36. ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿ
37. ಬಸವರಾಜ ಬೊಮ್ಮಾಯಿ
38. ವೈಜನಾಥ ಪಾಟೀಲ
39. ಅಣ್ಣಾರಾವ ಪಾಟೀಲ ಕೋರಳ್ಳಿ
40. ಶರಣಬಸಪ್ಪಾ ಪಾಟೀಲ ದರ್ಶನಾಪೂರ
41. ಶರಣಬಸಪ್ಪಾ ಪಾಟೀಲ ದಂಗಾಪೂರ
42. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ ರೇವೂರ
43. ಶರಣಪ್ರಕಾಶ ಪಾಟೀಲ
44. ಬಿ.ಆರ್. ಪಾಟೀಲ
45. ಪ್ರಕಾಶ ಖಂಡ್ರೆ
46. ಈಶ್ವರ ಖಂಡ್ರೆ
47. ಗುರುಗೌಡ ಪಾಟೀಲ ಶಿರವಾಳ
48. ರಾಜಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ ಹುಮನಾಬಾದ

49. ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು ಪಾಟೀಲ

50. ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡ ಪಾಟೀಲ

51. ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಪಾಟೀಲ ರೇವೂರ

52. ಶಶೀಲ. ಗಂಗಾಧರ ನಮೋಶಿ

53. ಬಿ.ಜಿ. ಪಾಟೀಲ

"ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿಹ್ನೆ ಉಳಿಯುವುದು ಅಳಿಯುವುದು ಅವನ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಆ ಚರಿತ್ರೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆಗಳನ್ನು ಚೇತನಗೋಳಿಸಿ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಮೂಲಕ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿದರೆ, ಬೆಳೆದರೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರೆ ಅದೆ ಪುನರಜನ್ಮ"

ಸಿದ್ದವನಹಳ್ಳಿ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪಾ

ಇವರು 10 ಡಿಸೆಂಬರ್ 1902 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಿಂಗಾಯತ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ (ಚಟಾಲ್‌ದುರ್ಗ) ಇಂದಿನ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಿದ್ದವನ ಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗಲೇ ಇವರ ತಂದೆ ತೀರಿಹೊಗುತ್ತಾರೆ.ತಂದೆ ಅಡಿವೆಪ್ಪಾ ತಾಯಿ. ನೀಲಮ್ಮ ಇವರ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಸಾವಕ್ಕ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತಿ, ಸಿದ್ದವನಹಳ್ಳಿ ರುದ್ರಪ್ಪಾ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪಾನನ್ನು ಶಾಲಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ದವನಹಳ್ಳಿ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಎಂದು ಹೆಸರು ಬಂದುದು.

ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಜಾಣ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಇಂಗ್ಲೀಷ ಕಲಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದ ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದು ಎಲ್ಲ ಆಟ ಪಾಠ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ'ಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಓದು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಗಾಂಧೀಜಿ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು.

ಓದಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದಿದ್ದ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದ ನಂತರ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ಧರ್ಮ ಪ್ರವರ್ತ ಗುಬ್ಬ ತೋಟದಪ್ಪ ಛತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು 1924 ರಲ್ಲಿ ಪದವಿಧರರಾದರು. ಇಂದಿಗೂ ಈ ಛತ್ರ ಹಾಗು ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿ ಮಠಗಳು ಅನೇಕ ಬಡ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಾಳಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುವ ಆಶ್ರಯ ತಾಣವಾಗಿದೆ.

ನಂತರ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಪುನಾದ ಕಾನೂನು ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಕಾನೂನು ಪದವಿ ಪಡೆದು ನಂತರ ವಕೀಲಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಂಧಭದಲ್ಲಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಆಂದೋಲನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ 1939 ತಿರುವನೂರಲ್ಲಿ ಸೇಂದಿಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕಾನೂನು ಭಂಗ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಇವರನ್ನು ಭಂಧಿಸಿ ಜೈಲಿಗೆ ಕಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆವಾಗ ಅವರ ಪತ್ನಿ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರನ್ನು ಕುರಿತು–"ನೀವು ಗಾಂಧಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಪಾಸಾಗಲೇ ಬೇಕು". ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇವರ ಕಾನೂನಿನ ಸನ್ನದನ್ನು ವಾಪಸಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೇಸ್ಸಿನ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರಾಗಿ ದುಡಿದು ನಂತರ ಕಾಂಗ್ರೇಸ್ ಪ್ರದೇಶದ ಸಮೀತಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನಂತರ 1968ರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೇಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು.

ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಸಂವಿಧಾನ ಘಟನಾ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, 1946ರಿಂದ 1950ರ ವರೆಗೆ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿ ನಂತರ ಮೊದಲ ಲೋಕಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಚಟಾಲದುರ್ಗ ಇಂದಿನ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆರಂಭವಾದ ಅವರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸೇವೆ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ನಂತರ ಏಕೀಕೃತ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೊದಲ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು.

ಅವರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ರೂವಾರಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೃಷಿ, ನೀರಾವರಿ, ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ, ಸಂಪರ್ಕ ಮುಂತಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ. ಅವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗ'ತಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯುತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೆ, ಅವರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹರಿಕಾರಕಾರರು ಎಂದು ಕರೆಯಾಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರ ಕೊಡುಗೆ. ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದು ಎರಡು ಬಾರಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯಮಂತಿಯಾದರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಮುಖ್ಯಮುಂತ್ರಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಿದ್ದವನಹಳ್ಳಿ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಹಾದಾಸೋಹಿ ಶರಣಬಸವರ ಸನ್ನಿಧಿಯ ದರ್ಶನಾಶಿರ್ವಾದಗೊಂಡು ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಶರಣಬಸವಪ್ಪ ಅಪ್ಪಾ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು.

ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರೊಂದಿಗೆ ಹಲವಾರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಕ & ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಎಸ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ವೀರಶೈವರು ಆತ್ಮಲಿಂಗ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನುಡಿದರು.

ಆಗ ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಅಪ್ಪ ಅವರು ಆತ್ಮಲಿಂಗ ಸಾಧನೆಗೆ ಈಷ್ಟಲಿಂಗವೂ ಮೂಲ ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವೀರಶೈವರನು ಲಿಂಗಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ವೀರಶೈವರನ್ನು 'ಲಿಂಗವಂತ' ಎಂದು ಕರೆದಿರುವುದು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಎಂದು ವಿವರಿಸದಾಗ, ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದರು.

ಎಸ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಂಡ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಅವರು ಏನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿತ್ತು ಅವರು ಭಾರತದ ಉದಾತ್ತ ಪುತ್ರರಲ್ಲೊಬ್ಬರು, ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಗಾಂಧಿವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತ ಉನ್ನತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುತ್ಸದ್ದಿ.

ಅವರು ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಜಾಗೃತ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಜೈಲುವಾಸದಂತೆ ಸಮ ಮನಃ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಲೆ ಎದುರಿಸಿದರು. 98ರ ವಯೋವೃದ್ಧರಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 8.8.2000 ರಂದು ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿದರು.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ ಮಹಾಗಾಂವ

ಜನೆವರಿ 25 1918ರಂದು ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲರ ಜನನ ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ ತಾಣ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಹೈದ್ರಾಬಾದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತೆಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಡಿಲಾಗಬಹುದೆಂದು ಅಂದು ಯಾರೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎಳೆಯ ಚಂದ್ರಶೇಖರರು ಓಡಿ ಆಡಿ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿ ಸಂಸ್ಕಾರಗೊಂಡು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸಹೋದರತೆಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿಸರವದು.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲರ ತಂದೆ ಸಂಗಶೆಟ್ಟಿ ತಾಯಿ ವೀರಮ್ಮನವರು ಮಗ ಚಂದ್ರಶೇಖರನನ್ನು 1925 ಆಗಷ್ಟ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು ಇವರು ಬಾಲಕರಿದ್ದಾಗ ಗೆಳೆಯರ ಬಳಗ ಕಟ್ಟುವುದು ಶ್ರಾವಣದಲ್ಲಿ ಸೋದರಮಾವ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ ನಡೆಸಿದರೆ ಆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಉತ್ಸಾಹಿಯಾಗಿದ್ದರು.

14ರ ಹರೆಯದಲ್ಲಿಯೇ ಚಂದ್ರಶೇಖರರು ತಂದೆಯ ಆದೇಶದಂತೆ ನೇಗಿಲಯೋಗಿಯಾದರು. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆಲ್ಲ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮನ ಮುಟ್ಟಿಸಿದರು. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಅವರ ಮನ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಒಲವು ಹೊಂದಿದ್ದರು.

1935ರ ಗಾಂಧಿಯವರ ಉಪ್ಪಿನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ದಂಡಿಯಾತ್ರೆ ಭಾರತದ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆ "ಮಾಡು ಇಲ್ಲವೆ ಮಡಿ" ಮೂಡಿಸಿದ್ದ ಕಾಲ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಆದರ್ಶ ಚಂದ್ರಶೇಖರರಿಗೆ ಹೊಸ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ನೀಡಿತು.

ಪಾಟೀಲರು ಪ್ರಾಂಜಲ ಮನಸ್ಥಿತಿಯವರಾಗಿದ್ದು, ತರುಣ ಸಂಘದ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲ ಚಂದ್ರಣ್ಣನೆ ಆರಾಧ್ಯದೈವ ಮುಂದೆ 'ವಂದೆ ಮಾತರಂ' ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಸಮರ್ಥ ನಾಯಕರಾದರು. ನಾಡಿಗೆ ನಾಯಕರಾದರೂ ಕಾಯಕ ಮಾತ್ರ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿತ್ತು ಅವರು ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ನಾಯಕರಾಗಿ, ಕರ್ಪೂರದಂತೆ ಕರಗಿದರು.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲರ ಬಗ್ಗೆ ಬುದ್ದಿಜೀವಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು:

ಮಹಾಬಳೇಶ್ವರಪ್ಪ: ಹೈದ್ರಾಬಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಚಂಪಾ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿಚುಕ್ಕಿ.

ಪಾಪು: ಉನ್ನತವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಾಯಕನೆಂದರೆ ಇವರೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ರಂತೆ' ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ.

ಎಸ್.ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಬಲಗೈ ಭಂಟರಾಗಿದ್ದ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕುರಿತು ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು: ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲರ ಹೆಸರೆತ್ತಿದರೆ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣ ಕರಗುತ್ತದೆ. (ಅಂತರಾಳದ ಮಾತು)

ಡಾ. ಅಪ್ಪಾಜಿ ಯವರು: ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು.ಎಸ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಅವರ ಬಲಗೈ ಅಂತ ಅವ್ರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಭಾಗದಿಂದ ಬೆಂಬಲ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲರು ಒಬ್ಬರು ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಂತ ನಿಲುವಿನ ರಾಜೀಕಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ : ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣ ಆಯ್ತು ಹೈದ್ರಾಬಾದ ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಪರಿಚಯ ಆವತ್ತೆ ಅದದ್ದು ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ ವಿರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ ಮಹ್ಮದ ಅಲ್ಲಿ ಜಗನ್ನಾಥ'ರಾವ ಚಂದ್ರಕಿ

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲರ ಪತ್ನಿ ಲಲಿತಾಬಾಯಿ: ಫಸ್ಟಕ್ಲಾಸ್ ಫಸ್ಟ್ ಛಾನ್ಸ್ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಬರೋರ ಬಗ್ಗೆ ಓದಿಸಬೇಕು ಮುಂದೆ ತರಬೇಕು ಅನ್ನೋರು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಬಂದವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಊಟ ಕೊಡಿಸಿ ಸ್ವೀಟಕೊಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಬಾಳೆಂಬ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹ'ತ್ತಿಸಲು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರು.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲರು ಆನೆ ಖೆಡ್ಡ ನೋಡಲು ಹೋಗಿ ಬರುವಾಗ ಬಸ್ಸ್ ಅಫಘಾತ ಸಂಬಂವಿಸಿತು. ಅವರು ದಿನಾಂಕ 22.12.19960 ಬುಧವಾರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಅವರ ಚೈತನ್ಯ ಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿ ಶರಣ ಸಾನಿಧ್ಯ ಸೇರಿತು. ಅವರ ಮರಣ ಅಕಾಲಿಕ ಅನಿರಿಕ್ಷಿತ.

ಬಸಪ್ಪಾ ದಾನಪ್ಪ ಜತ್ತಿ

ದಿನಾಂಕ: 10.09.1952 ರಲ್ಲಿ ಜತ್ತಿಯವರು ಕನ್ನಡಿಗ ಲಿಂಗಾಯತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇಂದಿನ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜಮಖಂಡಿ ತಾಲೂಕಿನ ಸಾವಳಗಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಕೋಲ್ಲಾಪೂರ ರಾಜಾರಾಂ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ 'ಲಾ' ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ತವರೂರು ಜಮಂಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಕೀಲಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

1940ರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿ ಜಮಖಂಡಿ ಪುರಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದರು 1945ರಲ್ಲಿ ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ಜಮಖಂಡಿ ರಾಜರ ಆಡಳಿತ ಪ್ರಾಂತ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದರು ಮುಂದೆ ಆ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶದ 'ದಿವಾನ' ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದರು ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜ ಶಂಕರರಾವ ಪಟವರ್ಧನ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಭಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದರು

1948ರಲ್ಲಿ ಜಮಖಂಡಿ ಪ್ರಾಂತ ಬಾಂಬೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾಗಿ ಬಾಂಬೆ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸಕಾಂಗ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. 1952ರಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಗಳ ನಂತರ ಬಾಂಬೆ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ & ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರು.

ಮುಂದೆ ಪುನರ್ ವಿಂಗಡಣೆಯ ನಂತರ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದರು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯೂ ಆದರು ನಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರೀಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

1968–1972ರಲ್ಲಿ ಓರಿಸ್ಸಾ ಹಾಗೂ ಪಾಂಡಿಚೇರಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಾಗಿ, 1974 ರಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗೇರಿ ಭಾರತದ ಉಪ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಫಖುರುದ್ಧೀನ ಅಲಿ ಅಹ್ಮದ ತಿರಿದ ನಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು.

1946 ರಲ್ಲಿ ಜತ್ತಿಯವರು ಬಸವ ಸಮೀತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿ ಅದರ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು ಸಮಿತಿ ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡಾ ಸಕ್ರಿಯಾವಾಗಿ ಅನೇಕ ಶರಣ ಸಂಗಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರು ಭಕ್ತಿ ಭಂಡಾರಿ ಬಸವಣ್ಣನವರಂತೆ ಮಹಾದಾಸೋಹಿ ಶರಣರಬಸವರ ಭಕ್ತರು ಆಗಿದ್ದರು ಅವರಿಗೆ ಮಹಾದಾಸೋಹ ಪೀಠ, ಪೂಜ್ಯ ಡಾ.ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರ ಬಗೆಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಗೌರವದ ಭಾವವಿದ್ದಿತು. ಕನ್ನಡದ ಪುತ್ರರಾದ ಅವರಿಗೆ ಮಹಾದಾಸೋಹ ಪೀಠದ ಮಹಿಮೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಅವರು ಮಹಾದಾಸೋಹ ಪೀಠದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಲ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದುಂಟು ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಈ ನೆಲದಲ್ಲಿ ದಾಸೋಹ ಮೂರ್ತಿ ಶರಣಬಸವರು ಹುಟ್ಟಬಂದ ಕಾರಣದಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಭಂಡಾರಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಭಕ್ತಿ ದಾಸೋಹ ಬೆಳಕು ಪ್ರಖರವಾಗಿ ಬಿದ್ದಂತಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಮುತ್ಸದ್ದಿ ನಾಯಕರರಾದ ಬಸಪ್ಪ ದಾನಪ್ಪ ಜತ್ತಿಯವರ ಆ ಮಹಾನ್‌ಚೇತನ 07–06–2002 ರಲ್ಲಿ ಆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಯಿತು.

ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ:

1924 ರಲ್ಲಿ ಗುಲಬರ್ಗಾ ಚಿಂಚೋಳಿಯ ಹುಡದಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಕುಗ್ರಾಮ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಲಿಂಗಾಯತ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ನಂತರ ಚಿಂಚೋಳಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ನಂತರ ಗುಲಬರ್ಗಾದ ಆಸೀಫಗಂಜ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವಾಗ 'ವಂದೇ ಮಾತರಂ' ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದ ಕಾರಣ ತಪ್ಪೊಪ್ಪುಕೊಳ್ಳದ ಕಾರಣ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆದೂಡಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಮುಂದೆ ಹೈದರಾಬಾದನ ವಿವೇಕ ವರ್ಧಿನಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿ 10ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಫೇಲ್‌ಆಗಿ ನಂತರ ಪಾಸಾಗಿ ಇಂಟರಮಿಡಿಯೆಟ್ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ನಂತರ ಉಸ್ಮಾನಿಯ ವಿಶ್ವವಿಧ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಃಂ ಐಐಃ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಅನೇಕ ಸಲ ಚಿಂಚೋಳಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿ 1957ರಲ್ಲಿ ಎಸ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಿಸಿದರು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ ಮತ್ತು ವಿರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಸರಕಾರದ ಯುವ ಉತ್ಸಾಹಿ ಮಂತ್ರಗಳಾಗಿ 'ಲವಕುಶ' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದರು.

ಮುಂದೆ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಕಾರಣ ಅವರು ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರನ್ನು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು.

ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಮೌಲ್ಯಧಾರಿತ ರಾಜಕೀಯದ ಮಾದರಿಯ ದಕ್ಷ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಆಡಳಿತಗಾರಾಗಿ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಮಾದರಿ ಮುತ್ಸದ್ಧಿ ನಾಯಕರಾದರು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಪಾಟೀಲರು ಶರಣರಬಸವೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ಸಂಭಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದರು ಪೂಜ್ಯ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಅವರ ಬಗೆಗೆ ಅಪಾರ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರ ಬಗೆಗೆ ಗೌರವದ ಭಾವವಿದ್ದಿತು ಮಹಾದಾಸೋಹಪೀಠದ ಸಂಘದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಮಾರಂಭವೆ ಇರಲಿ ಏನೆ ಇದ್ದರು ಪಾಟೀಲರು ಕರೆದುಕೂಡಲೇ ಹಂಬಲಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರ ಮಹಾದಾಸೋಹ ಮನೆಯ ಮಗನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದ್ದಿತು. ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ 1991ರಲ್ಲಿ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಪೀಡಿತರಾಗಿ ನಂತರ 1997ರಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು.

ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಜ ವಿಶ್ವನಾಥ ಪಾಟೀಲ ಚಾಕುರಕರ್

ಪಾಟೀಲರು 12.10.1935 ರಂದು ಮರಾಠವಾಡ ಪ್ರದೇಶದ ಲಾತೂರ ಜಿಲ್ಲೆಯ 'ಚಾಕೂರ' ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಯತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಅವರು ಉಸ್ಮಾನಿಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಪದವಿ ಪಡೆದು ಬಾಂಬೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಕಾನೂನು ಪದವಿಯನ್ನು 1967–69 ರಲ್ಲಿ ಪಡೆದರು. ಪುರಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ನಂತರ ರಾಜ್ಯ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದು 1973–1980 ರಲ್ಲಿ ಲಾತೂರ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ವಿಧಾನಸಭೆಗೆ ಸದಸ್ಯರಾದರು, ನಂತರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದರು.

1980ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಲೋಕಸಭೆಗೆ ಲಾತೂರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ನಂತರ 7 ಬಾರಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣಾಮಂತ್ರಗಳಾಗಿ 1982–83 ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಣುಶಕ್ತಿ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಿಸಿ ನಂತರ ರಾಜೀವಗಾಂಧಿ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನಯಾನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ದಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. 1992ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಸದೀಯ ಪಟು ಎಂಬ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಭಾಜನರಾದರು. ನಂತರ ಲೋಕಸಭೆಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದರು. 2004 ರಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತು ರಾಜ್ಯಸಭೆಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು.

ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು ದೆಹಲಿಯ ಪಾಲಿಮೆಂಟ್ ಮುಂದೆ ಮಹಾತ್ಮ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಕರ್ತರಾದರು. ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜ ಡಾ. ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ & ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಕಲಬುರ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಆಯೋಜನೆ ಮಾಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲ ಚತುರ್ವೇದಿ ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿ. ಶಿವರಾಜ ಪಾಟೀಲರನ್ನು ಆಮಂತಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಪಾಟೀಲು ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿ; ದೆಹಲಿಯ ವರೆಗೆ ಬಸವಣ್ಣನವರಾಗಲಿ ಅವರ ಸಿದ್ದಾಂತಗಳಾಗಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಚಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಪ್ರತಿಮೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮುಖಾಂತರ ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ದೆಹಲಿಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ ಎಂದರು.

ಎಸ್ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ

ಜೀವನ ಎಸ್ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯನವರು 26–06–1931 ರಲ್ಲಿ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನಸಿದರು ಇವರು ತುಮಕೂರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಲೋಕಸಭೆಗೆ ಒಟ್ಟು ಮೂರುಸಲ ಅಂದರೆ, 1991, 1998, 2004ರಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದರು ತುಮಕೂರಿನ ಶಾಸಕರಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭಸಿದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯಾ 1980–86ರವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಸಭಾಪತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ ಅಧ್ಯಾಕ್ಷರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದರು ಇವರು ಲೋಕಸಭೆಯ ಸಭಾಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು ದೆಹಲಿಯ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪ್ರತಿಮೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ ಅಂತಹದೆ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿ ಕಾರ್ಯಪೂರೈಕೆಗೆ ಚಾಲಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡುವರು ಪೂಜ್ಯ ಡಾ॥ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಮಹಾದಾಸೋಹದ ಪೀಠದ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶರಣ ರಜತ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವಿಕರಿಸಿ ಮತನಾಡುತ್ತ ಪೂಜ್ಯ ಅಪ್ಪನವರು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪ್ರತಿಮೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅಪೂರ್ವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನರೆಲ್ಲರು ಪೂಜ್ಯ ಅಪ್ಪಾ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕು ಬಸವಣ್ಣ ಕೇವಲ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಅವನು ಭಾರತೀಯನು ಹೌದು ಆದುದರಿಂದ ಭಾರತೀಯರ ಅಭಿವಂದನೆಗೂ ಪೂಜ್ಯ ಅಪ್ಪಾ ಅವರು ಭಾಜನರಾಗತ್ತಾರೆ ಅಪ್ಪ ಅವರ ಅರ್ಶಿವಾದ ಯಾವಾಗಲು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಜೆ.ಎಚ್‌ಪಟೇಲರು

ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಜೆ.ಎಚ್. ಪಾಟೇಲರು ಬಹು ನಿಷ್ಠುರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಯಾರ ಮೂಲಾಜು ಹಿಡಿಯದ ಯಾರ ಭಿಡೆಗೂ ಒಳಗಾಗದ ಸ್ವಭಾವ ಅವರದು ಕಲಬುರ್ಗಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಶ್ರೀ.ಪಟೇಲರು, ಮಹಾದಾಸೋಹ ಶರಣಬಸವರ ದರ್ಶನ ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು ಪೂಜ್ಯ ಡಾ॥ ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಚಲಿತ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದರು ಪೂಜ್ಯ ಅಪ್ಪ ಅವರು ಪಟೇಲರಿಗೆಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಅಶಿರ್ವಾದಗೈದರು ಜೆ.ಎಚ್.ಪಟೇಲ ಅಪ್ಪಾ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದೋಂದು ನಿಜವಾದ ಸಮಾಜವಾದ ಸಿದ್ದಾಂತ ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆಯಂತಿದೆ ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಇವರು 1930 ರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1 ರಂದು ಪ್ರಸ್ತುತ ದಾವಣಗೆರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚನ್ನಗಿರಿ ತಾಲೂಕಿನ ಕಾರಿಗಿನೂರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಯತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಕಾನೂನು ಪದವಿಧರರಾದ ಜಯದೇವಪ್ಪ ಹಾಲಪ್ಪ ಪಟೇಲರು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ 15ನೇ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ 1996 ರಿಂದ 1999ರ ವರೆಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಜೈಲು ವಾಸ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಕೊಡಗು ಸತ್ಯಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಜೈಲನ್ನು ಸೇರಿದರು.

1967 ರಲ್ಲಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಿಂದ ಲೋಕಸಭೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ವಿಜಯಿಯಾದರು ಲೋಕಸಭೆಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲು ಅವರು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಇತಿಹಾಸ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. 1978ರಲ್ಲಿ ಇವರು ತಮ್ಮ ತವರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚನ್ನಗಿರಿ ತಾಲೂಕಿನಿಂದ ವಿಧಾನಸಭೆಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯಾದರು. ಮುಂದೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯೂ ಆಗಿ ದಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಪಟೇಲ್‌ರು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಷಣಕಾರರಾಗಿ ಲೋಹಿಯಾರವರ ಸಮಾಜವಾದದ ಪ್ರತಿಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. 12ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 2000 ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು.

ಬಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ

ಭೂಕನಕೆರೆ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಪ್ಪಾ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೆ.ಆರ್ ಪೇಟ ಫೆಬ್ರುವರಿ 27 1943 ರಲ್ಲಿ ಭೂಕನಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಯಡಿಯೂರ ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ಆ ಕಾರಣ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಇವರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರಿರುವಾಗಲೇ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಭೂಕನಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ನಂತರ ಮಂಡ್ಯದ ಪಿ.ಇ.ಎಸ್ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದರು.

1965ರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆ ದರ್ಜೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಸೇವೆಗೆ ನೇಮಕಾತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ನಂತರ ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಕನ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಖಾರಿಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದರ. ಅಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಅಕ್ಕಿ ಗಿರಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲರ್ಕ್‌ಆಗಿ ಸೇವೆಗೆ ಸೇರಿದರು. 1967 ರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಗಿರಣಿ ಮಾಲಿಕರ ಮಗಳಾದ ಮೈತ್ರಾದೇವಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ನಂತರ ಅವರು ಒಂದು ಹಾರ್ಡ್‌ವೇರ್ ಶಾಪ್ ತೆಗೆದರು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಸೆಯಿಂದಲೂ ಖಖು ನೊಂದಿಗೆ ನಂಟು ಹೊಂದಿದ ಅವರು 1970ರಲ್ಲಿ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದಶಿಯಾಗಿ ಶಿಖಾರಿಪುರ ಘಟಕ್ಕೆ ನೇಮಕಾತಿಯಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

1972ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಶಿಖಾರಿಪುರದ ಪುರಸಭೆಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ಜನ ಸಂಘದ ತಾಲೂಕು ಘಟಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿಡಲಾಯಿತು. ಜೈಲಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ನಂತರ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಃಏಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು. 1983ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಶಿಖಾರಿಪುರದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನಸಭೆಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು.

ಇವರು ಶಿಖಾರಿಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಒಟ್ಟು 6 ಸಲ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು 1994 ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಧಾನಸಭೆಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು. 1999ರಲ್ಲಿ ಸೋತು ವಿಧಾನ ಪರಿಷತಗೆ ಆಯಕೆಯಾದರು ನಂತರ 2004 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದರು.

ನಂತರದಲ್ಲಿ ಃಏಕ ಮತ್ತು ಎಆಖ ನೇತ್ರತ್ವದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಯಡಿಯೂರಪ್ಪಾ ನವರ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಸರಕಾರ 20/20 ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಷರತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮೊದಲ 20 ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದರು ನಂತರ 20 ತಿಂಗಳಿಗಾಗಿ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದರು ಆದರೆ ದೇವೆಗೌಡ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬೆಂಬಲ ಸಿಗದ ಕಾರಣ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಇಳಿದರು.

2008ರ ವಿಧಾನಸಭಾ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪನವರು ಶಿಖಾರಿಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಪುನರಾಯ್ಕೆಯಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ, ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೇಸೇತರ ಸರಕಾರ ರಚನೆಗೆ ಬಿಜೆಪಿ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲಾಯಿತು. ಮೇ30. 2008 ರಂದು ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ರೈತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವನ್ನು ಸ್ವಿಕರಿಸಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನೋಪದೋಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷೀ ಯೋಜನೆ, ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೈಕಲ್ ವಿತರಣೆ, ಮಧ್ಯದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ ಜನಪರ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ದಕ್ಷ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು.

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಬಿ.ಎಸ್ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪನವರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾಗಲೆ ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರ ದರ್ಶನ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಯಶಸ್ವಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದರು ಪೂಜ್ಯ ಅಪ್ಪನವರ ಆರ್ಶಿವಾದ ಫಲಿಸಿತು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದರು ನಂತರ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ನವರು ಮತ್ತೋಮ್ಮೆ ಮಹಾದಾಸೋಹಿ ಶರಣಬಸವರ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದರು ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಶರಣಬಸವಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಅವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪನವರನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಗೌರವಿಸಿ ಆರ್ಶಿವದಿಸಿದರು.

ISSN 2454-7255 **Original Article** VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲ ಮತ್ತು ವಂಶ ಕುರಿತು ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ

Prof. Malappa K. Bothogi
S.S.Margol. Degree College
Shahabad

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ:

ಅಣ್ಣ ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಭಂಡಾರಿ ಮಹಾ ಮಾನವತಾವಾದಿ ಜೀವಜಗತ್ತಿನ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಹೊಗಲಾಡಿಸಲು ಹೋರಾಡಿದ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರಾಗಿದ್ದು, ಭಕ್ತಿಭಾಂಡಾರಿ ಮನುಕುಲ ಕಂಡ ಕೆಲವು ಅಪರೂಪದ ಸಂತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಹಾಶಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಿ ಮಹಾನ ಚೇತನ ಮಾನವೀಯ ಅಂತಃಕರಣದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಬೆಳಗಿನೊಳಗಿನ ಮಹಾಬೆಳಕು ಅಣ್ಣ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಎಲ್ಲರು ಸಮಾನರು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಹಾಗೂ ಗೌರವಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಋಗ್ವೇದ ಕಾಲದಂತಹ ಸಮಾಜ ಕಂಡ ಭಾರತ ವರ್ಷ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ ಕಪಿ ಮುಷ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ತನ್ನ ಅಂತಸತ್ವ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಪುನಃ 5 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸೊಂಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕ್ರೂರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಸಮಾನತೆಯ ತತ್ವಭೋದಿಸಿದೆ ಮಾನವರು ಪರಸ್ಪರು ಪ್ರೀತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಜಗತ್ತಿನ "Religious parliament" ಮೊದಲ ಧರ್ಮ ಸಭೆಯ ಆಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ ಅರಿವಿನ ಮನೆಯೇ ಅನುಭವ ಮಂಟಪ ಈ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ಇಡೀ ಮನುಕುಲ ದಾರಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನು " ಯುಗದ ಉತ್ಸಾಹ" ಎಂದು ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುಗಳು ಮನದುಂಬಿ ಹೊಗಳಿದು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರ ವಿಚಾರಗಳು ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಶೀಲವಾಗಿರುವಂತಹವು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕ್ರಾಂತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಬಸವಣ್ಣನವರದ್ದು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದ ಸಮಾನತೆಯ ಚಳುವಳಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ 196.00 ಶರಣರು 770

ಜನ ಅಮರ ಗಣಂಗಳು, 300 ಜನ ವಚನಕಾರರು. 60 ಜನ ಮಹಿಳಾ ಚಳುವಳಿ ಇವರೆಲ್ಲರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಮುದಾಯದವರು.

ಈ ವೈಚಾರಿಕ ಸಮಾವೇಶದ ಪ್ರತಿಫಲವೇ ದೀನದಲಿತರ ಬಡವರು, ಅಬಲೇ ಮಹಿಳೆಯರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಆರ್ಥಿಕ, ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆದ ಗಮನಾರ್ಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಂದೋಲನವೇ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಅನುಭವ ಮಂಟಪದ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದ ಕೀರ್ತಿ ಬಸವಣ್ಣನವರಾಗಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಭಯ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಧರ್ಮ (ದಯೆ) ಮೂಲದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಅಣ್ಣಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲ ಮತ್ತು ವಂಶ ಕುರಿತು ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯೇ ಈ ಲೇಖನ.

ರಾಷ್ಟ್ರ ಚರಿತ್ರೆ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕ್ರಮಬದ್ದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಮೂಲಾಧಾರಗಳು ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ವಂಶಾವಳಿಗಳ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದಾಖಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮೂಲ ವಂಶವನ್ನು ಶಾಸನಗಳ ಪ್ರಕಾರ ತಿಳಿಸುವ ಒಂದು ಕಿರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸದ ಜೀವಾಳವೇ ಆಧಾರಗಳು. ಆಕರಗಳು. ಇವು ಇರಿಹಾಸವೆಂಬ ಭವ್ಯ ಸೌಧ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠೆ ಚರಿತ್ರೆ ರಚನೆಗೆ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

1]ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವ ಪ್ರಮುಖ ಶಾಸನಗಳು

1] ಕ್ರಿ.ಶ 1259 ರ ಹಿರಿಯೂರ ಶಾಸನ ಕೃತರು - ಬಸವಯ್ಯಾ
2] ಕ್ರಿ.ಶ. 1260 ರ ಅರ್ಜುನವಾಡಶಾಸನ - ಬಸವರಾಜ ಸಂಗನಬಸವ
3] ಕ್ರಿ.ಶ 1263ರ ಚೌಡನದಾನ ಪುರಾಣದ 2 ಶಾಸನಗಳು ಸಂಗಮೇಶನ ಪುತ್ರ ಬಸವಯ್ಯ ಸಂಗನಬಸವ
4] ಕ್ರಿ.ಶ 1279 ರ ಕಲೆದೇವರಪುರದ ಶಾನದಲ್ಲಿಯ ಸವರಾಜ ಸಂಗನಬಸವಯ್ಯ
5] ಕ್ರಿ.ಶ 1228 ರ ಮಂಡಿಪುರದ ಶಾಸನ
6] ಕ್ರಿ.ಶ 14ನೇ ಶತಮಾನದ ಗುಡಿಹಾಳ ಶಾಸನ
7] ಕ್ರಿ.ಶ 1680 ರ ರ ಜೋಡಿದಾಸೇನ ಹಳ್ಳಿ ಶಾಸನ
8] ಕ್ರಿ.ಶ 1259 ರ ಆನಂದಪುರ ಮಠದ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ
9] ಕ್ರಿ.ಶ 1700 ರ ಕಾನರಾನಹಳ್ಳಿಯ 2 ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ

ಈ ಎಲ್ಲ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಿವಿಧ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಬ] ಇತಿಹಾಸ ದೃಷ್ಠಿಯಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನ ಮೂಲ ಪುರುಷರು

ಪುರಾಣಗಳು ಬಸವಣ್ಣನವರ ತಂದೆ ಮಂಡಗೆ ಮಾದಿರಾಜ ಎಂದು ಕರೆದಿವೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಗೆ ಎಂದರೆ ಅವರ ಗ್ರಾಮದ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ, ವಚನಕಾರ ಪಟ್ಟವಾಳಯ್ಯನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ –

ಕರವೂರ ನಿರಹಂಕಾರ ಸಚನಿದೇವಿಯರ
ಬಸುರಲ್ಲಿ ಬಂದರೆನ್ನಬಹುದೆ ಪ್ರಭುದೇವರ
ಮಂಡಗೆಯ ಮಾದಿರಾಜ ಮಾದೆಲಾಂಬಿಕೆಯವಮ್ಮನವರ
ಬಸುರಲ್ಲಿ ಬಂದರೆನ್ನಬಹುದೆ ಬಸವೇಶ್ವರನು?
ಮೂರಡಿಯ ಮುದ್ದುಗೌಡ ಸುಗ್ಗವ್ವೆಯರ ಬಸುರಲ್ಲಿ
ಬಂದರೆನ್ನಬಹುದೇ ಸಿದ್ದರಾಮೇಶ್ವರನ.

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುದೇವರ ತಾಯಿ ನಿರಹಂಕಾರ ಸುಜ್ಞಾನಿದೇ ಎಂದು ಸಿದ್ದರಾಮರ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮುದ್ದುಗೌರ ಸುಗ್ಗವ್ವೆ ಎಂದು ಹಾಗೂ ಬಸವಣ್ಣನವರ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕುರಿತು ಮಾದಿರಾಜ ಮತ್ತು ಮಾದಲಾಂಬಿಕೆ

ಹಾಗೂ ಅವರ ಊರಾದ ಮಂಡಗೆ ಎಂಬುದು ಈ ವಚನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಅರ್ಜುನವಾಡ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ " ವುತ್ತಂ ತರ್ದ್ದವಾಡಿ ಮಧ್ಯೆ ಗ್ರಾಮ ಭಾಗವಾಡಿ ಪುರವರಾದೀಶ್ವರ ಮಾದಿರಾಜನ ತನೂಜಂ ಬಸವರಾಜನ ಮಹಿಮೆಯಂತೆಂದಡೆ ಎಂಬ ಸಲುಗಳು ಅವರ ತಂದೆ ಗ್ರಾಮ ಹಾಗೂ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಕುರಿತು ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ವಂಶಾವಳಿ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಲವಾರು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಶಾಸನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ದೀರ್ಘವಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ನಂತರ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾದಿರಾಜ

ಕಾವರಸಶಿಷ್ಯ ದೇವರಾಜ ಮಗ ಸಂಗನಬಸವ

।

ಕಲಿದೇವರಸ

।

ಹಾಲಸಬಸವಿದೇವ

ಈ ಅರ್ಜುನವಾಡ ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯ ಕಂದಪದ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ

ಸಂಗನ ಬಸವನ ಅಗ್ರ (ಜ)

(ಲಿಂ) ಗೈಕಂ ದೇವರಾಜ ಮುನಿಪನ ತನಯಂ

ಜಂಗಮ ಪರುಸಂ (ಕಾವ) ರ

ಸಂಗಂ ಪ್ರಿಯಸುತನೆನಿಪ್ಪ ಕಲಿದೇವರ ಸಂ ಎಂಬ ವಿವರದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಣ್ಣ ಇದ್ದನೆಂದು ಆತನ ಹೆಸರು ದೇವರಾಜ ಎಂದು ಆತನ ಮಗ ಕಲಿದೇವ ಹಾಗೂ ಹಾಲಬಸವದೇವರ ಉಲ್ಲೇಖ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದದ್ದು. ಈ ಶಾಸನದಿಂದಲೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವಂತಿಲ್ಲ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕುರಿತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸವೇಸಿದ ಶಿವಜೀವನದ ಅಮೃತ ಘಳಿಗೆ:

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವಿತಕಾಲ ಶಾಸನಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಕಠಿಣವಾಗಿದ್ದರು. ಕೂಡ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಸಮಕಾಲಿನರಾದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಂಡಿರತಾಧ್ಯರ ಬದುಕನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ತೆಲಗು ಶಾಸನ ಕ್ರಿ.ಶ. 1185 ರಲ್ಲಿ ಆಂದ್ರದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿದೆ. ತೆಲಂಗಾಣ ಪ್ರಾಂತದ ಸಂಗಮೇಶ್ವರದ ಶಾಸನದಲಿಯ ಉಲ್ಲೇಖದ ಖಿಸುವ ತೆಲಗು ಶಾಸನ ಕ್ರಿ.ಶ. 1185 ರಲ್ಲಿ ಆಂದ್ರದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿದೆ. ತೆಲಂಗಾಣ ಪ್ರಾಂತದ ಸಂಗಮೇಶ್ವರದ ಶಾಸನದಲಿಯ ಉಲ್ಲೇಖದ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಿ.ಶ 1187ರಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರಾಧ್ಯರು ಐಕ್ಯರಾದರು. ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಗಮೇಶ್ವರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕ್ರಿ.ಶ. 1185– 86 ವರೆಗೆ ಬದುಕಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಮಾರೋಪ : ಶಾಸನಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅಣ್ಣ ಬಸವಣ್ಣವರ ಹೆಸರು ವಂಶ ವಂಶಾವಳಿ ಜೀವಿತ ಕಾಲ ಕುರಿತು ಬಹುವಿರಳವಾದ ದಾಖಲೆಗಳು ಲಭ್ಯವಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಮಕಾಲಿನರಾಗಿರುವ ಹಾಗೂ ಕಲ್ಯಾಣ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಬಿಜ್ಜಳನನ್ನು ಕೊಂದ ಮೊಲ್ಲೆಬೊಮ್ಮಯನು ಕ್ರಿ.ಶ 1186 ರ ಕಲ್ಲೂರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ 1186 ರ ವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ನಿಖರವಾಗಿ ಇಂತಹ ದಿವಸ ಅವರ ಐಕ್ಯದಿವಸವೆಂದು ಹೇಳುವಂಥಹ ದಾಖಲೆಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ಇರುವ ಕಾರಣ ಅವರ

ಈ ವಿವರಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಸಂಶೋಧನೆ ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಯುಗದ ಬೆಳಗು (ಬಸವ ಜಯಂತಿ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ 2015
ಪ್ರಕಾಶಕರು. ಬಸವಜಯಂತಿ ಉತ್ಸವ ಸಮಿತಿ ಬೀದರ.
2. ಶಾಸನಗಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಇತಿವೃತ್ತ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಡಾ॥ ಸಿ.ನಾಗಭೂಷಣ
3. ಸಮಗ್ರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸ ಕೆ.ಎಸ್. ಅಶ್ವಸ್ಥಪ್ಪ
4. History and culture of Karnataka By K.R.Basavaraj

ISSN 2454-7255 **Original Article** **VOL 5|ISSUE 2|Mar-2015**
Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-5 | Issue-2 | March-2015
Available online at www.godutaidegree.org

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 'ರಂಗ ಸಂಗೀತದ ಮೂಲಕ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಸಂಗೀತ'

ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಂಕರ ಜೋಶಿ,
M.A.(Music), MA(Kannada), (Ph.D)
ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿ, ಸಂಗೀತ ವಿಭಾಗ
ಎನ್.ವಿ.ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜು, ಕಲಬುರಗಿ

ರಂಗಭೂಮಿ ಅವಿಷ್ಕಾರವಾದಾಗಿನಿಂದ ಅದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅನೇಕ ಲೇಖಕರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರಂಗ ಸಂಗೀತದ ಕುರಿತು ಬರೆದವರು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನೀ ಸಂಗೀತ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲು ಮೂಲ ಸಾಧನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ರಂಗ ಸಂಗೀತ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆಮರೆಗೆ ಸೇರುತ್ತಲಿದೆ. ಹಿಂದುಸ್ತಾನೀ ಸಂಗೀತದ

ಪ್ರಮುಖ ಅಂಗವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ನಾಟ್ಯ ಸಂಗೀತವು ನೆರೆಯ ಪ್ರಾಂತವಾದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಛ್ರಾಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದು ತೀರಾ ಅಸಡ್ಡೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದು ವಿಪರ್ಯಾಸವೇ ಸರಿ!.

ಆಧುನಿಕ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮಹತ್ವದ ಅವಿಷ್ಕಾರವೆಂದರೆ 'ರಂಗ ಸಂಗೀತ' ಅನುಕರಣ ಹಾಗೂ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂಗೀತವೂ ಕೂಡ ಕಾಲ ದೇಶಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ರಂಗ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಸೇರಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಂಗಭೂಮಿಯ ಸಂಗೀತದ ಬಳಕೆ ಕುರಿತು ಖ್ಯಾತ ಕವಿ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯ ಭಾಗಗಳ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮೂರು ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳ ಸಮ್ಮಿಲನ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ೧) ಕಾವ್ಯ ೨) ಸಂಗೀತ ೩) ಅಭಿನಯ. ಸಂಗೀತವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತೀವ್ರತೆ ಬರಲಾರದು. ಹೃದಯದ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಸಂಗೀತವು ರಂಗಭೂಮಿಯ ಜೀವಾಳವಾಗಿದೆ.

"ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ೧೯೧೬ ರ ಮೊದಲು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕಿ ಪದ್ಧಿತಿಯ ಸಂಗೀತವಿತ್ತು. ಕ್ರಮೇಣ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನೀ ಸಂಗೀತವನ್ನು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತಂದ ಕೀರ್ತಿ ಹಲವಾರು ಧೀಮಂತ ಗಾಯಕರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಂ. ಭಾಸ್ಕರಬುವಾ ಬಖಲೆ, ನತ್ಥಿನಖಾನ, ರೆಹಮತ ಖಾನ, ಅಬ್ದುಲ್ ಕರೀಂಖಾನ, ಸವಾಯಿ ಗಂಧರ್ವ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ನೆನಯಬೇಕು.

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಸೆಲೆ ಹಾಗೂ ನೆಲೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ರಂಗ ಸಂಗೀತ ಸರ್ವರ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳಿಸಿ ಭಾವ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಜನಮನದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಯಿತು. ರಂಗಭೂಮಿ ರಸಿಕರ ರಂಜನೀಯ ತಾಣವಾಯಿತು. ರಂಗಸಂಗೀತವು ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಸಾಧನೆಯ ಕಣವಾಯಿತು.

೧೮೯೮ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಸಕ್ರಿ ಬಾಳಾಚಾರ್ಯರ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೊಣ್ಣೂರ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಾಡಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿ ಹಾಡಿದ ಹಾಡುಗಳು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಶಿರಹಟ್ಟಿ ವೆಂಕೋಬರಾಯರ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪ್ರಾಸಾದಿತ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಯವರ ಹಾಡುಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾದವು. ಅವರು ಅಭಿನಯಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣಲೀಲಾ, ಭಕ್ತ ಪ್ರಹ್ಲಾದ, ರಾಮಾಯಣ ನಾಟಕದ ಹಾಡು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಂದವು. ಇದಾದ ನಂತರ ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಲ್ಲ ಕಲಾವಿದರು ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಬಂದರು.

ರಂಗ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಗಾಯಕಿಯರ ಪ್ರವೇಶವಾಯಿತು. ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗಾಯನ ಬಲ್ಲವರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಆ ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲೀಕರು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಾಯಕಿಯರು ಕೇವಲ ಹಾಡುಗಾರರಲ್ಲ. ನಟಿಯರೂ ಆಗಿದ್ದರೂ ಬೀಳಗಿ ಸೋದರಿಯರಾದ ಗೋಹರಜಾನ ಹಾಗೂ ಅಮೀರಬಾಯಿ–ಕರ್ನಾಟಕಿ ಇವರನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಮರಾಠಿ ರಂಗ ಭೂಮಿಗಳು ಸಂಗೀತ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದವು. ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಮರಾಠಿ– ರಂಗಭೂಮಿಯಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ ಗ್ರಹಿಕೆಯಿದೆ. ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದು ನಿಜವಾದರೂ ಕೂಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಚರಿತ್ರೆ ಅಗೆಯುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯೇ ಮರಾಠಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಸಂಗೀತಮಯತೆಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿರುವ ವಿಚಿತ್ರ ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಮರಾಠಿ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣಾಸಾಹೇಬ ಕಿರ್ಲೋಸ್ಕರ ಅವರ ಹೆಸರು ಅಜರಾಮರವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ವತಃ ಹಾಡುತ್ತ ಆ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಜೀವ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗುರ್ಲಹೊಸೂರ ಗ್ರಾಮದವರು.

ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಖ್ಯಾತ ವಿಮರ್ಶಕ ಜಿ.ಎಸ್.ಅಮೂರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. "ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರರಾವ ತುರಮರಿ ಮತ್ತು ಅಣ್ಣಾಸಾಹೇಬ ಕಿರ್ಲೋಸ್ಕರ ಅವರು ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು.

೧೮೭೦ ರಲ್ಲಿ ತುರಮರಿಯವರ ನಾಟಕ 'ಶಾಕುಂತಲೆ' ಪ್ರಥಮ ಆವೃತ್ತಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ರಂಗರೂಪ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಯಾಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಖ್ಯಾತಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಘಟನೆಯ ಎಂಟು ಹತ್ತು ವರುಷದ ನಂತರ ಕಿರ್ಲೋಸ್ಕರ ಅವರು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ತುರಮರಿಯವರ 'ಶಾಕುಂತಲಾ' ನಾಟಕವನ್ನು ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿದಾಗ ಅಣ್ಣಾರಾವ – ಕಿರ್ಲೋಸ್ಕರ ಅವರು ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಈ ನಾಟಕ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಯಿತೆಂದರೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಜನರು ' ಶಾಕುಂತಲಾ' ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸುವುದು ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ವಿಷಯ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಂಗೀತ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ, ಉಲ್ಲಾಸ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಕುಂತಲಾ ನಾಟಕದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಅಣ್ಣಾರಾವ ಅವರು ಹಲವಾರು ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದರ ಮೂಲ ಧಾಟಿ(ಚಾಲ) ಕನ್ನಡದ್ದೇ ಎಂಬುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.

ಉದಾ: ಬೆಳಗಾವಿ, ಧಾರವಾಡ, ಪ್ರಾಂತಗಳ ಅನೇಕ ವೀರಶೈವ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ 'ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳೇ ಕೇಳಿರಯ್ಯ ನಿಮಗೆ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದಲಿ ಕೇಳುವೆನಯ್ಯ" ಎಂಬ ಗೀತೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹಾಡಿನ ಧಾಟಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಅಣ್ಣಾರಾವ ಕಿಲೋಸ್ಕರ ಅವರೇ ತಮ್ಮ 'ಸೌಭದ್ರ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 'ಅರ ಸಿಖಾ ರತಿ ಹಾ ಶೇವಾ' ಎಂಬ ಹಾಡಿಗೆ ಧಾಟಿ ಹಾಕಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗೀತಮಯತೆ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾಟಕದ ಸೆಟ್ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ೧೦–೧೫ ನಿಮಿಷ ಸಮಯವನ್ನು ತುಂಬಲು, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಲೆಂದೇ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ತಣಿಸಲು. ಮೊದಲನೆಯದು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರಣವಾದರೆ– ಎರಡನೆಯದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರಣ. ಎರಡನೇ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ರೀತಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಏಣಗಿ ಬಾಳಪ್ಪ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

"ಗವಾಯಿಗಳ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗೌಡ್ರು ಮನೆತನದವರು, ಸಾಹುಕಾರರು, ಸಂಗೀತ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಂದಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಾಕ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಗೀತ ಕೇಳಾಕ ಸಾಮಾನ್ಯರು ನಾಟಕ ನೋಡಾಕ ಹೋಗ್ತಿದ್ರು. ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಈ ಸಂಗೀತ ಕೇಳುವುದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೂ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಡು ಸಹಿತ ಅತಿಯಾಗಿ ಆ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಡಾ. ಬಸವರಾಜ ಜಗಜಂಪಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನಾಟಕದ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಪ್ರವೇಶವಾಯಿತು ಎಂದಾಗ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸೇವಕ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. "ಪ್ರಭು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಡು ನಂತರ ರಾಜನ ಉತ್ತರ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಡು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಕರೆಸಲು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಡು, ಬರುವಾಗ ಹಾಡು, ಹೋಗುವಾಗ ಹಾಡು, ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ ಹಾಡು, ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡುವಾಗ ಹಾಡು, ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸುವಾಗ ಹಾಡು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪಾತ್ರ ಸಾಯುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಆ ಪಾತ್ರ ಹಾಡಿಯೇ ಸಾಯಬೇಕು. ಆ ಹಾಡು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಯಿತೋ ಒನ್ಸ್ ಮೋರ ಹೇಳಿದಾಗ ಸತ್ತ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಹಾಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಸಾಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಅಭಾಸಗಳು ನಡದೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಎನ್ಕೆಯವರು ಹೇಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಲೇ ಮಜವಾಗಿದೆ.

ಗಂಗೂಬಾಯಿ ಗುಳೇದ ಗುಡ್ಡ ಅವರು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 'ನಾ ಪೋಗಿ ಬರ್ಪೆ ನಾರಿಯರೆ ಬೇಡುವೇನಾಜ್ಞೆಯ' ಎಂಬ ಭೈರವಿ ರಾಗದ ಮನಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಲಗಡೆ ವಾಲಿ, ತಿಹಾಯ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಾದ್ಯಗಾರರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಆಕೆಯನ್ನು ಜನ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಲು ಬಿಟ್ಟಾರೇಯೇ? ಸೈಡ ವಿಂಗಿನವರೆಗೆ ಹೋದವಳು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಅದೇ ತಾನಗಳನ್ನು ತುಳುಕಾಡಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಮಿಂಚಿನವೇಗದಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಿತೊಡಗಿದರೆ ಜನ ಜಂಗುಳಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಮಹಾನಂದೆ ಪುನಃ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರೆಗೂ ಒನ್ಸ್ ಮೋರಗಳು, ಚಪ್ಪಾಳೆಗಳು ನಿಲ್ಲುವ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಗರುಡ ಸದಾಶಿವರಾಯರಿಗೆ ನಾಟಕವನ್ನು ಅತಿ ಸಂಗೀತಮಯ ಮಾಡುವದು ಇಚ್ಛೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಟರು ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಡತೊಡಗಿದರೆ ಸೀಟಿ ಊದಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ನೀಲಕಂಠಬುವಾ ಹಾಡುವಾಗ ಮೂಡ ಬಂದು ಒಟ್ಟು ಹಾಡು ನಿಲ್ಲಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸೀಟಿ ಊದಿದರೂ ಊಹೂಂ ಹಾಡು ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಪರದೆ ಜಗ್ಗಿದರೂ ಪರದೆ ಸರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹಾಡತೊಡಗಿದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಪರದೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಸರಿಸಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹಾಡತೊಡಗಿದರಂತೆ. ಆಗ ಗರುಡರು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಹಾಡಲು ಬಿಟ್ಟರಂತೆ.

ಬರ ಬರುತ್ತ ರಂಗಭೂಮಿಗೂ ಸಂಗೀತಕ್ಕೂ ಇದ್ದ ನಂಟು ಕ್ಷೀಣಿಸತೊಡಗಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗ್ರಾಮಫೋನಗಳು, ರೇಡಿಯೋಗಳು, ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಗೀತಗಾರರು ಸಿನಿಮಾ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಿದ್ದು, ರಂಗಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಸಂಗೀತಗಾರರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದು, ಸವಾಯಿ ಗಂಧರ್ವ, ಬಾಲಗಂಧರ್ವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮನ್ಸೂರ, ಹೀರಾಬಾಯಿ ಬಡೋದೇಕರ ಈ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೊಗಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದದ್ದು_ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಹಿಂದುಸ್ತಾನೀ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ರಂಗ ಸಂಗೀತಗಳ ನಡುವಿದ್ದ ಆಪ್ತ ಒಡನಾಟದ ಪುರಾವೆಗಳಾಗಿವೆ. ಏನೇ ಇರಲಿ ಹಿಂದುಸ್ತಾನೀ ಸಂಗೀತ ರಂಗ ಸಂಗೀತದ ಮೂಲಕವೂ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಿತು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಂಗ ಸಂಗೀತ ಉಚ್ಚ್ರಾಯಮಟ್ಟ ತಲುಪಿತ್ತು. ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಗುಂಗು ಹಿಡಿಸಿದ್ದಂತೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ.

ಗ್ರಂಥ ಋಣ:

೧. ಎನ್ಕೆ– ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಂಗಭೂಮಿ.

೨. ಅಮೀರಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕಿ, ಲೇ : ಡಾ.ರಹಮತ ತರೀಕರೆ

೩. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿ, ಲೇ: ಡಾ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮರಾಠೆ

೪. ನಾದಲೋಕದ ರಸ ನಿಮಿಷಗಳು. ಲೇ : ಶಿರೀಷ ಜೋಶಿ